

Groeien in Christus

EGW Notes
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool

oct-nov-dec 2012

Inhoud

Literatuurlijst – Afkortingen.....	3
Inleiding	4
Les 1: 29 september-5 oktober :: De Grote Strijd: het fundament	7
Les 2: 6-12 oktober	13
Les 3: 13-19 oktober	19
Les 4: 20-26 oktober	25
Les 5: 27 oktober-2 november . :: Groeien in Christus	31
Les 6: 3-9 november	37
Les 7: 10-16 november	43
Les 8: 17-23 november	49
Les 9: 24-30 november	55
Les 10: 1-7 december	61
Les 11: 8-14 december	67
Les 12: 15-21 december	73
Les 13: 22-28 december	79

Sabbath School Lesson

COMMENTS by Ellen White

Growing in Christ October, November, December 2012

Charles Tompkins, Editor

Delpha Tompkins, Compiler

Published quarterly by

COMMENTS,

821 Buffalo Trail, Carkrange, TN 38553

Tel. 931 863 4233 (Central Time Zone)

egwcomments@gmail.com

USA prices: \$22.00 per year, \$40.00 for two years.

For delivery outside U.S. Postal Service area, contact us for prices.

EGW Comments

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.

Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.

Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

© Promise Ministry, jun 2012

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen, info@promiseministry.nl

Literatuurlijst – Afkortingen

~ABC	Bible Commentaries, Vol. 7A	GCB	General Conference Bulletin
~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary	GCDB	General Conference Daily Bulletin
~MCP	Mind, Character and Personality	HM	The Home Missionary
~MR	Manuscript Releases	HP	In Heavenly Places
PH~	Pamphlets (as PH123)	HR	The Health Reformer
~SG	Spiritual Gifts	KC	Kress Collection
~SM	Selected Messages	LHU	Lift Him Up
~SP	Spirit of Prophecy	Mar	Maranatha
~SpTB	Special Testimonies Series B	Msngr	The Messenger
~T	Testimonies for the Church	MB	Thoughts From the Mount of Blessing
1888	The Ellen G. White 1888 Materials	MH	The Ministry of Healing
Advocate	The Advocate	ML	My Life Today
AA	Acts of the Apostles	OHC	Our High Calling
AG	Amazing Grace	PC	The Paulson Collection
AH	Adventist Home	PCP	Peter's Counsels to Parents
AUG	Atlantic Union Gleaner	PK	Prophets and Kings
UCR	(Australasian) Union Conference Record	PP	Patriarchs and Prophets
BEcho	Bible Echo	PUR	Pacific Union Recorder
BTS	Bible Training School	RC	Reflecting Christ
CC	Conflict and Courage	RH	Review and Herald
CG	Child Guidance	SD	Sons and Daughters of God
COL	Christ's Object Lessons	SJ	The Story of Jesus
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students	ST	Signs of the Times
DA	The Desire of Ages	SW	Southern Watchman
Ed	Education	TDG	This Day With God
Ev	Evangelism	TM	Testimonies to Ministers
FE	Fundamentals of Christian Education	TMK	That I May Know Him
FLB	The Faith I Live By	UL	Upward Look
FW	Faith and Works	VSS	The Voice in Speech and Song
GC	The Great Controversy (1911)	YI	Youth's Instructor Paragraph
		+	Editor's favorite Suggested further reading

Inleiding

De woorden werden met verontwaardiging uitgesproken: "Waarom deze verspilling?" bracht bij Christus levendig in gedachten welk groot offer er was gebracht, - dat niet overtroffen kon worden,- de gave van Zichzelf voor de verzoening van de zonden van een verloren wereld. Zijn hele leven was er een geweest van zelfverloochening en opoffering. Toen Hij zijn zending bekendmaakte in Galilea, had Hij gezegd: "De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren" (Lukas 14:18,19). De Heer zou zo vrijgevig zijn voor Zijn menselijke familie dat het van Hem gezegd kon worden dat Hij niets meer had kunnen doen. In het geven van Jezus aan de wereld, gaf Hij alles van de hemel, Zijn liefde is niet te vergelijken. Het heeft niets achtergehouden. En als Hij ons Zijn enige Zoon gegeven heeft, zal Hij ons met Hem ook niet alle dingen schenken? (Romeinen 8:32). -YIJuly19, 1900, ¶15

En hoewel zonde al eeuwen bestaat, en voortdurend op zoek is de genadestroom van liefde die van God vloeit naar het menselijk ras te keren, toch is de liefde en zorg die God aan Zijn schepselen die naar Zijn beeld geschapen zijn, toont niet opgehouden toe te nemen in rijkdom en overvloed. "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe (Joh 3:16). Hij heeft Zijn goedgunstigheid bekroond met de onmeetbare gave van Jezus. Door dit offer is een helende vloed van liefde en hemelse genade op onze wereld uitgestort. Dit is Gods gave aan mensen - een gave die zijn weerga niet kent. -UL 201, 175

Dienaar van allen

Vernedert u voor de Here, en Hij zal u verhogen (Jacobus 4:10). Jezus, de dierbare Heiland, was de majesteit van de Hemel, maar Hij kwam naar onze wereld en wandelde onder de mensenkinderen, niet als een koning die eer verlangt, maar als een wiens werk het was om anderen te dienen. Hij schatte de mens naar de prijs die Hij heeft betaald voor zijn verlossing. Hij zei: "Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen" (Markus 10:45). Zijn constante aandacht en zorg was niet hoe Hij de dienst van de mensen kon ontvangen, maar hoe Hij de mensheid kon helpen en zegenen. Zijn hart was geraakt met sympathie voor een gevallen wereld, en Hij verliet het hemelse hof, omkleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, en Zich "ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is ... en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises" (Filippenzen 2:7,8), opdat we gereinigd zouden kunnen worden van zonden en delen in Zijn eeuwige heerlijkheid. Het kruis van Christus maakt onze zelfzuchtige verlangens en ambities te schande, ons streven naar positie en de eer van mensen. Jezus "was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte" (Jesaja 53:3), en zullen Zijn volgelingen verwachten dat zij verhoogd worden en in aanzien staan? Christus is ons voorbeeld en Hij zegt tegen elk van ons: "Leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart" (Matt 11:29). Hebben we deze kostbare les geleerd in de

school van Christus? Als we dat niet hebben gedaan, laten we het dan tot ons eerste taak maken om de nederige geest van Christus te zoeken, want we zijn ongeschikt om leraren van de waarheid te zijn totdat we eerst het grote principe van ware godsdienst hebben geleerd: "Maar wie groot wil worden onder u, zal uw dienaar zijn" (Markus 10:44).

We moeten groeien in Christus, opgroeien in de "volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus" (Efeziërs 4:13). We moeten levende stenen zijn in de tempel van God; en nu moeten we het zagen, schaven en bewerken van de Meesterbouwer verdragen, totdat alle scherpe kantjes zijn verwijderd, en onze karakters glanzend zijn gewreven en volmaakt zijn gemaakt voor de hemelse tehuizen. Er zijn velen die beweren te geloven in de waarheid, die tevreden zijn met de tekortkomingen in hun karakter. Zij doen geen enkele poging om die te verbeteren, en zoeken niet ernstige om geschikt te staan voor het aangezicht van God. Maar iedereen die de hemel binnengaan, moeten dat doen als een overwinnaar en die zullen met de palmtakken van overwinning zwaaien. Het is niet nodig om enig gebrek te hebben. Christus is een volmaakte Heiland en zij die Hem zoeken met geheel hun hart, zullen ervaren dat waar zonde overvloedig is, genade nog meer overvloedig is geworden. Er is geen reden waarom we geen overwinnaars zouden zijn. God heeft ons "met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst" (2 Petrus 1:4).

We moeten niet als de wereld leven. We moeten laten zien dat de genade van Christus een heiligende invloed heeft op ons leven. Onze natuurlijke eetlust en hartstochten moeten onder de controle worden gebracht van de Heilige Geest. We moeten Christus openbaren in onze dagelijkse woorden en handelingen. Hij heeft smaad, belediging, schande en spot verdragen. Hij was afgewezen, slecht behandeld, gekruisigd opdat wij Zijn beeld zouden weerkaatsen en volmaakt gemaakt zouden worden in Zijn gerechtigheid. Wanneer we falen om te mediteren op het voorbeeld van Christus, dan begrijpen we niet wat het voor ons betekent en worden we ongevoelig en ongewillig om moeiten te weerstaan. We schrikken ervoor terug om deel te hebben aan Zijn lijden. We verliezen zicht op het kruis van Golgotha, terwijl ons eigen-ik de aandacht krijgt en aanspraak maakt op onze zorg en afhankelijkheid.

Laat ons een andere richting inslaan. Gods standaard moet ook onze standaard zijn, of we zullen het eeuwig leven mislopen. We zijn nog steeds in de kostbare uren van de genadetijd en "als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden" (1 Johannes 2:1,2). Hij heeft een wonderlijk plan van verlossing uitgewerkt en de gevallen en sterfelijke mens verenigd met de heilige en onsterfelijke God. De wereld die satan voor zichzelf had geclaimd en over heerst met wrede tirannie, heeft de Zoon van God door een daad, omarmd met Zijn liefde en weer in verbinding gebracht met de troon van Jehovah. Cherubs en Serafs en de ontelbare menigte in de hemelen zongen lofliederen ter ere van God en van het Lam, toen de overwinning zeker was gesteld. De werelden verheugden zich dat de weg van verlossing geopend was voor de opstandige mens en dat de aarde verlost zou worden van de vloek van de zonde. En zullen wij, die de voorwerpen zijn van Zijn onverdiende gunst, de liefde van God afwijzen? Hoe zullen we ontkomen als we zo een grote verlossing afwijzen?

We zijn uitgenodigd om "met vrijmoedigheid toe te gaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd" (Hebr 4:16). We hebben een Middelaar bij de Vader, die voor ons pleit met overwinnende kracht. De bemiddeling van Christus is dat

van een doorboorde en gebroken lichaam. Het is de bemiddeling van een smetteloos en overwinnend leven, de bemiddeling van al de wonden van Golgotha. Het is de bemiddeling van onze Hogepriester, die geraakt is door onze zwakheden, die in alles als wij verzocht is geworden, doch zonder te zondigen. "Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten" (Hebr 7:25).

Laat ons daarom alle zelfverheffing wegdoen. Laten wij, zolang het kruis van Golgotha als een monument van de prijs van verlossing rechtop staat, als een herinnering aan de overweldigende liefde en vernedering van de Koning der heerlijkheid, wandelen in haar schaduw en met heel ons hart ernaar zoeken om het karakter van onze Heiland te weerspiegelen. Ga naar Hem als de volmaakte Heiland, want Hij heeft gezegd: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen" (Joh 6:37). Er is geen enkele reden waarom we onszelf zullen verheffen, want we zijn vol zwakte. Als u dit beseft, vertrouw in Hem, wiens genade genoeg is voor u. -ST 3-9-88, 7/7, 13—16

Les 1: 29 september-5 oktober :: De Grote Strijd: het fundament

De vijandigheid die in het hart bestaat tegen het kwade is niet natuurlijk, maar is een vijandigheid die ontstaat door de werking van de heilige Geest. -ST 6-11-94, 1/4

Sabbat 29/9 (God zal een weg banen; Genesis 3:15)

Toen het plan van verlossing bekend werd gemaakt aan de engelen, vulde vreugde, onuitsprekelijke vreugde de hemel. De heerlijkheid en de zegen van een verlore wereld, woog niet op tegen de verschrikking van de Prins des Levens. Door de hemelse hoven klonk de echo van het eerste refrein van de het lied dat de engelen zongen boven de heuvelen van Bethlehem: "Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens" (Lukas 2:14). En het verloren paar in de hof van Eden, die als misdadigers stonden voor de Rechter der gerechtigheid, in afwachting van het vonnis dat hun overtreding verdiende, hoorden de eerste klanken van de goddelijke belofte. Voordat het leven van zwoegen en verdriet dat de zonde had teweeggebracht aan hen werd voorgesteld, voordat het decreet dat het loon van de zonde de dood is, werd uitgesproken, hoorden zij de belofte van de verlossing. Hoewel zij zouden moeten lijden onder de macht van hun machtige tegenstander, konden zij door de verdiensten van Christus reeds uitkijken naar de overwinning. Het mysterie van het evangelie werd gesproken in Eden toen God tegen de slang zei: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen" (Gen 3:15). Als satan het Hoofd zou kunnen treffen met zijn gemene verzoeken, zou de menselijke familie verloren zijn, maar de Heer heeft bekendgemaakt wat het doel en plan van het geheimenis van genade is en verklaarde dat Christus de slang onder zijn voet zou verbrijzelen. Door het plan van verlossing, zou een groter doel worden uitgewerkt dan de verlossing van de mens en de bevrijding van de aarde. Door de openbaring van het karakter van God in Christus, zou de goedgunstigheid van het godsbestuur worden geopenbaard voor het gehele universum, de beschuldiging van satan had verklaard dat de wet van God faalde en dat het goede van het universum een verandering in de vereisten verlangde. In de aanval op de wet dacht hij dat hij de autoriteit van de Auteur zou kunnen omverwerpen en voor zichzelf een superieure bondgenootschap zou kunnen verwerven. Maar door het plan van verlossing zou bewezen worden dat de eisen van de wet volmaakt en onvergankelijk zijn, dat uiteindelijk een tijding van heerlijkheid en liefde door het hele universum zou klinken, die heerlijkheid en eer en lofprijzing zou toeschrijven aan Hem die zit op de troon en aan het Lam voor eeuwig en altijd.

-BEcho 7-15-93, ¶ 3

•YI 10-11-94, 6-28-00; ST 3-26-94, 7-11-95; 9MR 108

Zondag 30/9 (De grote strijd en haar spelers; Gen 3:15; Openb 12:1-17)

De grote strijd tussen Christus en satan die nu voor bijna 6000 jaar aan de gang is, loopt spoedig ten einde. En toch hebben weinigen aandacht voor dit gebeuren, hoe weinigen beseffen dat we leven in de slottaferelen van de aardse geschiedenis! Satan werkt ijverig en bindt zijn schoven bijeen voor de inzameling van zijn oogst. Hij verenigt de elementen van zijn koninkrijk voor de eindstrijd. Sinds de zondeval is hij de tegenstander van God en mensen geweest en heeft

hij zich een meester getoond in zijn pogingen om de inspanningen van de Heiland voor ons te dwarsbomen. Hij denkt dat, omdat zo velen zich overgeven aan zijn verzoeken en zijn leugens geloven, hij toch nog voordeel over Christus zal behalen, Die de koninklijke hoven van de hemel heeft verlaten om de gemene tegenstander op zijn eigen terrein te verslaan en een weg te openen waarlangs de mens zijn wrede macht kan ontvluchten.

Hij wordt in de Bijbel Satan, Beelzebub, de slang, de verleider, een leugenaar, de aanklager der broeders, de prins van de wereld genoemd. Angstwekkende namen, helse gezanten! Deze gevallen geest, zo kwaadaardig en geslepen, gaat rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij kan verslinden. Wanneer er geen speciale inspanning wordt gepleegd om hem te weerstaan, wanneer onvoorstelbare onverschilligheid de overhand neemt in de kerk en in de wereld, is hij niet bezorgd, want hij weet dat er geen gevaar dreigt dat hij hen kan verliezen die hij willens en wetens in gevangenschap voert. Maar wanneer de aandacht geroepen wordt naar de eeuwige dingen en zielen zich afvragen: "Wat zal ik doen om gered te worden?" staat hij klaar om de strijd aan te gaan met Christus en verdubbelt hij zijn inspanningen om de invloed van de Heilige Geest tegen te werken. Engelen van God zijn samen met Jezus als hun aanvoerder aanwezig om tegenstand te bieden aan de machten der duisternis, maar niemand wordt gedwongen om Jezus te accepteren en niemand kan door satans macht ertoe gebracht worden om Hem te verwerpen

We moeten geheiligd worden door de waarheid. Het geweten en het begrip, de woorden, de daden en de gedachten moeten gecontroleerd worden door de waarheid en niet door de leugen. Het principe van waarheid en de gerechtigheid, ingeplant in het hart, zullen geopenbaard worden in het leven en vooral in het gezin. Richt de gedachten op de dingen die puur en heilig zijn. "Al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminlijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat" [Filipp 4:8 en verder]. En het leven zal reeds hier op aarde bekleed worden met schoonheid van heiligheid. Maar wie zal zeggen hoe het zal zijn wanneer de grote strijd tussen zonde en gerechtigheid voor altijd voorbij is en we verschijnen in de "de liefelijkheid van de Here, onze God" (Psalm 90:17)?

-ST 5-8-84, 1-2, 12

•RH 9-25-83, 7-6-97; TMK 192

Maandag 1/10 (Lucifers val; Jesaja 14:4-21; Ezechiël 28:12-19; 1Timoteus 3:61; Johannes 5:8; 1Johannes 3:4)

Het kwaad heeft zijn oorsprong in Lucifer, die in opstand kwam tegen het bestuur van God. Voor zijn val was hij een overdekkende cherub, onderscheiden door zijn uitmuntendheid. God heeft hem goed en mooi gemaakt, bijna net als Hemzelf. Van hem wordt geschreven: "Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden" (Ezech 28:15). Maar zelfverheffing kwam in zijn hart. Het geïnspireerde verslag getuigt tegen hem: [Ezech 28:17; Jesaja 14:12-15 aangehaald].

Toen God Adam in Eden plaatste, heeft Hij hem gezegd dat hij van de vrucht van elke boom in de hof mocht eten, behalve van één boom, de boom van kennis van goed en kwaad. Op deze manier zou Adams gehoorzaamheid worden getoetst. God liet hem vrij om te gehoorzamen of niet te gehoorzamen. Hij had hem kunnen tegenhouden om de verboden vrucht aan te raken, maar als Hij dat had gedaan dan zou satan reden hebben om te zeggen dat Gods bestuur willekeur was. Adam werd volledig vrijgelaten.

Door al de eeuwen heen is satans werk hetzelfde gebleven – om de wet van God te ontcrachten, om mannen en vrouwen te misleiden om de goddelijke geboden te overtreden. God verlangt van mensen vandaag hetzelfde als wat Hij

van Adam verlangde – volmaakte gehoorzaamheid. Satans werk is het om hen te laten geloven dat duisternis licht is en leugen waarheid. Hij vertelt hen dat God zijn wet heeft afgeschaft en dat al wat zijn moeten doen, is geloven alleen. Als dit waar was, dan zou satan op aarde hebben bereikt wat hij in de hemel getracht heeft te doen en hij zou als gevolg daarvan het recht hebben op de troon van de heerser van het universum. Maar vandaag blijken zijn aantijgingen net zo vals als in het begin. Gods wet is onveranderlijk en hoewel het door de mensen wordt geminacht, bespot en verworpen, zal het voor altijd net zo rechtovereind staan als de troon van Jehovah.

Satan heeft verklaard dat mensen de wet niet kunnen houden. Christus heeft bewezen dat zijn verklaring een leugen is. Hij kwam naar deze aarde en leefde tussen de mensen de wet van God uit. Hij stierf aan het kruis om het getuigenis af te leggen van de onveranderlijkheid van de wet. Deze wet was gebroken en alleen door het offer van het bloed van Christus kon de prijs worden betaald.

Als de wet kon worden veranderd, dan hoefde Christus niet te sterven. Maar het was onmogelijk voor God om te veranderen. De straf voor de overtreding moest worden ondergaan. Daarom, opdat het menselijk ras niet verloren zou gaan, is de Zoon van God gekomen in deze wereld om ten behoeve van ons een leven van volmaakte gehoorzaamheid te leven, en om door het offeren van Zichzelf de eisen van het recht te vervullen.

-RH 9-24-01, 114—5, 7, 10, 12

Dinsdag 2/10 (Gods Wapen; Gen. 4:4; Heb. 11:4; Gen. 12:3, 22:18; Gal. 3:16; Exo 25:9; Heb. 4:2; Jes. 53:6; Rom. 5:8; Matt 16:18, 18:16-20; Heb. 8:1, 2)

Er is geen strijd tussen satan en zijn onderdanen, tussen de gevallen engelen en zij die zich hebben overgegeven aan het kwaad. Beiden bezitten dezelfde kenmerken: beiden zijn door de zonde, boosaardig. Maar tussen de volgelingen van Christus en de machten der duisternis woedt een voortdurende strijd, die pas ten einde is wanneer Christus voor de tweede keer terugkomt voor de verlossing van zijn discipelen en om hem te vernietigen die zoveel zielen de vernietiging in heeft geleid door zijn misleidende macht.

Over deze vijandigheid werd in Eden gesproken. God verklaarde aan satan: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen" (Gen 3:15). Deze vijandschap werd meteen geopenbaard toen de mens Gods wet overtrad. Zijn natuur werd boosaardig. Hij ging een verbond aan met de vijand van God. De gevallen mens en gevallen engelen hebben zich in een wanhopige kameraadschap tegen het goede verenigd. Satan doet alles wat in zijn macht ligt om mensen ertoe te brengen om met hem samen te werken. Christus heeft een eed bij Zichzelf gezworen om de strijd aan te gaan met de prins der duisternis en de soldaten van Christus, de uitverkorenen van God strijden tegen "de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten" (Efez 6:12)

Christus heeft satan op elk terrein verslagen. De gemene tegenstander kon Hem er niet toe verleiden ontrouw te worden aan Zijn Vader. "Gaaf gij achter Mij, satan," zei Christus, "want er staat geschreven." De Kapitein van onze verlossing overwon voor ons. Satan verliet het slagveld als een verslagen tegenstander. Maar de druk op Christus liet hem als voor dood achter. "En zie, engelen kwamen en dienden Hem" (Matt 4:11). Hun armen omhelsden Hem. Aan de borst van de hoogste hemelse engel rustte Hij zijn hoofd. Goddelijke troost vloeide in Zijn hart. De tegenstander was verslagen. De mensheid was geplaatst op overwinnaargrond. Christus had overwonnen. Zij die deelnemers van het

goddelijke natuur zijn geworden, zouden in staat zijn om de verzoeken van de vijand te weerstaan ...

Inderdaad wonderlijk, is Gods werk voor de mens. Laat de ziel die in verzoeking raakt zich herinneren dat hij een vertegenwoordiger is van Christus. Het is alleen door het in contact komen met obstakels en moeilijkheden en het overwinnen daarvan dat we sterk worden. We hebben Gods gelegenheden nodig. Als wij vasthouden aan Christus, zullen we in elke verzoeking een uitweg vinden. -BEcho 9-3-00, 112, 3, 12, 14; ST 4-25-92, 11-18-89; RH 12-12-99; 1SM 254-255; FLB 75
• BEcho 11-1-92; ST 7-23-02, 9-24-94, 1-13-04; GCDB 3-2-97; YI 2-7-95; PP 35-40; DA 758-763; PC 63-65

Woensdag 3/10 (Satans gevecht; Rom 1:2-28; Deu 32:17, 18; Matt 2:1-18, 4:1-11; 16:21-23, 27:39-42; Hand 5:17, 18; 7:54-60; 2Tess 2:1-4; 1Tim. 4:1; 2Petr. 2:1; Openb 12:13-17; Heb. 4:14-16, 9:24, 7:27; 1Petr. 5:8, 9)

In zijn brief aan de Romeinen schrijft Paulus over de gehoorzame en de ongehoorzame. "Ik schaam mij het evangelie niet, zegt hij, "want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek. Want gerechtigheid Gods wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, gelijk geschreven staat: De rechtvaardige zal uit geloof leven" (Romeinen 1:16,17). Dit zijn de gehoorzamen. Terwijl het geloof in God toeneemt, zoeken zij meer en meer om Hem te volgen die de Onzichtbare is en worden zij gesterkt om Hem te gehoorzamen. De apostel presenteert vervolgens het grote leger van de ongehoorzamen, zij die er niet van houden om God te eren in dat wat zij weten, maar ervoor kiezen hun eigen ontrouwe weg te volgen en de voorstellingen van hun eigen gedachten: "Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard" (vers 18,19).

Petrus stelt deze twee klassen ook voor, een die door God aanvaard wordt vanwege hun gehoorzaamheid aan al Zijn geboden; de andere die ontrouw is aan Hem, die zondigt tegen Hem door hun overtreding van de wet, want "zonde is de overtreding van de wet" (1 Joh 3:4, KJV vertaald). "Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend. En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden. en zij zullen uit hebzucht met verzonnen redeneringen u als koopwaar behandelen"(2 Petr 2:1-3). Maar zegt hij: "De Here (weet) de godsvruchtigen uit de verzoeking te verlossen en de onrechtvaardigen te bewaren om hen op de dag des oordeels te straffen" (vers 9). ...

Het is een wonder voor de hemelse wezens dat God zo veel geduld heeft met de overtreders van Zijn wet. Maar God is lankmoedig en overvloedig in genade. Zijn zon schijnt over de kwaden en de goeden, over hen die zo verblind zijn door de misleidende macht van satan dat zij het bestaan van de Almachtige ontkennen, en over hen die ernstig zoeken om Zijn wil te doen. Hij is het die de mens "alles rijkelijk ten gebruike geeft" (1 Tim 6:17) en hoewel allen Hem niet erkennen als waardig hun lofprijzing te ontvangen, heeft Hij geduld met hen en Zijn smekende stem wordt nog steeds gehoord: "Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen. Want waarom zoudt gij sterven, huis Israëls?"(Ezech 33:11). Hij wil dat "alle mensen behouden worden en tot erkentenis der waarheid komen" (1 Tim 2:4). -ST 2-11-97, 119—11,13 voetnoot.

Donderdag 4/10 (Bestemmingen; Jozua 24:15; Dan 7:25, 12:7; Openb 11:2, 12:14, 13:1-17; 14:6-20; Joh 16:2)

De drie engelen van Openbaring 14 worden voorgesteld als vliegende in het midden van de hemel en zo symboliseren zij hen die de eerste, tweede en derde engelenboodschap verkondigen. Alle drie zijn met elkaar verbonden. De bewijzen van de blijvende, altijd levende waarheid van deze grootse boodschappen, die zo veel voor de kerk betekenen, die zulk een intense tegenstand hebben opgewekt van de godsdienstige wereld, zijn niet uitgewist. Satan zoekt voortdurend een schaduw te werpen op deze boodschappen, zodat het volk van God hun belangrijkheid, tijd en plaats niet helder zal doorgronden. Maar ze leven en moeten hun kracht uitoefenen op onze godsdienstige ervaring terwijl het nog tijd is.

Broeders en zusters, ik wens dat ik iets kon zeggen om in u de belangrijkheid van deze tijd te laten doordringen, de betekenis van de gebeurtenissen die nu plaatsvinden. Ik wijs u op de agressieve bewegingen die nu opkomen voor de inperking van de godsdienstvrijheid. Gods geheiligde monument is neergeworpen en in haar plaats is een valse sabbat voor de wereld ingesteld, die geen heiligheid in zich meedraagt. En terwijl de machten der duisternis volkeren hier beneden opjutten, zendt de Here God des hemels kracht van omhoog om de noodtoestand tegemoet te treden door Zijn levende werkers op te wekken om de wet des hemels te verheffen. Nu, juist nu is het onze tijd om te werken in de vreemde landen. Wanneer Amerika, het land van de godsdienstvrijheid, de handen ineens zal slaan met het pausdom om het geweten te dwingen en mensen ertoe te brengen om de valse sabbat te eren, zullen de volkeren in elke land op de aarde geleid worden om het voorbeeld te volgen. De Here God des hemels zal op deze wereld geen oordelen zenden voor ongehoorzaamheid en overtreding voordat Hij Zijn wachters heeft gestuurd om de waarschuwingsboodschap te geven. Hij zal de genadetijd niet afsluiten voordat de boodschap helder zal zijn verkondigd. De wet van God moet groot gemaakt worden; haar aanspraken moeten voorgesteld worden in hun ware, heilige karakter opdat de mensen ertoe gebracht worden te kiezen voor of tegen de waarheid. Maar het werk zal in gerechtigheid ingekort worden. De boodschap van de gerechtigheid van Christus moet van het ene uiteinde tot het andere uiteinde van de aarde verkondigd worden om de weg voor de Heer te bereiden. Dit is de heerlijkheid van God, die het werk van de derde engel afsluit.

Er is geen werk dat groter is op deze aarde, heiliger en heerlijker, geen werk dat God meer eer toebrengt dan dit evangeliewerk. De boodschap die in deze tijd gebracht wordt, is de laatste boodschap van waarschuwing aan een verloren wereld. Zij die het voorrecht hebben om deze boodschap te horen, maar die volharden in het weigeren om gehoor te geven aan de waarschuwing, verwerpen hun laatste hoop op verlossing. Er zal geen tweede genadetijd zijn.

-6T 17—19; ST 5-19-81; 6T 17—22; 2SM 387—391,104—107; VSS 329—332; SD 159

•ST 10-24-92; YI 11-9-99; PP 112—116; 4SP 324—330; UL 145; Mar 90; TDG 336; FLB 217

Vrijdag 5/10 (De tijd is nabij; Openbaring 1:3)

Elk onderdeel van de Bijbel is gegeven door de inspiratie van God en is nuttig. Het Oude Testament zou niet minder aandacht moeten krijgen dan het Nieuwe. Als we het Oude Testament bestuderen, zal levend water uit de bron opborrelen waar de niet oplettende lezer alleen woestijn vindt.

Vooraf het boek Openbaring, in combinatie met het boek Daniel, vragen om bestudering. Laat elke Godvrezende leraar nagaan hoe hij het evangelie die onze Heiland persoonlijk is komen brengen aan zijn dienstknecht Johannes het beste

kan begrijpen en uitleggen. "Openbaring van Jezus Christus, die hij van God ontving om aan de dienaren van God te laten zien wat er binnenkort gebeuren moet. Hij heeft zijn engel deze openbaring laten meedelen aan zijn dienaar Johannes" (Open 1:1). Niemand hoeft ontmoedigd te raken bij de bestudering van Openbaring, vanwege de geheimzinnige symbolen die erin staan. "Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden" (Jakobus 1:5) [Openb 1:3 aangehaald].

Wanneer een ware liefde voor de Bijbel gewekt is en de student begint te beseffen hoe uitgestrekt het veld is en hoe kostbaar de schat die erin ligt, zal hij ernaar verlangen om elke gelegenheid te baat te nemen om zichzelf bekend te maken met Gods woord. De bestudering daarvan zal niet beperkt worden tot een bepaalde plaats of tijdstip. En deze voortdurende bestudering is een van de beste manieren om de liefde voor de Schrift te ontwikkelen. Laat de student de Bijbel altijd bij zich hebben. Wanneer u de gelegenheid hebt, lees een tekst en overdenk dat. Terwijl u in de straten loopt, op de trein wacht, op een afspraak wacht, neem de gelegenheid te baat om kostbare gedachten uit de schatkamer van waarheid te overdenken.

De grote motiverende krachten van de ziel zijn geloof, hoop en liefde en het is aan deze drie waarop Bijbelstudie een beroep doet, indien op de juiste wijze nagestreefd. De uitwendige schoonheid van de Bijbel, de schoonheid van de voorstelling van zaken en de uitdrukkingen, zijn slechts het kader, als het ware, voor de ware schat die het bevat – de schoonheid van heiligheid. In de Bijbel staat het verslag van mensen die met God gewandeld hebben, en daaruit mogen wij een glimp opvangen van Zijn heerlijkheid. In de Ene, een en al bekoorlijkheid (Hooglied 5:16), zien wij Hem, van wie al de schoonheid van aarde en hemel slechts een vage weerkaatsing is. "Als Ik van de aarde verhoogd ben,"zei Hij, "zal Ik allen tot Mij trekken" (Johannes 12:32). Als de Bijbelstudent de Heiland ziet, wordt er in de ziel de mystieke kracht van de geloof, aanbidding en liefde opgewekt. Op het beeld van Christus is de blik gevestigd en de aanbiddier groeit naar het beeld dat hij aanbidt. De woorden van de apostel Paulus worden de taal van de ziel: "Ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat: (Dit alles) om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden" (Filipp 3:8-10).

-Ed 191–192

• CT 462–463; LHU 115

Citaten uit de volwassen les: Ed 190

Les 2: 6-12 oktober :: Openbaring, en de God die openbaart

De Heilige Schrift moet worden aanvaard als de gezaghebbende en onfeilbare openbaring van Zijn wil. Zij is de standaard voor het karakter, de openbaarder van leer en de toetst van de ervaring. -GC vii, ¶1

Sabbat 6/10 (God kennen: Hebreëën 1:1,2)

Sprekend over de inspiratie van de Heilige Geest, zegt de apostel Paulus over Christus: "Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld(en) geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge" .. (Hebr 1:1-3).

Christus heeft Zichzelf ontdaan van de titels van gezag en ingestemd met volledige dienstbaarheid en trouw aan ons. "Gij noemt Mij Meester en Here, 'zei Hij, "en gij zegt dat terecht, want Ik ben het" (Joh 13:13). Had iemand apart van God in het vlees ooit deze aanspraak gemaakt, het zou hem in de hemel als godslastering worden aangerekend. Maar Christus heeft geen valse bewering gedaan: Hij was inderdaad een met God. Hoe langzaam van begrip moeten de discipelen zijn geweest om te vragen: "Toon ons de Vader en het is ons genoeg" (Joh 14:8).

"Dit nu is het eeuwige leven," verklaarde Jezus, "dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt" (Joh 17:3). Deze woorden zijn zeer betekenisvol. Het is alleen door het kennen van Christus dat we God kunnen kennen. De Gezondene van God roept allen op naar deze woorden te luisteren. Zij zijn de woorden van God, en allen moeten eraan gehoor geven, want door deze woorden zullen wij geoordeeld worden. De redding van Christus te kennen, moet leven geven aan onze geestelijke kennis, om Zijn woorden in praktijk te brengen. Als dat ontbreekt, is alles waardeloos.

Christus kwam naar de wereld om de Vader te openbaren. Wat een geduld, wat een medelijdende tederheid. Wat een goddelijk medelijden, wat een kracht tot doel heeft Hij geopenbaard! Hij is niet ontmoedigd geraakt. Hij was de belichaming van reinheid en Zijn liefde heeft zijn weerga niet. Bij elke stap heeft Hij zelfverloochening en zelfopoffering uitgeleefd. In Zijn dood was Hij de openbaring van de verzoening tussen God en mensen. Door het aannemen van onze natuur, heeft Hij zichzelf voor eeuwig aan ons verbonden. Hij is onze vertegenwoordiger en hoofd. Hij vertegenwoordigt ons ras voor God, en draagt in Zich voor eeuwig de menselijkheid van ons ras. Hij pleit voor de Vader de volmaakte gerechtigheid voor allen die Hem aanvaardden.

-ST 1-27-98, 114, 79

- AUG 8-26-03; RH 7-17-00, 11-8-98, 8-1 5-07; 8T 268—273; 1SM 293—295

Zondag 7/10 (De leer van de Bijbel; 2Petrus 1:19-21; 2Timoteus 3:16,17; Matteüs 4:4,7,10; 22:41-46; Johannes 10:34-35)

" En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Dit moet gij vooral weten,

dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken" (2Petr 1:19-21).

De Heer heeft een veilig pad voor Zijn volk en dat is het pad van gehoorzaamheid aan Zijn woord. Dat woord is aan ons gegeven als een gids. God is de Auteur, maar de Schrift is geschreven door mensen en zij draagt in zich de kenmerken van de individualiteit van de verschillende schrijvers. In elk boek van de Bijbel komt de stempel van de gedachten en het karakter van de schrijver tot uitdrukking. En dit is precies zoals God het bedoeld heeft dat het zou moeten zijn. Hij doet niets in het plan van verlossing zonder de mens daarin te betrekken.

Christus heeft het recht en de macht om alle menselijke werktuigen en invloeden aan te wenden voor Zijn werk voor de mensheid. Hij gebruikt mensen en Hij vlakt de individualiteit van Zijn dienstknechten niet uit. Hij legt de Heilige Geest op hen en sluit hen in Zich op en zij hebben de gedachten van Christus en worden medewerkers met Hem. Hij presenteert in hun gedachten de beelden en de illustraties waarmee zij bekend zijn om zo aan hen het plan van waarheid uit te leggen opdat zij op hun beurt weer kunnen doorgeven en de Heilige Geest helpt hen om deze beelden en illustraties daarbij te gebruiken.

De Bijbel is Gods woord en het is voor Zijn volk. Het wordt overgedragen door mensen, maar zij spraken zoals zij "door de heilige Geest gedreven" werden. Het woord is gegeven in verschillende perioden en de mensen die geroepen werden om de goddelijke wil over te dragen en het licht der waarheid te verspreiden, werden gekozen uit verschillende lagen van de bevolking, van de nederigste tot de meest verheven. Het wonderlijke van dit alles is de harmonie die gevonden wordt in het goddelijke woord, zoals het tot ons komt door deze verschillende kanalen en van zo ver uit elkaar staande perioden in de tijd. Elk van hen schreef in zijn eigen stijl, onder leiding van de Heilige Geest, uiting gevend aan zijn eigen persoonlijke uitdrukking over de dingen en de taferelen die voor zijn ogen geopend werden of die hij meemaakte. En toch is schakel verbonden met schakel in de keten van kostbare waarheden in het woord van God. Het plan van verlossing en de wil en het karakter van God zijn geopenbaard om aan de noden van de mens in elke tijd te voldoen. Want deze menselijke instrumenten stonden onder goddelijke controle en zijn geen valse getuigen geweest van wat zij gezien en gehoord hebben.

-BEcho 8-19-95, 1—4

Maandag 8/10 (De natuur van de inspiratie; Matteus 27:37; Markus 15:26; Lukas 23:38; Handelingen 1:18; Matteus 27:5)

Als een studieboek is de Bijbel verheven boven alle andere boeken die bedoeld zijn om het verstand te versterken. Welk een gebieden van gedachten kan de jeugd hierin vinden om te onderzoeken! Het verstand kan dieper en steeds dieper graven tijdens het onderzoek, kracht vergaren bij elk begrip van de waarheid dat men erin opdoet. En toch blijft er nog een oneindigheid te ontdekken.

Open de Bijbel voor onze jeugd, richt hun aandacht op de verborgen schatten, leer hen te zoeken naar de juwelen van waarheid en zij zullen uit hun onderzoek een kracht van verstand opdoen wat de bestudering van de wetenschap en de filosofie niet voor hen kan doen. De grote onderwerpen waar de Bijbel zich op richt, de hoogwaardige eenvoud van de geïnspireerde uitingen, de verheven thema's die zich presenteren aan de gedachten, het licht, scherp en helder, dat schijnt van de troon van God, die het verstand verlicht, zullen de krachten van het verstand in zulk een mate versterken dat het in een woord geweldig is.

Door het goddelijke woord wordt de geïnspireerde geschiedenis van het mensenras in handen van elk individu gelegd. Allen kunnen bekend raken met onze eerste ouders, die in heilige onschuld in Eden leefden, genoten van de communicatie met God en zondeloze engelen. Zij mogen de oorsprong van zonde ontdekken en de gevolgen daarvan traceren door de menselijke geschiedenis, door stap voor stap de weg af te leggen door de geheiligde geschiedenis, die de ongehoorzaamheid en onboetvaardigheid van de mens en Gods rechtvaardige oordeel over de zonde verslaat.

De lezer mag zich door de geïnspireerde taferelen bewegen. Hij mag spreken met de patriarchen en de profeten. Hij mag Christus zien, die ofschoon aan God gelijk en de aanvoerder van de hemel, neergedaald is naar de mensheid om het plan van verlossing uit te voeren door de banden waarmee satan de mens gebonden hield, te verbreken en het aldus mogelijk te maken voor de mens om positie te herwinnen.

Als zij het doel van God vervullen, zullen de meest ervaren christenen voortdurende studenten worden in de school van Christus, opdat zij efficiënte leraren kunnen zijn. En het is onmogelijk om leraars te zijn zonder zelf kennis op te doen. We kunnen de grote waarheden van de Bijbel niet aan andere verklaren en toepassen als we het licht niet helder voor ogen zien. Onze eigen visies zullen vergroot worden en de inspanningen om het woord van God duidelijk te maken voor anderen zal de woorden zelf in onze gedachten verankeren ...

De geheiligde woorden zijn de stem van God aan mensen. Als we die woorden tot ons willen laten spreken, zullen ze ons leren wat niets anders ons kan leren. Als we hen tot de regel van ons leven maken, zullen ze verheffend en heiligend werken.

-SW 12-18-06, 111, 3—6, 11;

•RH 11-28-78, 11-10-91; GC v-viii; 7BC 944—946; ISM 20—22, 410—411; 4SP 398—401

Dinsdag 9/10 (Het geheimenis van de Drie-enige God; Genesis 1:26; Johannes 17:3; Deuteronomium 16:4; Markus 12:29; Genesis 3:22, 11:7; Johannes 1:1-3, 18, 20:28; 2Korinthiers 13:14; Matteüs 28:19)

De Vader kan niet met aardse dingen beschreven worden. De Vader is de volheid van de godheid en is onzichtbaar voor het oog der stervelingen. De Zoon is de gemanifesteerde volheid van de godheid. Het woord van God verklaart Hem te zijn: "het afdruk van Zijn wezen" "Alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat eenieder die in Hem geloofd niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe." Hierin wordt de persoon van de Vader zichtbaar.

De Trooster die Christus heeft beloofd te sturen nadat Hij ten hemel was opgevaren, is de Geest van de volheid van de godheid, gemanifesteerd in de kracht van goddelijke genade aan allen die Christus als persoonlijke Verlosser aanvaarden en geloven. Er zijn drie levende wezens van het hemelse trio. In de naam van deze drie machten – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, worden zij gedoopt, die Christus ontvangen door het geloof en deze machten zullen samenwerken met de gehoorzame onderdanen van de hemel in hun inspanningen om een nieuw leven te leven in Christus.

Wat moet de zondaar doen? – Geloven in Christus – hij is het eigendom van Christus, gekocht met het bloed van de Zoon van God. Door beproevingen en verdrukkingen heeft de Heiland de mensen gered van de slavernij van de zonde. Wat dan, moeten we doen om gered te worden? Geloven in de Heer Jezus Christus als de zondevergevende Heiland. Hij die zijn zonden belijdt en zijn hart nederig maakt, zal vergeving ontvangen. Jezus is zowel de zondevergevende Heiland als de enige Zoon van de oneindige God. De vergeven zondaar is

verzoend met God door Jezus Christus, onze Bevrijder van zonde. Terwijl hij het pad van heiligheid bewandelt, is hij de onderdaan van de genade van God. Er wordt aan hem volledige verlossing, vreugde en vrede gebracht en de ware wijsheid die van God komt.

Geloof in het verzoenend bloed van Jezus Christus is de verzekering van vergeving. Christus kan van alle zonden reinigen. Eenvoudig dagelijks vertrouwen op die kracht, zal de mens wijsheid geven om te onderscheiden wat de ziel kan behouden van de slavernij van de zonde in deze laatste dagen ...

De Heilige Geest herkent en leidt ons in alle waarheid. God heeft Zijn enige Zoon gegeven opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Christus is de Heiland van zondaren. De dood van Christus heeft de zondaar vrijgekocht. Dit is onze enige hoop.

“Wie gelooft in de Zoon, heeft de Vader ook.” Wie voortdurend geloof heeft in de Vader en de Zoon, heeft de Geest ook. De Heilige Geest is de trooster en Hij wijkt nooit af van de weg der waarheid.

-BTS 3-1-06, 11—6

•DA 667—672; Ev 614—617; SpTBO7 62—64; 7ABC 440—442; HP 336

Woensdag 10/10 (De Handelwijze van onze Schepper; Gen 1:1; Heb 11:6; Rom 10:17; Mal 3:6; Jak 1:7; 1Joh 4:8, 16; 2Kron 6:18)

Jezus, de geliefde Heiland, was de Majesteit des Hemels, maar Hij kwam naar onze wereld en wandelde tussen de kinderen der mensen, niet als een koning die eer voor zich opeist, maar als een wiens werk het was om anderen te dienen. Hij schatte de mens naar de prijs die Hij voor zijn verlossing betaalde. Hij zei: “Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen” (Markus 10:45). Zijn voortdurende aandacht en zorg was niet hoe Hij de dienst van mensen kon ontvangen, maar hoe Hij de mensheid kon helpen en zegenen. Zijn hart werd geraakt met medelijden voor een gevallen wereld en Hij verliet de hemelse hoven, bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, maakte Zichzelf onaanzienlijk, nam “de gestalte van een dienstknecht” aan en “is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises” (Filip 2:7,8), opdat wij gereinigd zouden worden van zonde en zouden delen in Zijn eeuwige vreugde. Het kruis van Christus maakt al onze zelfzuchtige verlangens en ambities te schande, ons streven naar positie en de eer van mensen. Jezus “was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte” (Jes 53:3), en zullen Zijn volgelingen verwachten verhoogd te worden en eer te ontvangen? Christus is ons voorbeeld en Hij zegt tegen iedereen: “Leer van Mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart” (Matt 11:29). Hebben we deze kostbare les geleerd in de school van Christus? Als we dat niet hebben gedaan, laat het onze eerste taak zijn de nederigheid van geest van Jezus te zoeken.

Gode verhoede dat iemand van ons misleid zou worden. We moeten het leven van Christus bestuderen want door aanschouwen worden we veranderd. We moeten als Christus zijn anders zullen we Hem nooit zien zoals Hij is. We moeten voortdurend met de Wijnstok verbonden zijn als we de vrucht van gerechtigheid willen voortbrengen. Met levend geloof moeten we onze verzoeken bij de medelijdende Heiland brengen, want “zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken” (Hebr 11:6). We mogen de arm van oneindige kracht vastpakken en putten uit de bron van oneindige kracht. We moeten individueel meer van de genade van Christus bezitten. We willen bevestigd, geworteld en gegrond zijn in het geloof. We worden opgeroepen om moedige, trouwe soldaten van Jezus te zijn. We hoeven niet zwak en inefficiënt

te zijn in het werk van God. In elke nood is voorzien in de grote gaven van de Hemel.

“Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?” (Rom 8:32).
-ST 3-9-88, ¶8;

•RH 9-11-83, 7-4-12; ST 3-9-88, 10-20-98, 3-18-03; Msng 1-4-93; ti 8-2-94; BEcho 3-8-97, 1-1-93; LHU 47; FLB 90; TMK 226

Donderdag 11/10 (De handelingen van God; Gen 11:9; 19:24; Ex 3:1-14; Joh 3:16; 1Tess 4:17; Gen 1:1; Joh 19:18; 2Petr 3:12,13)

[Johannes 3:14-17 aangehaald]. Christus, de smetteloze Zoon van God, eerde de mensheid door de menselijke natuur op Zich te nemen. Een lijdende en verzocht man, belaagd door satans kuren, Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid, heeft aldus op aarde geleefd om te tonen dat door Zijn volmaakte gehoorzaamheid aan de wil van de Vader, de mensheid deelnemer kan worden aan de goddelijke natuur.

Christus heeft Zijn leven van moeite en afwijzing bekroond met een offer voor ons opdat de straf van onze overtredingen niet op onze hoofden terecht zou komen, dat we gered zouden worden van vernietiging, heeft Hij Zichzelf vernederd en is Hij gehoorzaam geworden tot de dood, zelfs de dood aan het kruis. Zoals de slang in de woestijn verhoogd was, zo is de Zoon des mensen verhoogd geworden aan het kruis, opdat wij, door het opkijken naar Hem, opgeheven en verhoogd en veredeld zouden worden.

Als er iets is in onze wereld dat ons met enthousiasme zou moeten vervullen dan is het wel het kruis van Golgotha. “Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden” (1 Joh 3:1). Christus, voor ons gemaakt tot “wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing” (1 Kor 1:30) zou nederig en in dankbaarheid aanvaard moeten worden door ons. Zijn offer zou ons moeten inspireren om met ijver te werken in Zijn dienst, anderen roepende om Hem te zien als “het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt” (Joh 1:29) ...

Zoals de slang door Mozes in de woestijn verhoogd is, opdat allen die gebeten waren door de vurige slangen zouden kijken en leven, zo moet de Zoon des mensen voor de wereld verhoogd worden door Zijn dienstknechten. Christus en Hem gekruisigd, is de boodschap die God wil dat Zijn boodschappers over de lengte en de breedte van de aarde laten klinken. De wet en het evangelie zullen dan gepresenteerd worden als een perfect geheel. Zij die de verlossing die zo vrijelijk gegeven wordt, aanvaarden, hebben meer dan een theoretisch geloof, meer dan een theoretische waarheid. Zij geloven met een doel, kennen aan zichzelf de rijkste gaven van Gods liefde toe. Met zekerheid kunnen zij zeggen: “Uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade” (Joh 1:16). “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus” (Rom 5:1). [1Joh 4:8-12 aangehaald]. Het is de lust en het leven van alle gelovigen om God bovenal lief te hebben, en door God op deze manier lief te hebben, zullen zij ook elkander liefhebben als zichzelf. Leven en hoop zullen ontspringen in de harten van hen die op deze manier de boodschap van Gods liefde ontvangen. De heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid zullen hen vervullen met vreugde en blijdschap. Kijkend naar de antitype, kunnen zij zeggen: “Het is Christus die gestorven is, ja meer, die verreezen is uit de dood, die nu aan de rechterhand van God zit, en voor ons pleit.”

-RH 9-29-96, 111,4, 5,9, 10

Vrijdag 12/10 (God en mens; 2Korintiërs 4:7)

De Bijbel wijst God als haar Auteur aan, toch is het geschreven door menselijke handen en in de gevarieerde stijl van de verschillende boeken worden de karakters van de verschillende schrijvers tot uiting gebracht. De waarheden die geopenbaard zijn, zijn allen door de Geest van God ingegeven" (1 Tim 3:16). Toch zijn zij uitgedrukt in de woorden van mensen. De Oneindige heeft door Zijn Heilige Geest licht geworpen in de gedachten en harten van Zijn dienstknechten. Hij heeft dromen en visioenen gegeven, symbolen en beelden en dezen, aan wie de waarheid aldus werd geopenbaard, hebben de gedachten in mensentaal opgeschreven.

De Tien Geboden werden door God zelf uitgesproken en door Zijn eigen hand opgeschreven. Zij zijn van een goddelijke en geen menselijke samenstelling. Maar de Bijbel, met haar door God gegeven waarheden uitgedrukt in de taal van mensen, presenteert een eenheid van het goddelijke met het menselijke. Zo een eenheid bestaat er van nature in Christus, die de Zoon van God is en de Zoon des mensen. Op deze manier is het een waarheid over de Bijbel en een waarheid over Christus dat "het Woord vleesgeworden is en onder ons heeft gewoond" (Joh 1:14).

Het heeft God behaagd de waarheid aan de wereld te communiceren door middel van mensen en Hij heeft zelf, door middel van de Heilige Geest, de mensen geroepen en geschikt gemaakt om dit werk te doen. Hij heeft de gedachten geleid in de selectie van de woorden die gesproken en geschreven werden. Ofschoon Hij de schat zo toevertrouwde aan aarden vaten, was het toch de schat van de Hemel. Ofschoon het getuigenis tot uitdrukking werd gebracht in de onvolmaakte menselijke taal, was toch het getuigenis van God. En het gehoorzame, gelovende kind van God aanschouwt het in de heerlijkheid van de goddelijke kracht, vol van genade en waarheid.

In het woord, heeft God aan mensen de kennis die nodig is voor verlossing kenbaar gemaakt. De Heilige Schrift moet aanvaard worden als de gezaghebbende, onfeilbare openbaring van Zijn wil. Zij zijn de standaard van het karakter, de openbaarder van de leer en de toets van de ervaring. "Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust"(2 Tim 3:16,17). Toch heeft het feit dat God Zijn wil heeft geopenbaard aan mensen door middel van het woord, de leiding van de Heilige Geest met Zijn blijvende aanwezigheid niet uitgeschakeld. In tegendeel, de Geest was aan ons beloofd door de Heiland, om aan Zijn dienstknechten het woord te openen, om hen te verlichten en te helpen de leer toe te passen. En omdat het de Heilige Geest van God is die de Bijbel heeft geïnspireerd, is het onmogelijk dat de leer van de Geest in tegenspraak zou zijn met de leer van het woord.

-GC v—vii

Verders studie: MH 427—438; 5T 746—749; GC 8, 9

Les 3: 13-19 oktober :: De mens: Gods werk

De ware grond voor aanbidding, niet alleen op de zevende dag, maar van alle aanbidding, wordt gevonden in het onderscheid tussen de Schepper en Zijn schepselen. -J.N. Andrews, aangehaald in GC 437, 112

Sabbat 13/10 (Geschapen om te aanbidden; Psalm 100:3)

De plicht om God te aanbidden is gebaseerd op het feit dat Hij de Schepper is en dat aan Hem alle andere wezens hun bestaan danken. En waar ook in de Bijbel Zijn aanspraak op eerbied en aanbidding boven die van de goden van de heidenen wordt gepresenteerd, wordt telkens Zijn scheppingsmacht als bewijs naar voren gebracht. "Want alle goden der volken zijn afgoden, maar de HERE heeft de hemel gemaakt" (Psalm 96:5). "Met wie dan wilt gij Mij vergelijken, dat Ik hem zou gelijk zijn? zegt de Heilige. Heft uw ogen naar omhoog en ziet: wie heeft dit alles geschapen?.. . Want zo zegt de HERE, die de hemelen geschapen heeft – Hij is God – die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; ... Ik ben de HERE en er is geen ander" (Jesaja 40:25,26; 45:18). De Psalmist zegt: "Erkent, dat de HERE God is; Hij heeft ons gemaakt." "Treedt toe, laten wij ons wederwerpen en ons buigen, knielen voor de HERE, onze Maker." (Psalm 100:3; 95:6). En de heilige wezens die de God des hemels aanbidden, verklaren als reden waarom hun aanbidding Hem toekomt: "Gij, onze Here en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht; want Gij hebt alles geschapen, en om uw wil was het en werd het geschapen" (Openbaring 4:11).

In Openbaring 14 worden mensen opgeroepen om de Schepper te aanbidden en de profetie presenteert een klasse mensen die als resultaat van de verkondiging van de drievoudige boodschap, de geboden van God houden. Een van deze geboden wijst direct naar God als Schepper. Het vierde voorschrift verklaart: "... de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God; ... Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die" (Ex 20:10,11). Over de sabbat zegt de Here verder dat het "een teken is, ... opdat gij weet, dat Ik, de HERE, uw God ben" (Ezech 20:20). En de reden die gegeven wordt, is: "want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept" (Ex 31:17).

De belangrijkheid van de sabbat als herdenkingsteken van de schepping is dat het voor altijd de ware reden geeft waarom aanbidding God toekomt – omdat Hij de Schepper is en wij Zijn schepselen. De sabbat ligt daarom aan de basis van goddelijke aanbidding, want het leert deze grote waarheid op de meest indrukwekkende wijze en geen enkel ander voorschrift doet dit.

-GC 436– 437

Zondag 14/10 (Schepping en de oorsprong van de mens; Gen 1:27; Judas 14; Rom 5:12-21; 1 Kor 15:20-22; Gen 1 en 2)

"Toen zij het geluid van de HERE God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte .." (Gen 3:8).

In de kennis van God heeft elke kennis en echte ontwikkeling zijn bron. Waar we ook gaan in het lichaam of in onze gedachten of in het geestelijke, waar we ook kijken, met uitzondering van de doodskleur van de zonde, overal wordt die

kennis geopenbaard. Welk onderzoek we ook ondernemen met het oprechte doel te komen tot de waarheid, we worden in verbinding gebracht met de onzichtbare machtige intelligentie die werkt in en door allen. De gedachten van de mens worden in verbinding gebracht met de gedachten van God, het eindige met het Oneindige. Het effect van zulk een verbintenis op lichaam, gedachten en geest is weergaloos

In deze omgang met God ligt de hoogste onderwijzing. Het is Gods eigen manier van algemene ontwikkeling. "Gewen u toch aan Hem" (Job 22:21), is Zijn boodschap aan de mensheid. De methode die uiteengezet wordt, was de methode die gevolgd werd bij de onderwijzing van de vader van ons ras. Toen, in de heerlijkheid van de zondeloze staat van Adam in de heilige Hof, was dit de manier waarop hij van God instructies kreeg. ..

Toen Adam uit de hand van de Schepper kwam, droeg hij in zijn lichamelijke, mentale en geestelijke natuur, een gelijkenis met zijn Maker. "God schiep de mens naar Zijn beeld" (Gen 1:27), en het was Zijn doel dat hoe langer de mens zou leven hoe meer hij dit beeld zou uitdragen – hoe meer hij de heerlijkheid van de Schepper zou weerspiegelen. Al zijn verstandelijke vermogens waren in staat voor ontwikkeling; hun capaciteit en levenskracht zouden voortdurend toenemen. Oneindig was de breedte van het oefenveld en heerlijk het onderzoeksveld... communiceren met zijn Maker van aangezicht tot aangezicht, van hart tot hart was het voorrecht dat hij had. Als hij trouw was gebleven aan God, dan zou dit voor altijd zo zijn gebleven ... Meer en meer zou hij het doel van zijn schepping vervullen en meer en meer zou hij de heerlijkheid van de Schepper weerspiegelen...

De Hof van Eden was een voorstelling van wat God voor de hele aarde in petto had en het was Zijn doel dat, als de menselijke familie in aantal toenam, zij andere gezinnen en scholen zouden stichten net als de ene die Hij hen had gegeven. Op deze manier zou naar verloop van tijd de hele wereld vervuld worden van gezinnen en scholen waar de woorden en de werken van God bestudeerd zouden worden en waar de studenten meer en meer geschikt gemaakt zouden worden om door de eindeloze eeuwen het licht van de kennis van Zijn heerlijkheid te weerspiegelen.

-Ed, p. 22. -RC 105, ¶11—4, 6; BEcho 8-28-99; fl 7-20-99, 8-10-99; ST 9-28-91 Pp 44—46, 595—599; LHLJ 51; TMK 13

• ST 8-30-99, 6-17-97; BEcho 8-28-99; Ed 14—17; 17MR 182—185; GC 543—545; AG 40, 343, 344; UL 201; CC 11; FLB 29; LHU 47; SD 367

Maandag 15/10 (Het beeld van God: deel 1; Gen 1:26; Markus 12:13-17)

Adam was gekroond als koning van Eden. Aan hem was de heerschappij gegeven over elk levend wezen dat God geschapen had. De Heer zegende Adam en Eva met verstand wat Hij niet met de dieren had gedaan. Hij maakte Adam de rechtmatige eigenaar van al het werk dat uit Zijn handen uitgegaan was. De mens was gemaakt naar het goddelijk beeld en kon daardoor nadenken en de heerlijke werken van God in de natuur waarderen

De Heer wist dat Adam niet gelukkig zou zijn zonder arbeid, en daarom gaf Hij hem de aangename taak om de tuin te bebouwen en te bewaren. En terwijl hij deze dingen van schoonheid en bruikbaarheid om zich heen zou zien, zou hij de goedheid en de heerlijkheid van God in Zijn scheppingswerk zien. Adam had onderwerpen waarover hij diep kon nadenken in Gods werken in Eden, die een miniatuur van de Hemel was. God heeft de mens niet alleen gemaakt om na te denken over Zijn heerlijke scheppingswerk, daarom gaf Hij hem handen om te arbeiden, en een verstand en een hart om na te denken. Als het geluk van de mens zou bestaan in het nietsdoen, dan zou de Schepper Adam niet een taak

hebben gegeven. In het arbeiden zou de mens geluk vinden en een reden voor overdenking. Adam kon weerspiegelen dat hij naar het beeld van God geschapen was, door net als Hij rechtvaardig en heilig te zijn. Zijn gedachten waren in staat om zich voortdurend te ontwikkelen, uit te breiden, te verfijnen en te verheffen, want God was zijn leraar en engelen waren zijn schoolkameraden.

De Heer gaf de mens een proefperiode, opdat hij zich een standvastig en integer karakter zou vormen voor zijn eigen geluk en ter verheerlijking van zijn Schepper. Hij overlaadde Adam met krachten van verstand die verheven waren boven elk levend schepsel dat Hij had gemaakt. Zijn mentale krachten waren slechts een weinig minder dan die van de engelen. Hij kon bekend raken met de superioriteit en de heerlijkheid van de natuur en kon het karakter van de Hemelse Vader in Zijn scheppingswerk begrijpen. Overal waar zijn oog op rustte in de enormiteit van het werk van de Vader, gegeven met een milde, vrijgevege hand, zag hij het bewijs van Zijn liefde en oneindige kracht. Te midden van de heerlijkheid van Eden kon de goedheid en wijsheid van God getraceerd worden in alles waar het oog op rustte.

De eerste grote morele les die aan Adam gegeven werd, was er een van zelfverloochening. De heerschappij van zelfbestuur was in zijn hand geplaatst. Oordeel, redenering en geweten waren daar onderdeel van. "En de HERE God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren. En de HERE God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven" (Gen 2:15-17).

-RH 2-24-74, 116, 8—10

•ST 8-30-99; BEcho 8-28-99; YI 8-10-99; RH 3-26-95; CC 543—545; PP 44—47; 1BC 1081, 1082; 17MR 182—185; AG 42

Dinsdag 16/10 (Het beeld van God: deel 2; Gen 1:27, 2:19-25, 3:20; Handelingen 17:26)

In alle relatievormen van het leven, of het nu de intimiteit in de thuissituatie is of in de zaken- en sociale wereld, er zijn vele manieren waarop Zevende-dags Adventisten hun Heer kunnen erkennen en zielen kunnen winnen voor Zijn koninkrijk. We leven in de eindjaren van de geschiedenis van de aarde en het is uitermate belangrijk dat wij geen tijd verliezen om anderen bekend te maken met de kostbare waarheid die hen in staat zal stellen zich voor te bereiden om zonder vlek of rimpel te staan voor God in de dag des oordeels.

Zij die beweren dat zij uitkijken naar de wederkomst van de Heiland, moeten al de krachten van hun wezen inbrengen in die actieve dienst. De kerk op aarde moet het licht van de wereld zijn. God heeft bedoeld dat door de individuele leden van Zijn kerk, de levengevende stralen zullen schijnen in de duistere plaatsen van de aarde en in de harten van elke goedbedoelende ziel. Zo moet de hele wereld verlicht worden met Zijn heerlijkheid ...

Weest "altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is, doch met zachtmoedigheid en vreze" (1 Petrus 3:15). De vreze waarover hier gesproken wordt betekent niet wantrouwen of besluiteloosheid, maar met alle voorzichtigheid elke uitgang bewakend, opdat er geen onwijs woord gesproken wordt of gevoel van opwinding de overhand krijgt en aldus een ongunstige indruk achterlaat op de gedachten van mensen, die hen in de verkeerde richting drijft. Iedereen heeft godvrezendheid, nederigheid en vriendelijkheid nodig om de waarheid voor deze tijd op correcte wijze te presenteren.

De gelovige die doordrongen is van de ware zendingsgeest, is een levende brief, gekend en gelezen door alle mensen. De waarheid gaat niet met geveinsde

woorden uit zijn mond. Zijn vroomheid en ijver en toegewijd oordeel groeien met elke dag en de ongelovige wereld ziet dat hij een levende relatie heeft met God en van Hem leert. De woorden die gesproken worden door bekeerde lippen worden ondersteund door een kracht die de koude harten van de ongelovigen raakt. Want zelfs zij die God niet kennen, worden in staat gesteld onderscheid te maken tussen het menselijke en het goddelijke.

Mijn broeders en zusters, voelt u die heiligmakende kracht van de heilige waarheid in uw harten en leven en karakter? Hebt u de zekerheid dat God, die u vanwege zijn dierbare Zoon, uw zonden vergeven heeft? Streeft u ernaar te leven in een bewustzijn dat niet in opstand is tegen God en mensen? Hebt u vaak gepleit bij God voor uw vrienden en burenen? Als u vrede gemaakt hebt met God en uzelf op het altaar hebt gelegd, mag u nu deelnemen aan het winstgevendende werk van het winnen van zielen.

-8MR212—213

- Gazette 9-1-14; 2MCP 621—624; ML 186

Woensdag 17/10 (Een verontreinigd beeld; 1Korintiërs 15:26; Romeinen 5:12-19; Kolossenzen 3:10; 1Johannes 3:8)

Adam luisterde naar de misleidingen van Satan. Hij geloofde de leugen en onteerde daarmee God. Hij had niet de minste excuus voor de overtreding en zijn ongehoorzaamheid heeft zijn omgaan met God veranderd. De wet kan in geen gevel de overtreder vrijpleiten. Het kan de schuldige alleen veroordelen. Adam moest bij zijn God rekening afleggen over een gebroken wet. Zijn fatale ongehoorzaamheid brengt in alle duidelijkheid de geldigheid naar voren waarover de apostel schrijft: "Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden"(Rom 5:19).

Het geluk van de mens moet altijd beschermd worden door de wet van God. Alleen in gehoorzaamheid kan hij het ware geluk vinden. De wet is de muur die God heeft opgericht om Zijn wijngaard. Door deze worden zij die gehoorzamen, beschermd tegen het kwade. In de overtreding werd Adam zichzelf tot wet. Door ongehoorzaamheid werd hij in slavernij gebracht – en deed een wanklank, geboren uit zelfzucht, zijn intrede in het leven van de mens. De wil van de mens en de wil van God waren niet langer in harmonie met elkaar. Adam heeft zich verenigd met de ontrouwe machten en zijn eigen wil heeft het van hem overgenomen.

Door Christus wordt een ware maatstaf gepresenteerd. Hij maakte het mogelijk voor de mens om weer verenigd te worden met God. Hij kwam om de straf van de dood voor de overtreder weg te nemen. Niet een voorschrift van de wet kon veranderd worden om de mens tegemoet te komen in zijn gevallen situatie. Daarom gaf Christus zijn leven voor de mens om in zijn plaats te straf van de ongehoorzaamheid te ondergaan. Dit was de enige weg waardoor de mens gered kon worden, de enige weg waarop gedemonstreerd kon worden dat het mogelijk is dat de mens de wet houdt. Christus kwam naar deze aarde en stond waar Adam stond en overwon waar Adam faalde. Hij is voor ons gemaakt tot wijsheid, en gerechtigheid en heiliging en verlossing.

Christus keek door de eeuwen en zag hoe Zijn vernedering in elke generatie doordrong. Hij hoorde het valse getuigenis dat Hij gestorven is om de wet af te schaffen. Hij zag dat miljoenen zouden geloven dat deze leugen acceptabeler was dan de waarheid. De vleselijke mens "onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet" (Rom 8:7). Hij zag de natuurlijke gedachte, die trouw is aan de vijandigheid in zijn karakter, die dagelijks de taferelen van Calvary opnieuw opvoerde, tot aan het einde van de geschiedenis van de aarde. Hij zag dat sommigen onverschilligheid en minachting zouden tonen voor de wet

van God, terwijl anderen heel ver zouden gaan in het tonen van hun haat voor de wet, door zijn voorschriften uit de wet te scheuren door hun valsheden en hun deskundig uitgedachte argumenten. Hij zag dat de wet onder de voet gelopen en onteerd zou worden totdat God zou opstaan om de inwoners van de aarde te straffen.

-ST 6-13-00, 92—4, 10

•ST 6-14-05, 4-17-93, 6-28-99; YI 4-1-97; RH 7-25-99; RC 132, 56; AG 103;

Donderdag 18/10 (Herstel; Romeinen 8:29; 2Korintiërs 3:18; Efeziërs 4:23, 24; 2Korintiërs 5:17; Galaten 5:16, 17; Efeziërs 6:10-18)

Het doen van Gods wil is noodzakelijk als we Hem beter willen leren kennen. Laten we onszelf niet voor de gek houden door de vaak herhaalde bewering: "Je hoeft alleen te geloven." Geloof en werken zijn de twee roeispanten die we tegelijk moeten gebruiken als we onze weg stroomopwaarts tegen de stroom van ongelof in willen voortzetten. "Zo is het ook met het geloof: indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen, dood" (Jakobus 2:17). De christen is een mens van denken en doen. Zijn geloof heeft zijn wortels diep verankerd in Christus. Door geloof en goede werken blijft hij geestelijk sterk en gezond en zijn geestelijke kracht neemt toe terwijl hij ernaar streeft om de werken van God te doen ...

Christus heeft een recht op onze volledige gehoorzaamheid. "Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam" (1Kor 6:19,20). "Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden" (1 Johannes 4:10). "God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is" (Rom 5:8)....

Hoe velen zijn er die bij de verkeerde gewoontes blijven, omdat ze de denken dat zij ze niet kunnen overwinnen. Zij doen geen vastberaden pogingen om te overwinnen. Zij koesteren hun zonden alsof het kostbare juwelen zijn. Als zij erop gewezen worden, mopperen ze tegen degene die waakt over hun zielen als iemand die rekenschap moet afleggen. Sommigen worden onbeleefd tegen degene die hen in de vreze des Heren erop wijst dat zij een verkeerde voorstelling van hun Heiland geven. Zij moeten kleren wat het betekent om echt bekeerd te zijn. Paulus schrijft: [Efeziërs 4:21-24, 31-32 aangehaald].

We worden aangespoord om "onberispelijk en onbesmet ..., onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht" te zijn (Filip 2:15). Als uw invloed anderen afbrengt van het geloof, dan is er iets mis. U gehoorzaamt niet aan Gods raadgevingen. Neem zijn advies ter harte. Ga niet in discussie met een die werkt voor het goede voor u. Leg uzelf discipline op. Onthoud dat als u niet kunt inzien dat u schuldig bent, u in gevaar bent. Toegeeflijkheid heeft uw blik verduisterd. Doe een besliste poging om de waarde van wat u nastreeft goed in te schatten. Onthoud dat u naar het eeuwig leven zoekt. Het zal u niet baten om onverschillig en lui te zijn aan de grenzen van het eeuwige land. Leg uzelf erop toe om elke geestelijke zenuwen en spieren te strekken. Oneindige bronnen zijn voorzien voor u. Daarom, faal niet om volkomen te zijn in Christus. Gods werk zal zegevieren. De vraag die een ieder van ons zichzelf moet afvragen is, zal ik zegevieren?

-RH 6-11-01, ¶9, 11, 14, 16

•ST 11-14-92, 2-1-83, 6-14-05; YI 12-8-92, 8-11-98; FLB 139; 6Bc 1092, 1093; 6MR 340—343; 1SM 389—394; RC 164; OHC 214; Mar 224; ML 323

Vrijdag 19/10 (Horen en gehoorzamen; 1 Johannes 5:3, 4)

Jezus zegt: "Volg Mij." "Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben" (Johannes 8:12). Beschouw het niet als een zware plicht. De geboden van God zijn de uitdrukking van Zijn karakter, dat stroomt uit een hart vol liefde en uitdrukking geeft aan goed doordachte plannen, opdat de mens bewaard blijft voor alle kwaad. Zij zijn niet om willekeurige macht uit te oefenen over de mens, maar de Heer wil dat de mensen handelen als gehoorzame kinderen, als leden van Zijn eigen gezin.

Gehoorzaamheid is de uitgroei en de vrucht van eenheid met Christus en met de Vader. [1 Johannes 5:2-4 aangehaald]. Wanneer we Zijn stem duidelijk horen en gehoorzamen, zal elke tegenstribbelende gedachte onderdrukt worden en we zullen alle gevolgen aan Hem overlaten, die het gebod gegeven heeft. Als wij, wanneer we de voetstappen van Jezus zien, in dezelfde weg volgen, zullen wij liefde en kracht hebben.

De vraag wordt vaak gesteld: "Wat voor verschil maakt het uit welke dag ik als sabbat houdt?" Maar het maakt wel degelijk een verschil uit, want hier is hetzelfde principe in het geding als was in de zaak van Adam. Hij moest dezelfde toets doorstaan. Want hij zou zijn trouw aan God tonen door gehoorzaamheid en door ongehoorzaamheid zou hij zijn recht op de boom des levens verspelen. Satan presenteerde dezelfde gemene vraag. Welk verschil maakt het uit of je nu wel of niet van de boom der kennis van goed en kwaad eet, of van elke andere boom in de hof? Adams zonde bestond hierin dat hij deed wat de Heer hem verboden had te doen en dit heeft in onze wereld de vloeddeuren van ellende geopend. We moeten zorgvuldig het leven van Christus overdenken en ernaar verlangen de reden te begrijpen waarom Hij gekomen is. We moeten de Schrift onderzoeken zoals Christus ons aanspoort om te doen, opdat we de dingen mogen kennen die van Hem getuigen. Door dat onderzoek mogen we begrijpen dat de deugden van gehoorzaamheid lijnrecht tegenover de zondigheid van ongehoorzaamheid staan.

"Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden" (Romeinen 5:19).

De Here Jezus heeft de kloof die de zonde heeft geslagen, overbrugd. Hij heeft de aarde in verbinding gebracht met de Hemel en de eindige mensen met de Oneindige God. Jezus, de Heiland der wereld, kon als ons voorbeeld de geboden van God alleen op dezelfde manier houden als de mens dat kan doen. "Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst" (2 Petrus 1:4).

-ST4-17-93, 117—10

Citaten uit de les: AA 476, 477

Verdere studie: PP 44—51; GC 467; PP 595

Les 4: 20-26 oktober :: Verlossing: de enige oplossing

De dood van Gods eniggeboren Zoon aan het kruis ten behoeve van zondaren is het onweerlegbare argument voor het onveranderlijke karakter van Gods wet. -RH 5-23-99, 7/13

Sabbat 20/10 (Overwinning door Christus; Johannes 3:16)

Jezus, de Verlosser van de wereld, staat tussen Satan en iedere ziel. "Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." En degenen die hun zonden op Christus leggen door te geloven in Zijn gerechtigheid, zullen overwinnaars zijn. Als onze Middelaar was Jezus volledig in staat om dit werk van verlossing te volbrengen, maar o, tegen welke prijs! De zondeloze Zoon van God werd vanwege de zonde, waaraan Hij geen deel heeft gehad, veroordeeld. Zo kon de zondaar door bekering en geloof worden gerechtvaardigd, door de gerechtigheid van Christus, waaraan hij geen persoonlijke verdienste heeft gehad. De zonden van iedereen die op de aarde heeft geleefd, werden op Christus gelegd, zodat niemand een verliezer hoeft te zijn, in de strijd tegen Satan. Voorzieningen zijn getroffen dat iedereen de kracht mag aangrijpen van Hem, Die tot het uiterste kan redden, wie door Hem tot God komt.

Christus ontvangt de schuld van de overtreding van de mens op Zich, en legt op allen, die Hem in geloof aannemen en opnieuw trouw willen zijn, Zijn vlekkeloze gerechtigheid. Zij die op deze manier Christus ontvangen, kunnen met de Psalmist zeggen: " De wet des HEREN is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des HEREN is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstandige. De bevelen des HEREN zijn waarachtig, zij verheugen het hart; het gebod des HEREN is louter, het verlicht de ogen " [Ps 19:8-12 aangehaald]. Met David kunnen we het heilige lied uit volle borst zingen: " Goed en waarachtig is de HERE; daarom onderwijst Hij de zondaars aangaande de weg. Ootmoedigen doet Hij wandelen in het recht, en Hij leert ootmoedigen zijn weg. Alle paden des HEREN zijn goedertierenheid en trouw voor wie zijn verbond en zijn getuigenissen bewaren" (Psalm 25:8-10). [Ps 32:1-2 aangehaald].

Niet alleen zijn de zonden van de vergeven door het zoenoffer, maar door het geloof is hij aangenomen in de Geliefde. Terugkerend naar zijn trouw aan God, wiens wet hij heeft overtreden, wordt hij niet alleen aangenomen, maar hij wordt geëerd als een zoon van God, een lid van het hemelse gezin. Hij is een erfgenaam van God en een mede-erfgenaam met Jezus Christus. Van hen die aangenomen zijn in Christus, zegt Jezus: " En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt" (Joh 17:22,23).

- RH 5-23-99, 910—12

•RH 11-12-95; ST 5-30-95, 2-17-09, 8-11-90; YI 2-11-97; BEcho 7-23-00, 11-20-99; FE 430; SD 349

Zondag 21/10 (De omvang van het probleem; Johannes 2:25, Ps 59:2, Jeremia 17:9, Rom 5:12; Jesaja 5:23; 2Tess 2:10)

Denk aan wat Christus' gehoorzaamheid voor ons betekent. Het betekent dat ook wij in Zijn kracht kunnen gehoorzamen. Hij kwam naar deze wereld om ons

te laten zien wat God voor ons kan doen, en wat we in samenwerking met God kunnen doen. In het menselijk vlees trok Hij de woestijn in om verzocht te worden door de vijand. Hij weet wat het is om honger en dorst te lijden. Hij kent de zwakheden en onvolmaaktheden van het vlees. Hij werd in alle dingen verzocht zoals wij verzocht worden, maar zonder te zondigen.

Ons losgeld is betaald door onze Heiland. Niemand hoeft meer door Satan in slavernij gevangen gehouden te worden. Christus staat vóórr ons als ons goddelijk voorbeeld, onze almachtige helper. We zijn gekocht met een onbetaalbare prijs.

Zij die aangenomen worden in het gezin van God, worden door Zijn Geest veranderd. Genotzucht en liefde voor zichzelf worden veranderd in zelfverloochening en liefde boven alles voor God. Geen mens erft van nature heiligheid van karakter. Ook kan niemand uit eigen kracht God trouw zijn. "Zonder Mij," zegt Christus, "kunt gij niets doen" (Joh 15:5). De menselijke gerechtigheid is als "een bezoedeld kleed." Maar met God zijn alle dingen mogelijk. In de kracht van de Verlosser kan de zwakke, dwalende mens meer dan overwinnaar gemaakt worden over het kwaad dat hem omringt.

Alleen door Christus als persoonlijke Verlosser te aanvaarden, kan de mens worden opgetild. Pas op voor iedere theorie die de mens ertoe leidt uit een andere bron dan die aangegeven is in het Woord, zijn redding te zoeken. Alleen door Christus kan de mens, die in zonde gezonken en gedegradeerd is, tot een hoger leven gebracht worden. Theorieën die de verzoening die voor de zonde is gebracht en het werk dat de Heilige Geest in het hart van de mens doet, niet erkennen, zijn machteloos om te redden.

De trots van de mens zou hem ertoe leiden redding te zoeken in een andere richting dan door God bedacht. Hij is onwillig om als "niets" gezien te worden, en onwillig om Christus als de Enige te zien die tot het uiterste toe kan redden. Satan deed een beroep op deze trots toen hij het eerste echtpaar verzocht: "Gij zult geenszins sterven; gij zult als God zijn," zei hij (Genesis 3:4). En door zijn woorden te geloven, plaatsten zij zich aan zijn zijde.

Van Christus staat geschreven: " er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden" " Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen. Want doordat Hij zelf in verzoekingën geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen " (Handelingen 4:12; Hebreeën 2:17,18).

-ST 6-14-05, 4—6, 9—11

Maandag 22/10 (Gods Voorziening: Deel 1; Titus 1:1,2, Efeziërs 1:3-5; 2Tessalonicenzen 2:13-14; Openbaring 13:8)

Door het verlossingsplan is er voor iedereen een overvloed aan voorzieningen getroffen. Zij die de uitnodiging van Christus om tot Hem te komen aannemen mogen genade vinden door zijn goddelijke verdienste om een karakter te vervolmaken voor het toekomstig, onsterfelijk leven. Christus roept om mensen tot Hem te laten komen; en het is voor ons huidig en eeuwig belang dat we zijn oproep horen en gehoorzamen. Jezus zegt: " Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen" (Joh 15:16). Laat dan iedereen die een kind van God wil zijn, reageren op de uitnodiging van Christus en zich daar plaatsen waar het hemels licht op hem zal schijnen, daar waar hij zich realiseert dat het een voorrecht is een hoorder en dader van de woorden van Christus te zijn. Dat hij het "Licht der wereld" volgt en in de Geliefde aanvaard zal zijn.

Tegen een oneindige prijs is de redding van de mens verkregen. De wereld kan het geschenk weigeren, maar dit zal de waarde ervan niet doen verminderen of

de mens niet vrijstellen van zijn verantwoordelijkheid. Toen Jezus hier op aarde was zei Hij tegen hen die Hem niet wilden aannemen: " en toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben" (Joh 5:40). Er zijn veel mensen vandaag die diezelfde koers volgen. Jezus roept en zij die gebruik maken van dat voorrecht en in nederigheid en geloof tot Hem komen, weten, vanuit een kennen van Hem, dat Zijn verschijning (Zijn komst) vast staat als de dageraad (Hosea 6:3).

Christus is het begin en het einde, de Leidsman en Voleinder van ons geloof (Hebr. 12:2). Hij is ons Offer, onze Plaatsvervanger, onze Borg en Pleitbezorger. We hebben een opgestane Heiland en onze volmaaktheid is in Hem, want Hij die het verlossingswerk begonnen is, die zich vernederd heeft tot de kruisdood zodat wij verhoogd mochten worden, zal hetgeen Hij begonnen is, ook voltooien [Ef 1:4-6 aangehaald].

De plannen van God kunnen niet falen. Mensen maken grote plannen, maar voeren die vaak niet uit. Ze beginnen te bouwen, maar zijn niet in staat het te voltooien. Ze berekenen niet de kosten; maar Jezus berekende wel de kosten voor de redding van iedere zoon en dochter van Adam. Hij voorzag overvloedig in middelen. Als de mens maar aan de voorwaarden zou willen voldoen, zou niemand verloren hoeven te gaan, maar eeuwig leven hebben. Hij heeft onuitputtelijke bronnen waaruit Hij kan putten om het grote werk van herstel van de gevallen mens te voltooien. Hij nam de zonde van de mens op Zich om Zijn gerechtigheid aan de berouwvolle ziel te kunnen toerekenen. Als de mensen Christus' liefde aannemen, verenigen zij zich met de hemelse engelen om zielen te zoeken en te winnen, want in het aanvaarden van Christus worden zij zonen (kinderen) van God, en ontvangen zij de rechten van een zoon, en worden medewerkers samen met God.

-YI 9-1-92, 2—5

• RH 10-15-08, 12-15-96; YI 10-27-98; ST 1-2-93, 5-14-02; Msngr 4-12-93; FLB 76; OHC 78; ST 6-28-99, 6-13-00; 35M 195; TMK 14

Dinsdag 23/10 (Gods Voorzieningen: Deel 2; Gen 3:15, 4:4; 12:1-3; Exodus 25:8; Lukas 18:9-14, Jesaja 53:4-7, Rom. 3:19 - 24, 28, Zach. 3:1-4; 1Cor. 6:8-11; Romeinen 6:1-8; Joh 5:24-25; 1Joh 5:9-13; 1Tess. 4:16-17)

"Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige" (1Joh.2:1). Hoe zorgvuldig is de Heer Jezus om niemand gelegenheid te geven te wanhopen. Zie, hoe Hij de mens ommuurt tegen de felle aanvallen van Satan. En als we vanwege de vele verzoeken tot zonde overrompeld of misleid zijn, keert Hij Zich niet van ons af, Hij laat ons niet verloren gaan. Nee, nee, zo is onze Verlosser niet. Christus bidt voor ons - Hij werd in alle dingen verzocht als wij, en door zelf verzocht te zijn, weet Hij hoe Hij de verzochten kan helpen. Onze gekruisigde Heer pleit voor ons in de aanwezigheid van Zijn Vader op de troon der genade. Wij kunnen voor onze vergeving, onze rechtvaardiging en onze heiliging pleiten op Zijn zoenoffer. Onze enige hoop is het geslachte Lam. Ons geloof richt zich op Hem, grijpt Hem aan, de Enige die bovenmate kan redden, en de geur van Zijn in alles toereikend offer wordt door de Vader aanvaard.

"Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn" (Rom. 5:10). Welke betere verzekering zouden we kunnen krijgen van de bereidheid, ja, het verlangen van Christus dat iedereen tot Hem mocht komen en in Hem zou geloven, zodat ze het eeuwige leven konden hebben! Oh, als we het verdriet en het lijden van onze dierbaren zien, zouden wij ons dan van Christus in ontevredenheid en gemopper en geklaag

afwenden? – Nee! Dat is juist de tijd om dicht bij de Enige die onze Helper in elke nood kan zijn, te komen. U hebt geen tijd voor morren, geen tijd voor ongelof, geen tijd om Jezus los te laten. Als beproeving komt, klamp u dan nog meer vast aan Zijn bloedende zijde.

Als wij naar het kruis van Golgotha kijken, kunnen we dan in de liefde van Jezus twifelen? De steen is weggerold van het graf, Christus is opgestaan. Verheug u, o verheug u, dat er hoop voor u is. Bid tot de Heer Jezus dat er een heiligende invloed in uw leven gebracht mag worden, een invloed die elke hartstocht zal onderwerpen, dat elk gemopper tot zwijgen gebracht mag worden, uw genegenheden zal verheffen, en uw hart zal zuiveren. "Zalig is de man, die in verzoeking volhardt, want, wanneer hij de proef heeft doorstaan, zal hij de kroon des levens ontvangen" (Jakobus 1:12), of wel de kroon der gerechtigheid. Kijk omhoog, kijk omhoog, kom uit de grot van ongelof en sta met God. Als u uw verzoeken overdenkt, zult u een hopeloos leven hebben. Als u verder kijkt dan de schaduw, naar Jezus dan ziet u uw enige hoop; dan zult u de heldere stralen van de Zon der gerechtigheid zien.

-RH 9-1-91, 112,3,6

Woensdag 24/10 (De ervaring van verlossing: Deel 1; Rom 5:6-10, Hand. 2:36-38, 3:19; Rom 3:23-25; 10:17; 2:4; Ef 2:8)

De Geest der inspiratie spreekt hen aan die weigeren tot Christus getrokken te worden, "Of veracht gij den rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt?" (Rom. 2:4). Wat betekent dit? Goddelijke medewerkers zijn voortdurend aan het werk om mensen in harmonie met God te brengen. Alle middelen in de hemel en op aarde worden gebruikt om mensen tot het grote centrum van 's werlds hoop te trekken. En als zij hun ogen vestigen op de stervende Man van Golgotha, worden ze ertoe gebracht uit te roepen: "Waarom, o waarom, al dit lijden?" En het antwoord komt: "Het is de openbaring van Gods goedheid om u tot bekering te brengen."

Christus onderging de straf van de mens voor de overtreding van Gods heilige wet. De genade en liefde van God, zo vol, zo rijk, zo vrij, breekt elke hindernis af en de ziel zal zich aan God overgeven. Dergelijke pijn, zo'n vernedering van de Zoon van God, leidt de zondaar tot bekering van de zonden die zo'n groot offer hebben gekost. Hij bekeert zich tot God, omdat Zijn heilige wet is overtreden en hij heeft geloof in onze Heere Jezus Christus, de enige hoop voor de zondaar. Hij is de Enige die bovenmate kan redden allen die door Hem tot God komen. De zondaar die voor God komt te staan, is dan op deze manier iemand wiens zonden vergeven zijn, wiens overtredingen bedekt, "opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst" (2Petrus 1:4). Een nieuw element van leven en kracht wordt gegeven. Die kunnen door de mens niet ontvangen worden totdat hij Christus als zijn enige hoop ziet; dan kan hij door Christus de omvang van zijn schuld voor de overtreding van Gods wet zien.

Het geïnspireerde Woord spreekt een veroordeling uit tegen allen die de prachtige openbaring van Gods liefde voorbijlopen, en het geschenk dat de Vader aan de wereld heeft gegeven, weigeren, ja zelfs Zijn eniggeboren Zoon weigeren. [Rom 2:5-7 aangehaald]: let op deze woorden. Want het is van essentieel belang voor iedereen om de voorwaarden waaronder wij geroepen zijn tot de dienst van Christus, te kennen, en onze eigen zaligheid met vreze en beven uit te werken, want het is God die in ons werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen. Wij zijn "medearbeiders met Gods." En we zouden er oprecht naar moeten verlangen om te weten welke voorwaarden of voorschriften nodig zijn in dit partnerschap, ja we moeten 'weten' of sterven in onze zonden. U kunt niet op

de massa vertrouwen, want zij bewandelen een verkeerde weg. U moet zelf leren wat Gods voorschriften zijn, en weten of u ze al dan niet gehoorzaamt.

-ST 11-16-91, 111, 2, 4

• ST 5-19-98, 12-17-02; 7BC 908, 948; 13MR 190, 191; FLB 107; OHC 49; RC 78; ST 9-16-89; RH 7-1-90, 4-1-90; YI 2-17-98; BEcho 5-15-92; CCL 199

Donderdag 25/10 (De ervaring of Verlossing: deel 2; Lukas 7:47; Efez 1:7; Rom 4:7, 5:16,18; 8:1; Efez 2:1-5; 2Cor 5:17; 1Joh 3:20; Jesaja 64:6; Hand 2:38; 1Joh 1:9)

De eigen-ik moet sterven als we tot volgelingen van Christus gerekend willen worden. De apostel zegt: "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods.... Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God" (Kolossenzen 3:1-3). "Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen" (2 Korintiërs 5:17). Wanneer een mens bekeerd is tot God, wordt een nieuw moreel besef geschapen en hij houdt van de dingen waarvan God houdt, want zijn leven is met een gouden koord van de onveranderlijke beloften verbonden aan het leven van Jezus. Zijn hart wordt gedreven naar God. Zijn gebed is: "Ontdek mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen uit uw wet" (Psalm 119:18). In die onveranderlijke standaard ziet hij het karakter van de Verlosser, en weet hij dat, ofschoon hij heeft gezondigd, hij niet in zijn zonden gered wordt, maar van zijn zonden, want Jezus is het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt. Het is door het bloed van Christus dat hij dichtbij God wordt gebracht. Wanneer hij de gerechtigheid van Christus in de goddelijke voorschriften ziet, roept hij uit: "De wet des HEREN is volmaakt, zij verkwikt de ziel" (Psalm 19:8). Wanneer de zondaar vergeven is voor zijn zonden door de verdiensten van Christus, wanneer hij gekleed is met de gerechtigheid van Christus door geloof in Hem, verklaart hij met de Psalmist: "Hoe aangenaam zijn uw redenen voor mijn verhemelte, meer dan honig voor mijn mond" (Psalm 119:103). Dit is bekering. Wanneer de Geest van God de gedachten en het hart beheerst, verandert het het hart van de vaders tot de kinderen en de ongehoorzame tot de wijsheid van de wijzen. De wet van Jehova zal dan gezien worden als een afdruk van het goddelijke karakter en een nieuw lied springt uit vanuit het hart, dat geraakt is door de goddelijke genade, want hij beseft dat de belofte van God vervuld is geworden in zijn ervaring, dat zijn overtreding vergeven is, zijn zonde bedekt is. Hij heeft berouw getoond tegenover God voor de overtreding van Zijn wet en geloof in de Heer Jezus Christus die gestorven is voor zijn rechtvaardigmaking. "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. En niet alleen (hierin), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige Geest, die ons gegeven is" (Romeinen 5:1-5).

-RH 6-21 -92, ¶6

Vrijdag 26/10 (Zijn onmetelijke gave; Johannes 3:16)

Door Zijn leven en Zijn dood heeft Christus zelfs meer dan een herstel van de vernietiging, die de zonde veroorzaakt heeft, bewerkt. Het was satans doel om een eeuwige scheiding te brengen tussen God en de mens, maar in Christus zijn we nog hechter met God verenigd dan wanneer we nooit in zonde zouden zijn gevallen. Door het opnemen van onze natuur, heeft de Heiland Zichzelf met een

band die nooit verbroken kan worden, verbonden aan de mensheid. Door de eeuwige eeuwigheid zal Hij met ons verbonden zijn. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn enige Zoon gegeven heeft" (Johannes 3:16). Hij gaf Hem niet alleen om onze zonden te dragen en te sterven als onze offerande; Hij gaf Hem aan een gevallen ras. Om ons te verzekeren van Zijn onveranderlijke hulp van vrede, gaf God Zijn enige Zoon om een te worden met het menselijk ras, om voor altijd Zijn menselijke natuur te behouden. Dit is de plechtige belofte dat God Zijn woord houdt. "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder" (Jesaja 9:5). God nam de menselijke natuur op Zich in de persoon van Zijn Zoon en Hij heeft die natuur tot in de hoogste hemelen meegenomen. Het is de Zoon des Mensen die de troon deelt van het universum. Het is de Zoon des Mensen die genoemd wordt met de namen: "Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst" (idem). De Ik Ben is de Raadsman tussen God en mensen, terwijl Hij Zijn hand legt op beiden. Hij die is "heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven .. schaamt Zich niet om ons Zijn broeders te noemen" (Hebreeën 7:27; 2:11). In Christus is het gezin op aarde verbonden met het gezin in de hemel. Christus is onze verheerlijkte broeder. De hemel is het heiligdom van de mensheid geworden en de mensheid ligt aan de boezem van de Oneindige liefde..

Het werk van verlossing zal afgesloten worden. In de plaats waar zonde welig tierde, zal Gods genade nog overvloediger zijn. De aarde zelf, het veld dat satan voor zichzelf heeft opgeëist, zal niet alleen vrijgekocht worden, maar ook verhoogd worden. Onze kleine wereld, die nu onder de vloek ligt van de zonde, die ene kleine donkere stip in Zijn heerlijke schepping, zal geëerd worden boven alle de andere werelden in het universum van God. Hier, waar de Zoon van God gewoond heeft onder de mensen, waar de Koning der heerlijkheid geleefd, geleden en gestorven is, hier zal de tent van God, wanneer Hij alle dingen nieuw maakt, bij de mensen zijn. "En Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn en Hij zal hun God zijn" (Openbaring 21:3). En als de verlost door de oneindige eeuwigheid zullen wandelen in het licht van de Heer, zullen ze Hem lofprijzen voor Zijn onuitsprekelijke Gave –"Immanuel, God met ons."

-DA 25—26

Citaten uit de les: IBc 1084; AG 23; OHC 243; DA2I—26; RH 5-23-99; AUG 8-19-03; YI 4-1-97; ST 6-13-00; 9MR 299-302; AG 179

Verdere studie: DA 19—29

Les 5: 27 oktober-2 november :: Groeien in Christus

Onze zaligheid is compleet, omdat die gegrond is op de resultaten van een plan dat reeds bestond vóór de grondlegging van de wereld. -RH- 25-99, 7/14

Sabbat 27/10 (Jezus een overwinnaar; Kolossenzen 2:15)

Omdat het gehele tempelritueel een symbool was van Christus, had het geen waarde zonder of buiten Hem. Toen de joden hun verwerping van Jezus verzegelden door Hem over te leveren om gedood te worden, hebben ze alles verworpen dat betekenis gaf aan de tempel en de tempeldiensten. Het heiligheid was weggenomen. Het was gedoemd vernietigd te worden. Van die dag af waren de offeranden en de diensten die daarmee gepaard gingen, zonder betekenis – net als hoe het offer van Kaïn geen uitdrukking gaf aan het geloof in de Verlosser. Door het doden van Jezus, hebben de joden praktisch gezien hun tempel vernietigd. Toen Christus werd gekruisigd, scheurde het binnenste voorhangsel van de tempel van beneden naar boven in tweeën, wat een teken was dat het eigenlijke, grote offer was gebracht en dat het systeem van offeranden voorgoed tot een eind was gekomen.

“Binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen” (Joh 2:19). Bij de dood van Christus schenen de machten van de duisternis overwonnen te hebben en zij verheugden zich in hun overwinning. Maar Jezus kwam als overwinnaar uit het opengebroken graf van Jozef. “Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd” (Kol 2:15). Vanwege de verdiensten van zijn dood en opstanding “verricht Hij de dienst in het heiligdom, in de ware tabernakel die de Here opgericht heeft, en niet een mens” (Heb 8:2). De mens bediende de joodse tabernakel; de mens bouwde de joodse tempel, maar het heiligdom hierboven, waarvan het aardse heiligdom slechts een schaduw was, werd niet door een menselijke architect gebouwd. Zacharia 6:12,13: “Zie een man, wiens naam is Spruit. Deze zal uit zijn plaats uitspruiten en hij zal de tempel des Heren bouwen. Ja, hij zal de tempel des Heren bouwen en hij zal met majesteit bekleed zijn en als heerser zitten op zijn troon.”

“Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten”(Hebr 7:25). Ofschoon de bediening werd verplaatst van het aardse naar het hemelse heiligdom, ofschoon het heiligdom en onze grote Hogepriester onzichtbaar zouden zijn voor het menselijk oog, zouden de discipelen daarvan geen schade ondervinden. Zij zouden geen breuk in hun gemeenschap met Hem ervaren en geen vermindering van kracht vanwege Zijn afwezigheid. Terwijl Jezus dienst doet in het heiligdom hierboven, is Hij met zijn Geest dienstbaar aan zijn gemeente op aarde. Hij is onzichtbaar voor het menselijk oog maar zijn belofte bij 't scheiden wordt vervuld: “En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matt 28:20). Hij delegeert Zijn macht aan dienaren die minder in kracht zijn maar zijn versterkende aanwezigheid is nog steeds in zijn gemeente.

-DA 165-166

Zondag 28/10 (De Verlossing; Joh 8:34; Rom 6;23; Jes 35:10; Marcus 10:45; Gal 4:4,5; Titus 2:14; Heb 9:12; 1Petr 1:18,19)

“Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder

de wet waren, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen" (Gal 4: 4,5). De ster der hoop rees op over onze wereld en werd steeds helderder gelijk onze Verlosser "toenam in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen" (Lucas 2:52).

Christus wandelde op dezelfde weg waar Adam viel en overwon ten onzen gunste. Hij doorstond iedere toets waarvoor de mens ooit geplaatst zou worden en Hij overwon. Alle verzoeken waarvoor de mens zich in dit leven geplaatst zou zien, doorstond Hij. Christus heeft zelf de weg bewandeld welke Hij ons vraagt te bewandelen. Hij zegt: "Indien iemand achter Mij wil komen,, die verloochenen zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volg Mij" (Lucas 9:23). Wie aan het einde als overwinnaar gekroond wil worden, moet gelijk Jezus deed, zich afhankelijk stellen van de Godheid. Iedere stap die Jezus zette, was in volledige afhankelijkheid van God. Als Christus de wet van God op één enkel punt zou overtreden, zou Hij als zondaar aangemerkt worden en zijn opoffering zou nutteloos zijn; maar de vijand kon Hem op geen enkel punt overwinnen. Hij zei: "Houd goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen" (Joh 16:3). "Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon" (Openb 3:21).

Gods woord is onveranderlijk. Jezus heeft over het opengebroken graf van Jozef verklaard: "Ik ben de opstanding en het leven" (Joh 11:25). Vandaag staat Hij in het hemels gerechtshof als onze Hoge Priester en Advocaat. Door het geloof kunnen we ons de beloften eigen maken die aangeven dat zijn bemiddeling alles voor ons zal bewerkstelligen. Toen God Jezus aan onze wereld gaf, gaf hij de hele hemel. Door deze gift zijn wij verzekerd van aanneming in Gods gezin. Gods beloften zijn Ja en Amen in Jezus Christus. Hij zal ons nooit teleurstellen. Hij zal nooit iets terugnemen wat Hij heeft uitgesproken.

De wolken van onzekerheid en ongeloof weken terug toen de Verlosser met luide stem uitriep: "het is volbracht." De vijand had vanaf dat moment geen macht om Hem te verzoeken en hoefde zich niet aan Hem te ergeren. Heiligheid en rechtvaardigheid verenigden zich in de afronding van het grote werk van verlossing. Aan het kruis ontmoetten genade en waarheid elkaar, rechtvaardigheid en vrede kusten elkaar. Jezus getuigde dat God waarheid was. Het geloof vraagt niets meer dan dat. De twijfelende ziel moet niet vragen: Is God vergeten genadig te zijn? Heeft Hij in zijn boosheid zijn genade teruggehouden? Het antwoord komt sterk en duidelijk tot ons: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in hem gelooft niet verloren ga maar het eeuwig leven hebbe" (Joh 3:16).

-21MR 402—403

• ST 3-5-96; YI 1-3-01; PIC 700—702; DA 31—34; DA 161—166; SD 244

Maandag 29/10 (Slaven worden bevrijd; Romeinen 6:23)

[Kolossenzen 2:12,13 aangehaald]. Wanneer u openlijk satan en de zonde tegenstaat, verbinden de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zich om u tot hulp te zijn. Toen u zich van de zonde afkeerde en dood werd voor de wereld, werd u tot nieuwheid des levens opgewekt door de kracht die Jezus uit de dood opwekte. U kwam uit het watergraf en u verbond zich door de doop aan het verbond om u te wijden aan de dienst van God. U moet daarom een nieuw leven leiden, alsof verstand, kennis, affectie, spraak en bezit opnieuw aan u gegeven zijn met een duidelijke verklaring uit het Woord van God dat deze gaven moeten gezien worden als afkomstig van Christus om gebruikt en ontwikkeld te worden voor Hem. U zal in uw leven een kruis dragen en blijmoedig deelhebben aan het lijden van Christus. Uw leven moet verbonden zijn met het leven van Jezus in gehoorzaamheid aan Gods wet. "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt

de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid" [Kol 3:1-4 aangehaald].

Jezus, de Zoon van God, onze Zondedragers, de Gever van eeuwig leven spreekt tot zijn discipelen en zegt: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochenen zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij"(Lucas 9:23). Hij begrijpt elke verzoeking. Hij kan het kruis veranderen in een middel tot eeuwige vreugde. We moeten zijn leven leven. We moeten samenwerken met Hem. Hij roept Zijn volgelingen op om in zijn voetstappen van zelfverloochening en opoffering te treden. Het karakter van de christen moet een weerspiegeling zijn van het karakter van Christus. Dezelfde liefde, dezelfde genade, dezelfde onbaatzuchtige weldadigheid welke het leven van de Verlosser karakteriseerde, moet gezien worden in het leven van zijn volgelingen.

Van het begin tot het eind heeft Hij macht/kracht aan zijn volk gegeven en Hij verlangt van hen dat zij Hem lof zullen brengen. "Wie lof offert, eert Mij" (Psalm 50:23). Hij wordt verhoogd door hen die Hem in geest en in waarheid en de schoonheid van heiligheid aanbidden; gehoorzaamheid aan zijn wet is de rechtvaardigheid van zijn volk.. Zij die Hem liefhebben en Hem vertrouwen zullen zijn liefde en medelijden, zijn geduld en zijn heiligheid ten toon spreiden.

"De wet is heilig en het gebod is heilig en goed"(Rom 7:12). Deze wet moet gehoorzaamd worden. In die mens die God boven alles liefheeft en zijn naaste als zichzelf, zal heiligheid volmaakt worden. Wanneer iemand zich onderwerpt aan de leiding van de Heilige Geest, "bewerkt hij zijn eigen behoudenis met vreze en beven" (Fil 2:12), in nederigheid en zelfwantrouwen. Hij stelt zich afhankelijk van Gods kracht die hem helpt te willen en te doen wat God behaagt. Zo werken dus God – de hemelse macht – en de mens – de menselijke kracht – met elkaar samen. Wanneer de mens de Heilige Geest ontvangt, heeft hij God lief met geheel zijn hart ziel en kracht. Hij doet Christus aan en zit in hemelse sferen met Christus en zijn broeders. "Want toen gij slaven waart der zonde, waart gij vrij van de gerechtigheid. Wat voor vrucht had gij toen? Dingen, waarover gij u nu schaamt; immers het einde daarvan is de dood. Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht, uw heiliging en als einde het eeuwige leven. Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus onze Here" [Rom 6: 20-23 aangehaald].

-13MR218—222

•ST 7-25-99, 10-1-94, 10-31-78; RH 3-15-87, 3-8-70, 2-10-03; AUG 8-19-03; 13MR 217—223; OHC 94, 153; TDG 60

Dinsdag 30/10 (Overheden en machten, deel I; 1Joh 3:8, 5:19; Joh 12:31,14;30.16:11; Efeze 6:12; Col 1:16. 2:15; Rom 8:38,39: Openb 2:10.12:10)

De zonen van God zullen niet zijn als de wereldse mensen, want de waarheid die in het hart is ontvangen, zal het middel zijn waardoor de ziel wordt gereinigd en het karakter wordt hervormd. Het maakt de ontvanger gelijkgezind met God. Tenzij de mens dezelfde gezindheid heeft als God, is hij nog steeds in zijn natuurlijke verdorvenheid. Als Christus in het hart is, zal Hij ook thuis aanwezig zijn, op de werkplaats, op de markt en in de gemeente. De kracht van de waarheid zal gezien worden in verheven gedachten en een zachtmoedig en nederig hart, waardoor de mens in harmonie komt met God. Diegene die veranderd is door de waarheid, zal een lichtbundel zijn voor de wereld. Hij die de hoop van Christus in zich heeft, zal zich reinigen gelijk Hij rein is. De hoop op de

verschijning van Christus is een wijde, verstrekkende hoop. Het is hopen de koning te zien in zijn schoonheid en om gelijk te worden als Hij.

Een vreselijk vooruitzicht wacht de zondaar en het is daarom noodzakelijk dat wij weten wat zonde is, zodat wij aan zijn macht kunnen ontkomen. Johannes zegt: "ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid" (1Joh 3:4). Hier hebben wij de ware definitie van zonde, "de overtreding van de wet". Hoe vaak wordt de zondaar gedrongen om zijn zonden na te laten en tot Jezus te komen; maar heeft de boodschapper die hem tot Christus leidt hem de weg duidelijk gemaakt? Heeft hij het feit duidelijk gemaakt dat 'zonde de overtreding is der wet' en dat men zich moet bekeren en het overtreden van de wet nalaten? Christus zal komen om de valse profeet te vernietigen, om de afvalligen te verteren, om wraak uit te oefenen over degenen die God niet kennen en het evangelie niet gehoorzamen. Het is belangrijk dat een ieder van ons weet wat de voorwaarden zijn waardoor wij zullen ontsnappen aan het lot van de zondaar. Het is erg belangrijk dat wij de aard van onze val begrijpen en wat de consequenties zijn van overtreding. Het geweten van mensen is verhard geworden door de zonde, zijn begrip hierover is verduisterd door overtreding en zijn oordeel over wat zonde is, is verward.

God kon geen jota of tittel van de heilige wet wegnemen om de mens tegemoet te komen in zijn afvallige positie, want dit zou de wijsheid van God in het maken van een wet om de hemel en de aarde te regeren, in diskrediet brengen. Maar God gaf Zijn eniggeboren zoon om in 's mensen plaats te komen, om de straf van de overtreder op zich te nemen en om volmaakte gerechtigheid te geven aan de bekeerde ziel..

- ST 6-20-95, ¶3, 5, 7

• RH 8-28-94, 7-24-88, 9-27-06; 6-11-94; 19MR 174—177

Woensdag 31/10 (Overheden en machten, deel 2; Kol 2:8,14,20; Gal 4:1-11; Jesaja 24:21; Efeze 2:2, 6:12; 1 Kor 15:24-25; Matt 25:41; 2petr 2:4,9; Openb 20:10-15)

Woorden van zekerheid zijn gegeven aan allen die geloof hebben in God. Ontvang de wonderbaarlijke belofte. "Zo zegt de Here der heerscharen: Indien gij in mijn wegen wandelt en de door Mij opgedragen taak waarneemt, dan zult gij zowel mijn huis richten al mijn voorhoven bewaken, en Ik zal u doen verkeren onder hen die hier staan" [Zach 3:7 aangehaald].

Onder hen die hier staan – de heerscharen van de vijand die proberen Gods volk in oneerbare staat te brengen en de heerscharen van de hemel, tienduizend maal tienduizenden die waken over het verzochte volk van God om hen te versterken en op te heffen. Zij zijn degenen die hier staan. En God zegt aan zijn gelovigen, u zal onder hen vertoeven. U zal niet overwonnen worden door de machten van de duisternis. U zal voor mij staan ten aanschouwen van heilige engelen, die uitgestuurd zijn om dienstbaar te zijn aan diegenen die de verlossing zullen beërven.

God houdt van zijn gelovig volk en Hij heeft hun voeten op een vast en zeker pad geplaatst. Hij heeft hen in Christus een plek in de hemel gegeven. Hij deed dit niet vanwege hun goedheid en waardigheid, maar vanwege zijn vrije genadegift, omdat Hij rijk is aan genade en de grote liefde waarmee Hij hen heeft liefgehad. Hij heeft hen verlost van de machten der duisternis en heeft hen overgeplaatst in het koninkrijk van zijn geliefde Zoon. Hij verlangt er erg naar dat zij hun karakters volmaken waardoor zij in staat gesteld zullen worden gereinigd en witgemaakt voor Hem te staan.

Maar ze moeten niet denken dat het pad naar de hemel altijd glad zal zijn en dat er geen verzoeken op hun weg zullen zijn. Vreemdsoortige moeilijkheden zullen er komen, die hun geloof zullen toetsen en hun geduld en standvastigheid

zullen beproeven. Ga met goede moed de problemen tegemoet. Wees mannen en vrouwen met standvastige principes. Denk eraan dat Christus gezegd heeft: "Houd goede moed, Ik heb de wereld overwonnen" (Joh 16:33). De strijd ligt voor u, maar u hoeft niet alleen te strijden, Christus en de engelen zijn met u. Aanhouden in de dienst van de Here en gewillige gehoorzaamheid aan Zijn wil, zullen u de kroon des levens doen behalen. Doet dan weg de werken der duisternis en doe aan de wapenrusting van God. [Efeze 6:10-17 aangehaald].

Heb geloof in God. Wanneer u fouten maakt, zorg ervoor dat die veranderen in overwinningen. Uw liefde en trouw zullen getoetst worden door problemen, teleurstellingen en verzoeken. Deze zaken moeten door uw geloof worden overwonnen. De last die u draagt omwille van Christus, uw dienstbaarheid, uw complete overgave van uw wil aan God – dit alles geeft aan in welke mate u Hem liefheeft

-ST 8-28-01, 114—8, 10

•YI 11-16-93, 10-26-99; RH 8-5-09, 8-25-96, 6-21-98; SW 6-18-07; ST 8-28-01, 9-17-96; 1T 179—184

Donderdag 1/11 (Een moordenaar ontmaskerd; Heb 2:14; Kol 2:15; Joh 8:44; 1Kor 15:24,26)

De bekerende, veranderende genade van God verandert de geest en de karaktertrekken van diegene die de waarheid aanneemt. Hij wordt doordrenkt van de geest van Christus. Satan ziet dit en hij raakt vervuld met haat tegenover Christus en zijn dienstknecht. Maar er is geen vijandschap tussen satan en de mens die zo gevallen is en strijd voert tegen God en Zijn wet. Want dit is het werk waarmee satan zich bezig houdt sinds zijn val. Gods volk kan niet anders verwachten dan vervolging; want hun Meester werd vervolgd en Hij zegt tot hen: "Gedenk het woord dat Ik tot u gesproken heb: Een slaaf staat niet boven zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij niet ten val komt. Men zal u uit de synagoge bannen; ja, de ure komt, dat een ieder, die u doodt, zal menen Gode een heilige dienst te bewijzen. En dit zullen zij doen, omdat zij noch de vader, noch Mij kennen" [Joh 5:20; 6:1-3 aangehaald].

Toen Christus verzocht werd, heeft Pilatus hem naast Barabbas geplaatst en aan het volk gevraagd: "Wie wilt u dat ik vrijlaat?" Daar stonden zij – Christus de Zoon van God en Barabbas de dief en moordenaar, die op zijn gelaat de tekenen van satans karaktereigenschappen droeg.

Verheugt o, hemelen en wees eeuwig beschaamd, o inwoners van de aarde. Met verdriet en verontwaardiging luisterden de engelen naar de keuze die werd gemaakt door de mensen en het vonnis dat over Jezus werd geveld. Maar ze mochten niet tussenbeide komen, want in de grote strijd tussen goed en kwaad moet satan elke gelegenheid krijgen om zijn ware karakter te tonen, zodat het universum en het menselijk ras voor wie Christus zijn leven gaf, de rechtvaardigheid van Gods bedoelingen kon zien. Zij die door de vijand geleid worden, moeten worden toegestaan om de principes van zijn regering te openbaren.

Zij die het licht zien en gehoorzamen, zullen gekweld en verdrukt worden, want er zal altijd vijandschap zijn tussen Christus en satan. Als God niet tussenbeide was gekomen, zou de mens met satan en zijn kwade werken samen hebben gespannen om God te onttronen. Satan veroorzaakte de val van een deel van de hemelse wezens door hen op te zetten tegen Gods wet en hij is de aanstichter van alle onrecht dat Gods kinderen wordt aangedaan. Hij inspireert zijn handlangers om alles te doen wat in hun vermogen is om Christus te pijnigen door de lichamen van Zijn kinderen te verbrijzelen. Maar God is aanwezig in elk

tribunaal waar zijn kinderen moeten terechtstaan. Hij maakt er aantekeningen van hoe zijn dienstknechten worden veroordeeld en hun stemmen verstomd. Hij noteert iedere daad van onrecht en onderdrukking. Zoals het bloed van Abel tot Hem riep vanuit de aarde, zo rijzen ook de gebeden van Zijn diens knechten die in kerkers gevangen gehouden worden of samen met criminelen in de boeien worden geslagen, naar Hem op. De wreedheden die Gods volk worden aangedaan, worden opgetekend alsof die aan Hem werden gedaan in de persoon van zijn heiligen en de tijd komt dat God zelf het kwaad zal bestraffen.

-ST 3-28-00, 1110—12, 16—17

•ST 6-11-94, 8-29-00, 10-23-79; DA466—470

Vrijdag 2/11 (Zijn triomfantelijke getuigenis; Openb 12:11)

Voordat de Verlosser van zijn discipelen scheidde en een wolk Hem aan hun ogen onttrok, waren zijn scheidende woorden: "Gij zult mijn getuigen zijn." In zijn afwezigheid moesten ze Zijn getuigen en vertegenwoordigers op aarde zijn.. Hoe getrouw zij zich van hun hoge opdracht hebben gekweten, getuigt hun leven van zelfverloochening omwille van de zaak van hun Meester, en hun blijmoedige, overwinnend getuigen voor Hem en zijn waarheid onder vervolging, gevangenschap en dood. In deze tijd van de wereld is er een ziekelijk liefde voor plezier, een vreselijke toename van wellustigheid, een verachting van alle autoriteit. Niet alleen seculier denkenden, maar ook belijdende christenen worden geleid door gevoelens in plaats van door plicht. En toch wijzen de tekenen der tijden ons naar de naderende komst van onze Heer. De woorden van Jezus klinken door de eeuwen heen: "Waak en bid." Paulus waarschuwt: "Maar gij broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn" (1Tess 5:4-6).

Is het inderdaad waar dat de wereldgeschiedenis haar einde nadert? Bereiden wij ons voor op het grote oordeelsmoment? Waar zijn de verantwoordelijke mensen in deze crisis? Leven zij als mensen die wachten op de Heer? Zijn er mensen die zorgeloos en onverschillig zijn in de bediening? Hoe noodzakelijk is het dat er meer ijver wordt getoond door de wachters op de muren van Zion? Hoe velen zijn er wiens zinnen zo verward zijn door de tijdgeest dat zij eeuwige belangen niet meer onderscheiden? Als er ooit een tijd was dat mensen zich moesten losmaken van het kwaad van deze wereld, dan is het nu. de Here staat op het punt te komen. Laat de bazuin een zeker geluid laten horen.

"Gij zijt mijn getuigen," zegt de Here (Jesaja 43:10). Een levende christen zal een levend getuigenis hebben. Als wij Jezus stap voor stap gevolgd hebben, zullen we iets te vertellen hebben over Zijn leiding in ons leven. We kunnen vertellen van strijd en overwinningen die we gehad hebben. We kunnen vertellen hoe we de beloften van God getoetst hebben en hen waar hebben bevonden. Wij kunnen verwijzen naar een levende ervaring zonder te ver in de tijd terug te gaan. In deze tijd van algehele onmatigheid en wereldgezindheid moet elke ware christen, die de principes van waarheid hoog houdt, een strijd te strijden hebben.

-ST4-7-87, t2, 10—12, 14

Citaten uit de les: DA 761; 6T 41; MB 29, 30

Les 6: 3-9 november :: Overwinning over kwade machten

We zullen de overwinning niet bereiken met grote aantallen, maar door de volle overgave van de ziel aan Jezus. We moeten voorwaarts gaan in Zijn sterkte, vertrouwend in de machtige God van Israel. -RH 2-9-11, ¶22

Sabbat 3/11 (Meer dan overwinnaars; Romeinen 8:37)

Menselijke woorden kunnen de kostbaarheid van de bediening van het Woord en de Heilige Geest niet beschrijven. Een menselijke tong kan het eindig verstand niet ervan doordringen hoe waardevol het is om door het levend geloof de zegen te ontvangen die gegeven wordt als Jezus van Nazareth voorbijkomt. Velen hebben een diep gevoel van nood – een nood die aardse rijkdommen en vermaak ons niet kunnen geven, maar zij weten niet hoe ze dat kunnen krijgen waarnaar ze verlangen.

Het evangelie van Christus is van begin tot eind een evangelie van reddende genade. Het is een onderscheidend en alles overheersend idee. Het zal een hulp zijn voor degene in nood, licht in de ogen van de blinde en een gids voor de zielen die op zoek zijn naar vaste grond. Volle en eeuwigdurende verlossing is binnen handbereik van iedere ziel. Christus wacht en verlangt ernaar vergeving uit te spreken en de vrijelijk aangeboden genade aan te bieden. Hij waakt en wacht, en zegt zoals Hij zei tegen de blinde man bij de poort van Jericho: "Wat wilt u dat Ik u doen zal? Ik wil uw zonden wegnemen en u schoon wassen in Mijn bloed."

Christus is onze Leider. Hij legt het strijdplan uit aan Zijn soldaten. Hij wijst hen op de onvermijdelijke valkuilen in het conflict en vraagt iedereen dringend de kosten te berekenen. Terwijl Hij ons de voorbereidingen wijst die wij moeten treffen, verzekert Hij ons dat we alle goddelijke bijstand zullen ontvangen. In onze menselijke zwakheid zullen we in staat gesteld worden om de daden van de alomtegenwoordige te doen.

Christus brengt Zijn soldaten naar grote hoogte van verhevenheid en wijst hen op de aaneengesloten rijen van het bondgenootschap dat tegen hen opgesteld staat. Hij herinnert hen eraan dat zij niet strijden tegen vlees en bloed, maar tegen overheden en machten, tegen heersers der duisternis van de wereld, tegen geestelijke kwaad in de hoge. Hij herinnert hen eraan dat zij vechten voor het eeuwig leven. Het hemelse universum is aangemonsterd voor de strijd, met Christus, de Aanvoerder van de strijdmachten des hemels, aan het hoofd. Ongemakken treffen de mensheid, maar in de kracht die Christus geeft, kunnen we meer dan overwinnaars zijn. "Houdt goede moed, verklaart Hij, "Ik heb de wereld overwonnen" (joh 16:33).

"Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid, of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard? Gelijk geschreven staat: Om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij zijn gerekend als slachtoffers. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad. ..." [Romeinen 8:35-39 en verder].

-RH 4-12-06, 1110—11, 13—15

•RH 5-3-81, 2-9-11, 1-17-93; SW 12-4-02; ST 7-25-00; ML 326; AG 280

Zondag 4/11 (Een toneel voor onze overwinning; Efeziërs 1:18-22)

Het volk van God wordt "het licht van de wereld" genoemd, "een stad, die op een berg ligt, die niet verborgen kan blijven" (Matteüs 5:14). "Heerlijke dingen zijn van u te zeggen, o gij stad Gods!" (Psalm 87:3). "God is in haar midden, zij zal niet wankelen"(Psalm 46:6). De Zon der Gerechtigheid is over de gemeente opgegaan en het is de plicht van de gemeente om te schijnen. Zij die verbonden zijn met Christus, zullen groeien in genade en in de kennis van Jezus Christus, naar de volle wasdom van mannen en vrouwen. Het is het voorrecht van elke ziel om vooruitgang te boeken. Niemand moet een treuzelaar zijn in de wijngaard van de Heer. Als allen die beweren in de waarheid te geloven hun uiterste best deden om de gelegenheden en de mogelijkheden te gebruiken om alles te leren dat hun voorrecht is om te weten, dan zouden zij sterk zijn geworden in Christus. Dan maakt het niet uit wat hun beroep zou zijn geweest, of ze boeren, technici, leraren of predikanten zijn, als zij zich maar volledig zouden hebben gewijd aan God, dan zouden zij efficiënte instrumenten zijn om voor de Hemelse Meester te werken. Zij zouden de aansporing van de apostel hebben vervuld: (Efeziërs 6:10-13 aangehaald].

Als Christus niet blijvend in de ziel aanwezig is, neemt een andere geest de controle over. Maar Christus, de kostbare Heiland, moet voor de christen alles in alles zijn. Elke heilige gedachte, elk rein verlangen, elk goddelijk doel komt van Hem die het Licht, de Waarheid en de Weg is. Christus moet leven in Zijn vertegenwoordigers door de geest van waarheid. Jezus zei: "Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen" (Johannes 16:13). De gebeurtenissen van de toekomst zullen aangeduid worden door de profetie en ze zullen verstaan worden. [Johannes 16:14-15; Galaten 2:20 aangehaald].

De voorrechten, de zegeningen van het kind van God zijn in de volgende taal beschreven door de apostel: "Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid"(Kolossenzen 1:27). Wanneer wij beseffen dat Christus onze hoop op heerlijkheid is, dat wij volmaakt worden in Hem, dan zullen we ons verheugen met een onuitsprekelijke blijdschap, vol van heerlijkheid. De apostel zegt verder, dat hij niet ophoudt te bidden "opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen [uws] harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen, en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht, die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten" (Efeziërs 1:17-20).

-Rh 4-4-93, 6—8

Maandag 5/11 (Hoop op overwinning; Romeinen 8:26—39)

Geloof en gebed zijn de twee armen die de arme smekeling legt op de nek van de oneindige Geliefde.

Hebt u een besef van nood in uw ziel? Hongert en dorst u naar gerechtigheid? Dan is dit een bewijs dat Christus in uw hart werkt en een besef van nood in u opwekt, opdat u naar Hem gaat zoeken om de dingen te doen die u vreugde zullen geven door de inwerking van Zijn Heilige Geest, dingen die u onmogelijk voor u zelf kunt doen. De Heer heeft geen andere voorwaarden aangegeven dan dat u hongert naar Zijn genade en verlangt naar Zijn raadgevingen en liefde. "Vraag!" Vragen maakt duidelijk dat u beseft dat u iets te kort komt, en als u vraagt in geloof, zult u ontvangen ...

Waarom dan langer wachten? Waarom niet God op Zijn woord geloven en zeggen: "Hier, Heer, ik geef mijzelf aan U, is dit alles wat ik kan doen?" Niemand kan in zichzelf kijken en in zijn karakter iets vinden dat hem een aanbeveling geeft bij God, of zijn aanvaarding door God zeker stelt. Het is alleen door Jezus, die de Vader gegeven heeft voor het leven van de wereld, dat de zondaar toegang krijgt tot God. Jezus alleen is onze Heiland, onze Advocaat en Middelaar; in Hem ligt onze enige hoop voor vergeving, vrede en gerechtigheid. Het is door de verdienste van het bloed van Christus dat de door de zonde verslagen ziel hersteld kan worden tot gezondheid. Christus is de geur, de heilige wierook die uw smeekbede aanvaardbaar maakt voor de Vader. Kunt u dan niet zeggen: "Zoals ik ben, in zonde en schuld, maar hopen op Uw kostbaar bloed, en dat U mij roept om mij te werpen aan Uw voet, O, Lam van God, Ik kom.."?

Kom dan en zoek en vind! De bron van kracht ligt open en is vol en vrij toegankelijk. Kom met nederige harten, denk niet dat u eerst iets goeds moet doen om in de gunst te komen bij God, of dat u uzelf eerst moet verbeteren voordat u tot Christus kunt komen. U bent machteloos om het goede te doen en u kunt uw toestand niet verbeteren. Los van Christus hebben we geen verdiensten, geen gerechtigheid. Onze zondigheid, onze zwakte, onze menselijke onvolkomenheden maken het onmogelijk voor ons dat we voor God kunnen verschijnen, totdat we bekleed zijn met de smetteloze gerechtigheid van Christus. We moeten in Hem gevonden worden, niet hebbende onze eigen gerechtigheid, maar de gerechtigheid die in Christus is. Maak dan aanspraak op de beloften van God door de naam die boven elke naam verheven is, de enige naam die aan de mensen gegeven is opdat zij behouden worden, en zeg: "Heer, vergeef mijn zonden; Ik leg mijn handen in Uw hand voor hulp en Ik moet die hulp hebben, anders zal ik vergaan. Ik geloof nu." De Heiland zegt tot de berouwvolle zondaar: "Niemand komt tot de Vader dan door Mij"(Johannes 14:6) "en wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen"(Johannes 6:37). "Ik ben uw verlossing" (Psalm 35:3).

-RH 10-30-00, ¶110; 1SM 332—333

• hM 7-1-97; SW 7-9-03; RH 1-24-88, 10-30-00; FLB 64; OHC 318; TMK 257

Dinsdag 6/11 (Christenen tegenover de duivel; Jakobus 4:7; Deuteronomium 4:4; 1Petrus 5:6-10; Efeziërs 4:27; 6:11)

Een zekere weduwe bracht haar zaak aan voor de rechter, maar ze werd afgewezen. Maar ze accepteerde geen nee en raakte niet ontmoedigd. Hoewel ze keer op keer afgewezen werd, bleef ze smeken om gerechtigheid. Als deze rechter de gedachte van Christus had gehad, zou hij zichzelf veel problemen bespaard hebben. Hij zou de vrouw de oprechte, zielenkwetsende volharding hebben bespaard die hem uiteindelijk tot handelen dwong. Als hij God had gevreesd, dan had de weduwe niet keer op keer naar hem toe hoeven komen, om vernederd te worden door hen die geen medelijden hadden en om keer op keer weggestuurd te worden van de rechtbank. Maar hij bezat deze christelijke kenmerken niet. Hij had alleen maar oog voor wat zijn eigen ambities zou bevorderen. Hij kon de vrouw verlichting geven, maar hij wou niet. Hij kon de verkeerde tot de orde hebben geroepen en zijn positie voor God verlangde dat optreden van hem, maar die weg was niet in overeenstemming met zijn steenharde vastbeslotenheid om de vrouw zonder resultaat bij hem te laten vragen, zoeken en aankloppen. Hij wilde zijn willekeurige macht aan haar tonen. Hij wikkelde zich in het kleed van zelfzucht en liet haar in de kou staan. Toen hij inzag dat hij zijn echte karakter liet zien, toen hij zijn positie onmogelijk had gemaakt bij sommigen die medelijden met de vrouw hadden, luisterde hij uiteindelijk naar haar [Lukas 18:4-5 aangehaald]. Zelf was zijn god en om zijn

reputatie te redden, om verdere publiciteit aan zijn partijdige, eenzijdige rechtspraak te geven, verschaftte hij de volhardende vrouw recht.

Christus vertelde deze gelijkenis om het onrecht van die dagen aan te tonen en dat spoedig bij Zijn berechting getoond zou worden. Hij wou dat Zijn volk in alle tijden zou beseffen hoe weinig zij zich afhankelijk zou moeten stellen van aardse rechters in tijden van problemen. Het uitverkoren volk van God zal geroepen worden te staan voor mensen die de Bijbel niet tot hun gids en raadgeving hebben, maar die hun eigen ongeheiligde, ongedisciplineerde impulsen volgen. Zij die hebben besloten trouw te zijn aan de waarheid en de geboden van God te gehoorzamen, zullen uit ervaring begrijpen dat zij tegenstanders hebben die door de macht van beneden worden beheerst. Zulke tegenstanders werken Christus bij elke stap tegen – hoe voortdurend en vastberaden kunnen de aardbewoners niet eens beginnen te beseffen. De volgelingen van Christus zullen, net als hun Meester achtervolgd worden door voortdurende verzoeken. Maar Christus is hun toevlucht, zoals Hij de toevlucht was voor de niet aflatende weduwe. Met alle zekerheid mogen we Christus vragen om onze zaak op Zich te nemen, want toen Hij Zijn leven gaf als een zoenmiddel voor de zonden van de wereld, heeft Hij de zaak van elke ziel op Zich genomen.

[Jakobus 4:7-8, Psalm 34:15-19; 37:39-40 aangehaald]

-ST 9-1-98, 13—7

Woensdag 7/11 (Voorbeelden van overwinning; Matt 10:1-8; Mark 6:7, 12, 13; Lukas 9:1, 2; 10:1-20)

De Heer heeft Zijn volk niet tegen hoge kosten naar de verschillende delen van de wereld gestuurd, naar afgodische en heidense natiën, opdat zij grote sommen met geld zouden gebruiken voor het bouwen van medische zendingshospitalen. Hun eerste werk is de boodschap te brengen: Christus de gekruisigde en de opgestane Heiland. Zij moeten een besliste interesse wekken in de kracht van Christus om zonden te vergeven. "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt"(Johannes 17:3). Het werk van Christus is een welgedefinieerd werk. Mensen dromden om Hem heen waar Hij ook heenging. Zijn eerste werk was hen de waarheid te leren en dan, door de demonstratie van de Geest, Zijn onderwijzing te mengen met het werk van genezing.

"En Hij riep zijn twaalf discipelen tot Zich en gaf hun macht over onreine geesten om die uit te drijven en om alle ziekte en alle kwaal te genezen." ... En wanneer gij gaat, zei Hij, "Gaaf en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet. Voorziet u niet van goud of zilver of koper in uw gordels." (Matteüs 10:1,7,8). "Zij gingen heen en trokken de dorpen langs, overal het evangelie predikende en genezingen doende"(Lukas 9:6).

Dit is het werk dat vandaag gedaan moet worden. Zendingen moeten opgericht worden, niet alleen in een of twee steden in Amerika, maar in diverse locaties. Deze gebouwen moeten zo goedkoop mogelijk zijn. Het is niet de prijs van de gebouwen die karakter geeft aan het werk, het is de geest die geopenbaard wordt in hen die de boodschap van waarheid uitdragen, door wie God werkt, dat karakter geeft aan het werk.

Dit is het werk van Christus. Onze gemeenten hebben hun plaats niet ingenomen in het samenwerken met God in het doen van dit werk. Elke positie in het leven is toegestaan in de voorzienigheid van God. Elke sfeer van handelen vraagt om volledige toewijding aan God. Zij die in Christus geborgen zijn in God zullen instrumenten zijn in Gods handen voor de ontwikkeling van de christelijke deugden. Alle klassen hebben hun deel te doen. Gods volk moet niet zitten,

sabbat na sabbat het woord horend en dan niets doen om naar anderen toe te communiceren wat zij hebben gehoord. Zij moeten arbeiders samen met God zijn. De Heer heeft iedereen een werk te doen gegeven. Niet een zal Hij verontschuldigen, die de kleinste neiging vertoont om zijn armen over elkaar heen te slaan en zichzelf de baas te laten zijn. De waarheid moet verkondigd worden. Het moet schijnen als een lamp die brandt.

-KC 162, 163

• GCB 4-12-01; RH 4-19-92, 8-15-99; KC 159—163; BTS 10-1-10; RH 5-14-08, 2-21-88; BEcho 5-4-96; ST 10-30-01; DA 124—131; AG 41; HP 256; FLB 312; OHC 95; TMK 245

Donderdag 8/11 (Voorbeelden van overwinning in Handelingen); Johannes14:16; Handelingen 5:12-16; 3:1-11; 16:14-18)

Ware godsdienst bestaat in het doen van de woorden van Christus, niet in het doen van woorden om in de gunst te komen bij God, maar omdat wij alle verdiensten hebben ontvangen door de gave van Zijn liefde. Christus stelt verlossing van de mens niet als iets plichtmatig voor, maar als iets uit geloof, dat tot uiting komt in werken der gerechtigheid.

Door de stille, onbewuste invloed van een heilig leven, openbaren christenen Christus. De geur van het leven, de liefelijkheid van het karakter laten aan de wereld zien dat zij kinderen van God zijn. Mensen erkennen van hen dat zij met Jezus zijn geweest.

Wanneer Christus de vooruitgang voor ons zou definiëren, zou Hij zeggen: "Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is" (Matteus 5:48). Deze vooruitgang wordt niet zonder inspanning verkregen. Het christelijk leven is een strijd en een marsroute. Maar de overwinning die te winnen is, wordt niet gewonnen door menselijke kracht. Het strijdveld is in het hart. De strijd die we moeten vechten – de grootste oorlog die ooit door mensen is bevochten – is de overgave van zelf aan de wil van God, de overgave van het hart aan de heerschappij van liefde.

Hij die besluit het Geestelijk koninkrijk binnen te stappen, zal al gauw bemerken dat alle krachten en hartstochten van een onveranderd leven, gesteund door de krachten van het koninkrijk der duisternis, tegen hem strijden. Zelfzucht en trots zullen tegen alles in opstand komen dat hen erop wil wijzen dat ze zondig zijn. We kunnen uit onszelf de kwade verlangens en gewoonten die strijden om de overhand, niet overwinnen. We kunnen de machtige tegenstander, die ons in zijn greep houdt, niet verslaan. God alleen kan ons de overwinning schenken ...

De overwinning wordt niet gewonnen zonder veel gebed, zonder de verootmoediging van zelf bij elke stap. Onze wil zal niet gedwongen worden om samen te werken met de goddelijke instrumenten, maar het moet zich vrijwillig onderwerpen. Als het mogelijk zou zijn om de Geest van God met een honderdvoudige kracht aan u op te dringen, zou het u nog niet tot een christen maken, geschikt voor de hemel. De bolwerken van satan zouden niet afgebroken worden. De wil moet naast die van God gelegd worden. U bent niet in staat, uit uzelf, uw doelen en verlangens en neigingen in onderwerping te brengen aan de wil van God. Maar als u gewillig bent, om gewillig gemaakt te worden, zal God het werk voor u volbrengen, zelfs door de "redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, te slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene te brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus" (1 Korintiërs 10:5). Dan zal u "uw behoudenis bewerken met vreze en beven, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt" (Filippenzen 2:12,13).

-ST 5-18-04, j4—5, 7—9

Vrijdag 9/11 (Christus is onze overwinning; 2Korintiërs 4:7-10)

Net als de apostelen, hadden de zeventig bovennatuurlijke krachten ontvangen als een zegel op hun zending. Toen hun werk was volbracht, keerden ze met blijdschap terug en zeiden: "Here, ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in uw naam"(Lukas 10:17). Jezus antwoordde hen: Ja, "Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen" (vers 18).

De taferelen uit het verleden en de toekomst werden aan de gedachten van Jezus gepresenteerd. Hij keek vooruit naar de taferelen van Zijn eigen zielenstrijd, wanneer voor het hele universum het karakter van de misleider geopenbaard zou worden. Hij hoorde de uitroep: "Het is volbracht" (Johannes 19:30), aankondigend dat de verlossing van het verloren ras voor altijd zeker was gesteld, dat de hemel voor eeuwig vrij was gesproken van de aantijgingen, de misleidingen, de voorgewende aanspraken die satan tegen haar had aangebracht. Daarom mochten de volgelingen van Christus satan beschouwen als een overwonnen vijand. Op het kruis, zou Christus de overwinning voor hen behalen; die overwinning die Hij verlangde dat zij zouden aanvaarden voor zichzelf. "Zie,"zei Hij, "Ik heb u macht gegeven om op slangen en scorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen" (vers 19).

De alomtegenwoordige kracht van de Heilige Geest is de verdediging van elke gebroken ziel. Niet een die in berouw en geloof aanspraak maakt op Zijn bescherming, zal door Christus overgeleverd worden aan de macht van de vijand. De Heiland is aan de zijde van Zijn verdrukten en verzochten. Met Hem daar, kan er niet zoiets bestaan als falen, verlies, onmogelijkheid en nederlaag. We kunnen alles doen door Hem die ons kracht geeft. Wanneer verzoeken en verdrukkingen komen, wacht dan niet totdat u zich hebt aangepast aan al de moeilijkheden, maar kijk op naar Jezus, uw Helper. De regenboog van belofte die de troon in de hoge omcirkelt, is een altoosdurende belofte dat "God zoveel van de wereld houdt dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat niemand die in Hem gelooft, verloren gaat, maar eeuwig leven heeft" (Johannes 3:16). Het getuigt aan het universum dat God nooit Zijn volk in de steek zal laten in hun strijd tegen het kwade. Het is een verzekering aan ons van kracht en bescherming zo lang als de troon zal bestaan.

De enige manier waarop we een meer volmaakt begrip van de waarheid kunnen ontvangen, is door het hart ontvankelijk en teder te houden en onderworpen aan de Geest van Christus. De ziel moet gereinigd zijn van ijdelheid en trots, en geschoond van alles wat het in gevangenschap hield, en Christus moet erin op de troon zitten.

-DA490—494

• RH 6-29-05; ST 2-20-93; MB 141—144; RC 218

Citaten uit de les: DA 130, 131, 490, 493 ; MH 91—94

Verder studie: DA 662/680; FW 93; 35M 310

Les 7: 10-16 november :: "Bewapend" voor de overwinning

Het is het voorrecht van Gods kinderen om een steeds groter wordend bevattingsvermogen van de waarheid te hebben, zodat zij de liefde voor God en de hemel in hun werk mogen brengen en anderen tot aanbidding en dankzegging tot God mogen leiden vanwege de rijkdom van Zijn genade. -ST 7-11-00, 117

Sabbat 10/11 (Voorbereid zijn te staan; Efeziërs 6:13)

Het christelijk leven is een oorlogsveld. Maar [Efeziërs 6:12 aangehaald]. In dit conflict van gerechtigheid tegen ongerechtigheid kunnen wij alleen door goddelijke hulp succesvol zijn. Onze sterfelijkheid dient onderworpen te worden aan de wil van de Onsterfelijke; de menselijke wil moet één worden met de goddelijke wil. Dit zal ertoe leiden dat de Heilige Geest ons te hulp zal komen; en elke strijd zal neigen naar het herstel van Gods verworven eigendom, naar het herstel van Zijn beeld in de ziel.

De Heer Jezus handelt door de Heilige Geest; want Hij is Zijn vertegenwoordiger. Door de Heilige Geest brengt Jezus leven in de ziel, maakt Hij de ziel levend voor het goede, reinigt het van morele bezoedeling en maakt Hij het gereed voor Zijn koninkrijk. Jezus heeft grote zegeningen te geven, rijke gaven om onder de mensen uit te reiken. Hij is de wonderbare Raadsman, oneindig in wijsheid en kracht; en als wij de kracht van Zijn Geest zullen erkennen en ons onderwerpen om door Hem gevormd te worden, zullen wij volmaakt staan in Hem [Kolossenzen 2:9,10 aangehaald]. Nooit zal het menselijke hart geluk kennen tot het onderworpen is om door de Geest van God gevormd te worden. De Geest brengt de vernieuwde ziel in overeenstemming met het model, Jezus Christus. Door de invloed van de Geest, wordt vijandschap tegenover God veranderd in geloof en liefde en trots in nederigheid. De ziel bemerkt de schoonheid van de waarheid en Christus is geëerd in de uitnemendheid en perfectie van het karakter. De strijd tussen goed en kwaad is niet minder hevig geworden dan in de dagen van de Verlosser. Het pad naar de hemel is niet meer effen dan het toen was. Al onze zonden moeten worden weggedaan. Elke geliefde neiging die ons geloofsleven hindert, moet de pas worden afgesneden. Het rechtersoog of de rechterhand moet opgeofferd worden, als het ons tot zonden brengt. Zijn wij bereid om afstand te doen van onze eigen wijsheid en het koninkrijk van de hemel te ontvangen als een klein kind? Zijn wij bereid om afstand te doen van onze eigengerechtigheid? Zijn wij bereid om de goedkeuring van mensen op te offeren? De prijs van het eeuwige leven is van onschatbare waarde. Zijn wij bereid de hulp van de Heilige Geest te verwelkomen en met Hem samen te werken, daarbij inspanningen te leveren en opofferingen te brengen die evenredig zijn met de waarde van wat wij zullen ontvangen?

De vermaning van de Geest van God is van bijzondere kracht op dit moment: 'Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht' [Efeziërs 6:11-17 aangehaald].

-RH 8-25-96, 1] 5—6, 12—13

Zondag 11/11 (De noodzaak om zich persoonlijk te wapenen; Efeziërs 6:12-17, Matteüs 25:1-13; 2 Timoteüs 3:1-5)

De zaligheid van de ziel vereist de samensmelting van goddelijke en menselijke kracht. God is niet van plan het werk te doen dat de mens kan doen om het niveau van gerechtigheid te ontvangen. De mens heeft een rol te vervullen. Menselijkheid moet zich verenigen en samenwerken met goddelijkheid. Genade en al wat nodig is, is overvloedig geschonken aan iedere ziel. Maar om dit te kunnen ontvangen, moet de mens zich verenigen met zijn goddelijke Helper. Tenzij de mens uit eigen beweging toestemt om afstand te doen van zijn zondige handelingen, kan Christus zijn zonden niet wegnemen. De mens moet van harte samenwerken met God, welwillend om Zijn wetten te gehoorzamen, tonend dat hij de grote gave van genade waardeert. Zijn afhankelijkheid van God voelende, geloof hebbende in Christus als zijn persoonlijke Verlosser, wetende dat hij alleen bekwaamheid en succes kan verwachten wanneer hij de Heer voortdurend voor zich houdt, - zo is het dat de mens overeenstemt met het bevel, 'uw behoudenis bewerken met vreze en beven' (Filippenzen 2:12).

Maar menselijke inzet is niet toereikend. Het bereikt niets zonder goddelijke kracht. Uit zichzelf heeft de mens geen kracht om met de machten van de duisternis te worstelen. Derhalve heeft Christus zijn goddelijkheid met menselijkheid bekleed en kwam Hij naar deze aarde zodat Hij kon samenwerken met de mens. Aan hen die Hem zullen ontvangen en vertrouwen in Zijn reddende macht, verleent Hij de deugd van Zijn gerechtigheid. Hij geeft hen de macht om kinderen van God te worden. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond, ... vol van genade en waarheid. ... Uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade" (Johannes 1:14,16).

De menselijke waarnemer moet onthouden dat hij in zichzelf geen verdiensten heeft om aan God te presenteren. Christus is de fontein des levens, de bron van onsterfelijkheid. Hij is de Leidsman en Voleinder des geloofs (Hebreeën 12:2). Het grote werk van het perfectioneren van het karakter kan niet voltrokken worden zonder de hulp die Hij altijd bereid is te geven.

Hij die ernaar verlangt te groeien in fysieke, mentale en geestelijke kracht, moet voortdurend zijn afhankelijkheid voelen van Degene die bekwaamheid voor dienstbaarheid schenkt. In het werk van ontwikkeling en versterking van de vermogens van lichaam en geest, moet men voortdurend kracht van boven ontvangen. De Heer kijkt met oprechte interesse om te zien hoe de mens zichzelf zal gedragen in het leven dat hem gegeven is. Wees niet nonchalant en onverschillig als het gaat om het werk dat gedaan dient te worden door God en mens. Uw taak is te geloven, de genade van God te ontvangen en Christus eer te brengen in het leven. Van Zijn kant verblijft Hij in uw hart, en voorziet Hij u van goddelijke kracht om zowel het willen als het werken in u te bewerken. (Filippenzen 2:13)

-ST 9-25-01, 112--S

• BEcho 4-1-92; RH 5-17-92; 6MR 13—19; RH 6-7-92, 3-10-03, 8-5-09, 8-21-00; SW 6-18-07; 1888 1197—1203

Maandag 12/11 (Gordel der waarheid, pantser der gerechtigheid; Efeziërs 6:14; 1 Koningen 3:6; Psalm 15:2, 96:13; Spreuken 12:17; Jesaja 48:1; 2 Korintiërs 6:7; Efeziërs 5:9)

[Efeziërs 6:10-16 aangehaald].

Laat een ieder die de naam van Jezus aanhaalt deze tekst opnieuw en opnieuw lezen en zichzelf dan afvragen: Ben ik gekleed met de gehele wapenuitrusting van God, zodat ik een succesvolle medewerker van Christus moge zijn? Hoe meer we zelf weten, des te meer we onze motieven en verlangens zullen onderzoeken, des te oprechter we ons bewust zullen zijn van onze volkomen onkundigheid om de strijd van de Heer in onze eigen kracht te bevechten en des te dieper we de noodzaak zullen ervaren om onze lendenen omgord te hebben

met de waarheid, zodat wij zuiverheid van doel zullen hebben en zullen weten dat wij niet onszelf dienen, maar de Here Jezus Christus.

'Neem bovenal het schild van het geloof op,' zegt het geïnspireerde woord, 'waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen' (Efeziërs 6:16, HSV). Verzeker uw harten in het geloof dat God wetenschap heeft van alle strijd en moeite die u tegenkomt in de strijd tegen het kwaad; want God wordt onteerd wanneer een ziel Zijn kracht kleineert door te spreken in ongelof.

Deze wereld is Gods grote werkveld; Hij heeft hen die erop wonen gekocht met het bloed van Zijn enige Zoon en het is Zijn bedoeling dat Zijn boodschap van genade naar iedereen zal gaan. Zij die geroepen zijn om dit werk te doen, zullen getest en beproefd worden, maar zij dienen zich altijd te herinneren dat God nabij is om hen te sterken en te ondersteunen. Hij vraagt niet van ons om op een gebroken rietstengel te steunen. Wij dienen geen hulp van mensen te zoeken. God behoeft het dat wij de mens plaatsen waar God zou moeten staan.

"Kleingelovige, waarom zijt gij gaan twijfelen?" (Matteüs 14:31). Christus heeft reeds bewezen dat Hij onze altijd aanwezige Verlosser is. Hij weet van al onze omstandigheden en kunnen wij in het uur van beproeving niet bidden dat God ons de Heilige Geest zal geven om in onze gedachten Zijn vele manifestaties van kracht voor ons te brengen?

Geen enkele hoeveelheid aan beproevingen kan ons scheiden van Christus. Als Hij ons tot Refidim leidt, is het omdat Hij ziet dat het voor ons ten goede is en voor de eer van Zijn naam. Als wij op Hem zouden zien in vertrouwend geloof, zal Hij, in Zijn eigen tijd, de bitterheid van Mara in zoetheid veranderen. Hij kan keihard gesteente openen en er koele stromen uit doen komen. Zouden wij dan niet onze stemmen verheffen in aanbidding en dankzegging voor de genade van het verleden en voorwaarts gaan met de volkomen zekerheid dat Hij een altijd aanwezige hulp is in tijden van benauwdheid? Hij is altijd met ons geweest in gebeurtenissen van het verleden en Zijn woord aan ons is, "zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20).

-ST 9-17-96, ¶1-4, 9-10

Dinsdag 13/11 (Vorbereiding en het schild des geloofs; Efeziërs 6:15,16; Jesaja 52:7; Romeinen 10:5)

Zij die werkelijk bekeerd zijn, zijn gretig om de kennis van God te verkondigen. Zij voelen de sterkte van de banden die mannen en vrouwen aan Christus binden in liefdevolle, trouwe dienstbaarheid. Eens hadden zij geen interesse in zondaars; nu zijn zij verenigd met Christus en zijn zij in liefde verbonden met Zijn erfgoed. Het hart dat vaak verhard is door zelfzuchtigheid smelt door de invloed van de Geest. Zij verheugen zich erover dat zondaars begenadigd worden in de Geliefde.

Laat de soldaten in het leger van Christus onthouden dat terwijl zij onder Zijn vlag zijn, zij nooit overwonnen kunnen worden; want engelen uit de hemel vechten naast hen. En laten zij ook onthouden dat "wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees" [Efeziërs 6:12, 14-18 aangehaald].

De Heer heeft voor iedereen een werk te doen. Als Gods mensen trouw hun deel doen, zal het licht schijnen, zich verder en verder verspreidend, van woonwijk tot woonwijk. In plaatsen dichtbij en ver weg zullen er opwekkingen en bekeringen zijn. Het licht en de kracht van de boodschap zal gezien en gevoeld worden. Een verschrikkelijk conflict ligt voor ons. Wij naderen de strijd van de grote dag van de Almachtige God. Dat wat onder controle gehouden werd zal losgelaten worden. De engel van genade vouwt haar vleugels, bereidt zich voor om van de troon af te dalen en de wereld aan de heerschappij van Satan over te laten. De overheden en machten van de wereld zijn in bittere opstand tegen de God van de Hemel. Zij zijn vervuld van haat tegen hen die Hem dienen en

spoedig, zeer spoedig, zal de laatste grote strijd tussen goed en kwaad gestreden worden. De aarde zal een strijdveld zijn - het toneel van de laatste strijd en de uiteindelijke overwinning.

Gods volk dient een vrijmoedig en duidelijk getuigenis voor de waarheid te geven, terwijl zij Gods plannen onthullen via de getuigenis van pen en stem. In plaats na plaats, dienen zij de boodschap van Gods woord te verkondigen. Door bekeerde, geheiligde, heilige mannen en vrouwen dient de waarschuwendende boodschap verkondigd te worden, dat het gebed beantwoord mag worden: "Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde" (Matteüs 6:10).

De gehele hemel is bedrijvig en de engelen van God wachten erop samen te werken met hen die plannen zullen beramen waarbij de zielen voor wie Christus gestorven is de blijde boodschap van verlossing mogen horen. Engelen die hen dienen die erfgenamen van de verlossing zullen zijn, zeggen tegen elke ware heilige: "Er is werk voor u te doen. Ga, sta en spreek tot de volken alle woorden van dit leven."

-RH 5-13-02, ¶13-4,7, 13-15; 'ST 10-28-97, 7-11-00, 8-28-01; BTS 6-1-03; RH 8-25-96, 4-19-06, 5-13-02; YI 10-26-99; 2T SI 1-517; HP 179

• ST 7-11-00; PUR 12-31-03; RH 8-25-96, 8-21-00, 2-10-03; ML 312; AG 32; RC 240

Woensdag 14/1 (Helm en zwaard; Efeziërs 6:17; Jesaja 59; 1 Tessalonicenzen 5:8; Psalm 140:7; Hebreeën 4:12; Matteüs 4:1-10)

Er is geen onderdeel van het wezen dat niet geheel en al van Christus dient te zijn. Persoonlijk contact met Hem bouwt de ziel op en voorziet in de steeds terugkomende behoeften. Hij is onze voorziening. Degene in wiens hart Christus verblijft, is zich bewust van constante geestelijke vreugde. Onze Verlosser wordt voor ons "wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing" (1 Korintiërs 1:30)

...

God heeft de mens geschapen met de toegenegenheden die het mogelijk maken om eeuwige waarheden te omarmen. Deze toegenegenheden dienen puur en heilig te worden gehouden, vrij van al het aardse. Maar menselijke wezens hebben de eeuwigheid uit het zicht verloren. God, de Alfa en Omega, het begin en het einde, Degene die het lot van elke ziel in Zijn bewaring heeft, is vergeten. Denkende dat zij zelf machtig in kennis zijn, heeft men zich tot het laagste niveau verlaagd in Gods ogen.

Maar menselijke wezens zijn niet achtergelaten om in hopeloosheid en wanhoop te leven [Johannes 3:16; Jesaja 59:16-20 aangehaald].

Deze beloften zullen worden vervuld wanneer christenen de positie zullen innemen die God van hen verlangt. Het is Zijn verlangen dat zij aan de wereld zullen tonen dat menselijke wezens een puur en oprecht leven kunnen leiden. Om "voor Zich te reinigen een eigen volk, heeft Christus de Koninklijke hoven verlaten en Zijn goddelijkheid met menselijkheid bekleed (Titus 2:14).

Christenen dienen de smaad van Christus grotere rijkdom te achten dan de schatten van deze aarde. Toen Christus naar deze drukke wereld kwam, die "vervuld is met rumoer en verwarring, trachtte Hij de betovering van wereldgezindheid die op mensen rust, te verbreken. "Wat baat het een mens," riep Hij, "de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden?" (Marcus 8:36). Hij maakte de mensen ervan bewust dat er een nobelere wereld is, die zij uit het zicht hadden verloren. Hij toonde hen de drempel van de eeuwigheid, overstromend van Gods glorie.

Voor de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, doet de belijdende christen de eed trots, hebzucht en ongeloof te overwinnen. En terwijl hij tracht deze belofte te vervullen, groeit hij in wantrouwen over zichzelf en plaats hij zichzelf in volledige

afhankelijkheid van God. Hij realiseert zich wat het betekent een kind van God te zijn. Hij weet dat het reinigende bloed van Christus hem verzekert van vergeving en vrede. In geestelijkheid groeit hij als een majestueuze cederboom. Dagelijks onderhoudt hij contact met God en hij is machtig in zijn kennis van de Schrift. Zijn gemeenschap is met de Vader en de Zoon en hij leert meer en meer over de goddelijke wil. Vervuld van een voortdurend toenemende liefde voor God en zijn medemens, draagt hij een krachtige getuigenis uit voor de Meester.

-ST 12-18-01, 111, 3, 6—7, 9—10

Donderdag 15/11 (Aanhoudend bidden; Efeziërs 6:18; Lucas 18:1; Romeinen 12:12; Filippenzen 4:6; Kolossenzen 4:2; 1 Tessalonicenzen 5:17; Marcus 14:28, 13:33-37)

“Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. - -. En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen” (Efeziërs 6:10,18).

We zijn niet altijd in de situatie dat we onszelf in onze privévertrekken kunnen terugtrekken om God in gebed te zoeken, maar er is geen tijd of plaats waarin het ongepast is om een verzoek aan God in te dienen. Er is niets dat ons kan verhinderen ons hart tot God te keren in de geest van oprecht gebed. In de menigte op straat, midden in een zakelijke afspraak, mogen wij een verzoek aan God opzenden en pleiten voor goddelijke leiding, zoals Nehemia dat deed toen hij zijn verzoek deed voor koning Artachsasta. Een privévertrek kan gevonden worden waar we ook zijn. Wij dienen de deur van het hart voortdurend open te houden en onze uitnodiging op te zenden, opdat Jezus mag komen en blijven als hemelse gast in onze zielen.

Hoewel er wellicht een verontreinigende, verdorven atmosfeer om ons heen is, hoeven wij haar ongezonde lucht niet in te ademen, maar mogen wij leven in de pure atmosfeer van de hemel. Wij mogen elke deur naar onreine verbeeldingen en onheilige gedachten dicht doen door onze ziel middels oprecht gebed op te heffen tot in Gods aanwezigheid. Zij wiens harten geopend zijn om de steun en zegen van God te ontvangen, zullen in een heiliger atmosfeer wandelen dan de aardse atmosfeer en zullen een voortdurende omgang met God hebben. Maar zij die hun gedachten jegens God, hun oprechte zielsverlangens voor puurheid en genade, bewaren voor specifieke tijden, plekken en situaties, zullen overmand worden door verleidingen. De gedachten zullen onrein zijn, de ingevingen van het natuurlijke hart zullen vervuld worden; want hij wordt “door zijn eigen begeerte meegesleurd en verlokt” (Jacobus 1:14, HSV). Het bevel van de Verlosser is, “Bid zonder ophouden” (1 Tessalonicenzen 5:17). Het hart dient voortdurend uit te gaan in verlangen naar de aanwezigheid en genade van Jezus, opdat de ziel goddelijke verlichting en hemelse wijsheid mag hebben.

De Heer is niet verplicht om ons Zijn gunsten te verlenen, doch Hij heeft Zijn woord beloofd dat als wij aan de voorwaarden voldoen die opgetekend staan in de Schrift, Hij Zijn deel van het contract zal vervullen. Men maakt vaak beloften, maar komt deze niet na. Vaak hebben we ondervonden dat in het vertrouwen van mensen, wij op gebroken rietstengels hebben gesteund; maar de Heer zal de ziel die in Hem gelooft nooit teleurstellen. “Bergen mogen wijken en heuvelen wankelen, maar mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en mijn vredesverbond zal niet wankelen.” Hij spreekt nog steeds tot de ziel, “Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde ... met eeuwige goedertierenheid ontferm Ik Mij over u” (Jesaja 14:25, Jeremia 31:3, Jesaja 54:8).

-ST 12-16-89, 1—3, 8

• ST 12-5-95, 10-28-97, 10-12-04; RH 7-31-88, 4995, 10-27-96; TOG 324; YI 10-26-99; ST 12-3-94, 10-28-97; FLB 224; HP 90; TMK 267

Vrijdag 16/11 (Bereid u voor op conflict; Efeziërs 6:10-18)

In dit leven zullen we verleid en beproefd worden. Vrienden kunnen bedriegen, vijanden kunnen door Satan geïnspireerd worden om verdriet te veroorzaken. Laten wij ons in deze beproevingen tot de Sterke keren voor kracht. Daar zullen we verkwikking, vertroosting en tedere sympathie vinden. Christus bemiddelt tussen ons en de moeilijkheden die zo ontzagwekkend lijken. De vlam en de vloed zijn achter Hem. Verhoog Hem dan, met stem en lied en laat de melodie van dankzegging en aanbidding tot de hemel opstijgen in uw leven van dienstbaarheid. Blijf opgewekt, vol vertrouwen en moed en hoop. Elia was onderheven aan passies gelijk de onze, doch de Heer was zijn kracht. Hij bad zeer ernstig en de Heer hoorde zijn gebed. Laat ons, onder alle omstandigheden, ons vertrouwen in Christus bewaren. Hij dient alles voor ons te betekenen, - de eerste, de laatste, het beste in alles. Laten wij dan onze tongen leren om te spreken van Zijn aanbidding, niet alleen wanneer we blijdschap en vreugde voelen, maar op alle momenten. Laten wij het hart vervuld houden van Gods waardevolle beloften, zodat wij woorden mogen spreken die een troost en kracht voor anderen zijn. Zo mogen wij de taal van de hemelse engelen leren, die, als wij trouw zijn, onze metgezellen zullen zijn door de eeuwige tijden heen. Elke dag mogen wij vooruitgang boeken in de ontwikkeling van perfectie van karakter en dit zullen wij voorzeker doen als wij voorwaarts jagen "naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus" (Filippenzen 3:14).

In elke ziel strijden er twee krachten hevig voor de overwinning. Ongeloof rangschikt haar krijgsmacht, geleid door Satan, om ons af te snijden van de bron van onze kracht. Geloof rangschikt haar krijgsmacht, geleid door Christus, de Leidsman en Voleinder van ons geloof. Van uur tot uur, terwijl het hemels universum meekijkt, woedt de strijd voort. Dit is een gevecht van man tegen man en de grote vraag is: welke zal de overhand krijgen? Deze vraag moet een ieder voor zichzelf beslissen. In deze strijd moeten allen deelnemen en aan de ene of aan de andere kant vechten. Er is geen uitweg uit de strijd. Paul zegt tegen hen die vechten aan de kant van de waarheid: "want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees" [Efeziërs 6:12 aangehaald]. Hij die een machtige Raadgever is, aan wie alle macht in de hemel en op aarde gegeven is, zal hen die op Hem vertrouwen te hulp schieten. ... Het is van groot belang dat wij een geloof hebben dat niet zal wachten voor het bewijs van wat gezien kan worden voordat het voorwaarts gaat. [Hebreeëen 11:3-6 aangehaald].

-YI 1-10-01, 11-6;

•BEcho 11-6-99; SD 328

Citaten uit de les: Col 411, 412; SD 328; 6BC 1119

Verdere studie: 8T 312-314; 9T 219, 220; ML 105; AA 311-315

Les 8: 17-23 november :: De Kerk: In dienst van de mensheid

De kerk van God is een levende getuige, een voortdurende getuigenis om mensen te overtuigen van de waarheid als ze het aannemen, om hen die het tegenwerken en afwijzen, te veroordelen. -RH 10-10-93, ¶1

Sabbat 17/11 (Ware aanbidding; 1 Timoteüs 3:14,15)

Voor de nederige, gelovige ziel is het huis van God op aarde de poort naar de hemel. Het lied van lofprijzing, het gebed, de woorden die door de vertegenwoordigers van Christus gesproken worden, zijn de door God aangewezen manieren om mensen voor te bereiden voor de kerk van boven, voor die meer verheven aanbidding waar niets dat verontreinigt zal binnengaan. Uit de heiligheid die verbonden was aan het aardse heiligdom, kunnen christenen leren hoe zij tegen de plaats waar de Here Zijn volk ontmoet, moeten aankijken. Er heeft een grote verandering plaatsgevonden in de gewoonten en de gebruiken van het volk met betrekking tot de religieuze aanbidding en het is niet ten goede, maar ten kwade.

De kostelijke, de geheiligde dingen die ons in verbinding brengen met God verliezen in een rap tempo hun invloed op onze gedachten en onze harten en worden neergehaald naar het niveau van de gewone dingen. De eerbied welke het volk in de oude tijden voor het heiligdom had waar zij God ontmoetten in een heilige diens, is grotendeels verloren gegaan. En toch heeft God zelf de orde van Zijn dienst gegeven en het verhoogd boven alles wat tijdelijk is. Het is maar al te waar dat eerbied in het huis van God bijna niet meer bestaat. Heilige dingen en plaatsen worden niet meer in acht genomen; het heilige en verhevene wordt niet meer gewaardeerd. Is er geen reden meer voor ijverige vroomheid in onze gezinnen? Is het niet omdat de hoge standaard van godsdienst in het stof ligt? God heeft regels van orde, volmaakt en nauwgezet gegeven aan Zijn volk van weleer. Is Zijn karakter veranderd? Is Hij niet de grote en almachtige God die in de hemel der hemelen regeert? Zou het niet goed voor ons zijn om vaak in de richtlijnen die God aan de Hebreëen gegeven heeft, te lezen, opdat het licht van de heerlijke waarheid over ons heen schijnt en ons aanspoort tot eerbiedigheid in het huis van God? We moeten een meer ijverig, toegewijde geest hebben bij de aanbidding van God.

Tenzij juiste ideeën van ware aanbidding en ware eerbied indruk op het volk maken, zal er een toenemende trend zijn om de heilige en eeuwige dingen op hetzelfde niveau te plaatsen als de gewone dingen en zij die de waarheid belijden, zullen een belediging voor God zijn en een schande voor het geloof. Zij kunnen nooit, met hun onontwikkelde ideeën, de reine en heilige hemel waarderen en voorbereid zijn om samen met de aanbidders in de hemelse hoven te aanbidden, waar alles rein en volmaakt is, waar iedereen een volmaakte eerbied heeft voor God en Zijn heiligheid.

-5T491, 495, 500

• RH 10-22-89

Zondag 18/11 (De natuur van de kerk, deel 1; Hand 7:38; Rom 16:5; 1Korintiërs 16:19; 1:2; Gal 1:2; Hand 9:31)

Het is in overeenstemming met Gods plan voor de uitbreiding van Zijn werk in de verre gebieden dat velen geroepen worden om hun thuisland te verlaten en te

gaan naar verre streken om als leiders en onderwijzers te werken voor het winnen van zielen. Het is ook in overeenstemming met Zijn plan dat zij die thuisblijven zich zullen verenigen in goed georganiseerde pogingen om de menigten die verloren gaan en dichtbij wonen, binnen ieders bereik, te redden. Elke ware volgeling van Christus is een zending en of hij nu thuis of in het buitenland is, hij zal manieren vinden om voor God te werken. Besefend welke verantwoordelijkheid hij heeft om aan anderen de waarheid kenbaar te maken, die zijn eigen hart heeft verblijd en hem een grote hoop gegeven heeft op eeuwig leven, zal de ware christen waar hij ook is, een trouwe lichtdrager zijn.

Het is niet de plicht van de predikant alleen, maar van elk lid van de gemeente om Christus aan de wereld te verkondigen. Iedereen die de naam van Christus draagt, moet de lichtstralen die uitgaan van de troon van God opvangen en weerkaatsen op de zielen die verblind zijn door en verliefd zijn op valse leer. Ze moeten de enige ware standaard van gerechtigheid alleen, dat is God heilige wet, hoog houden ...

Mijn broeders en zusters, laat ons komen tot de hoge standaard van God in Jezus Christus. Laat ons nu daaraan denken, voordat het voor eeuwig te laat zal zijn, wat de maat van onze verantwoordelijkheid in de wereld is ten aanzien van de verlossing van onze medemens. Laat ons waken en bidden en onszelf in een rechte relatie plaatsen ten opzichte van God en studeren om te zien welk goed we zouden kunnen doen, - welke te woorden we spreken, welke invloed uit te oefenen, welk licht we zouden mogen verspreiden als medewerkers met God, en wat we zouden kunnen doen om zendingsposten op te richten in plaatsen waar we weten dat er geen zijn, dat lichten voortdurend mogen schijnen in de donkere uithoeken van de aarde. Allen die de uitnodiging van Christus aanvaardden om Zijn juk te dragen en zijn lasten op zich te nemen, zullen niet alleen ervaren dat het juk zacht is, maar dat ook de lasten licht zijn. Rust en vrede worden gevonden in het wegcijferen van de eigen ik en in vasthoudende inspanningen om zielen te redden uit de duisternis van het kwaad. Zij die terugschrikken voor de verantwoordelijkheden die Jezus hen te dragen wil geven, die liever een leven van toegeeflijk gemak kiezen, zullen ervaren dat ze verlaten zijn van geestelijke vreugde en goddelijke vrede. Zulke mensen kunnen niet deelhebben aan Christus en Zijn heerlijkheid.

De gemeente is alleen sterk als het een werkende gemeente is, wiens leden een persoonlijke verantwoordelijkheid voelen om hun deel te doen in het versterken, bemoedigen en bouwen aan de gemeente door hun persoonlijke inspanningen.

-RH 10-22-14, 1-2, 4,9-10

Maandag 19/11 (De natuur van de kerk, deel 2; Deu 14:2; 1Petrus 2:9; Luk 1:68; Rom 11:1-2; Gal 3:29; Rom 12:5; 1Korintiërs 12:27; Efez 12:22-23; 1Korintiërs 12:12-17)

De Heer heeft bepaald dat Hij niets doet in de verlossing van het menselijk ras zonder de samenwerking van het menselijk instrument. Christus nam de menselijke natuur op Zich opdat menselijkheid de mensheid zou optrekken door beslag te leggen op de goddelijke kracht. Onmetelijk nietszeggend is het aandeel dat de mens bijdraagt in dit werk, maar verbonden met de goddelijkheid van Christus, kan hij alles bereiken.

Het leven van Christus is een weerspiegeling van God, een immer wijder wordende en oeverloze invloed, die Hem bindt aan God en aan de hele menselijke familie... Door deze gave heeft God de mens een invloed toebedeeld dat het voor hem onmogelijk maakt slechts voor zichzelf te leven. Persoonlijk zijn we verbonden met onze medemens een deel van Gods grote geheel en we staan allen onder dezelfde plicht ten opzichte van elkaar. Niemand kan

onafhankelijk van zijn medemens staan; want het welzijn van de een raakt anderen. Het is Gods doel dat we zo met elkaar verbonden zullen zijn, want Hij heet het zo bedoeld dat elke individu het nodig zal vinden zich in te zetten voor het welzijn van anderen, en zich zal geven om het geluk van anderen te bevorderen. Zo zal onze invloed, verschoond van zelfzucht, een harmonie bewerken die lijkt op de harmonie van de hemel.

[Romeinen 12:3-5,9 aangehaald].

De Heiland verlangt ernaar dat Zijn gemeente bestuurd wordt door de principes van liefde en waarheid. Liefde voor de ander openbaart dat de liefde van God in het hart woont. Maar velen die belijden dat zij volgelingen van Christus zijn, zijn zo vervuld van een gevoel van eigen belangrijkheid dat zij geen plaats in hun hart hebben voor de zoete vrede van Christus. Zij leven Zijn raadgevingen niet uit. Zij tonen niet zijn geduld en liefde. Hun harten, een gevuld met de liefde voor God en hun broeders, zijn bevroren geraakt door zelfzucht. Als liefde voor Christus minder wordt, neemt de liefde voor hen voor wie Christus gestorven is, af.

Liefde voor zelf sluit de liefde van Christus uit. Zij die voor zichzelf leven worden geschaard onder het hoofd van de Laodiceaanse gemeente. Het vuur van hun eerste liefde is vervangen door zelfzuchtige egoïsme. Wanneer de liefde van Christus in het hart verblijft zal het tot uitdrukking komen in de handelingen ...

Geloof en liefde zijn kostbare schatten en worden voorgesteld door puur goud. Deze genades moeten in ons hart aanwezig zijn, om onze karakter volmaakt te maken in Christus. Maar totdat deze genades bezit nemen van de ziel, kunnen we de woorden van Paulus niet begrijpen waar hij zegt: "Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, ..." (Filippenzen 2:1-7 aangehaald).

-RH 8-6-01, 111-2, 5, 7,9-10

• RH 9-7-86, 9-25-94, 5-5-85, 2-22-87; iT 286—289; TDG 248; PUR 12-29-04; ST 10-20-98; TDG 208

Dinsdag 20/11 (De missie van de kerk; Matt 28:19-20; Jer 7:25; Luk 9:1-2; 10:1, 9; Joh 20:21; Efez 4:11-13; 1:6; Matt 10:5-8; Jak 1:27; 1Petr 2:9)

De Heer heeft aan hen die Zijn menselijke instrumenten zouden zijn talenten van middelen, mogelijkheden en invloed gegeven naar de mate van hun mogelijkheid deze gaven wijs in te zetten voor Zijn dienst. Hij heeft elk mens zijn taak gegeven. "En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars" (Efez 4:11). Waarom werden al deze verschillende werkers aangesteld?

"Om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus" (vs 12). [Efez 4:14-15 aangehaald].

Een heilige verantwoordelijkheid rust op iedereen die een band heeft met de zaak van God. Hij wordt opgeroepen om zijn werk trouw te doen, om zichzelf te heiligen voor de dienst van God opdat anderen geheiligd mogen worden. Wanneer de zaak van iedere ziel in het oordeel beslist wordt, zullen sommigen hun verslag met blijdschap aanhoren en anderen met hopeloos verdriet. De getrouwen zullen uitgenodigd worden tot het bruiloftsmaal van het Lam en Christus zal Zichzelf omgorden en naar voren stappen om hen te bedienen. En omdat zo een groot belang wordt gehecht aan het juiste gebruik van de talenten van hen die naar verlossing zoeken, en omdat God in Zijn gemeente apostelen, profeten, evangelisten, predikers en leraren heeft gegeven voor de vervolmaking van de gemeente, voor de opbouw van het lichaam van Christus, hoe belangrijk

is het dat er geen blunders worden gemaakt in het werk. Er is veel meer te doen dan we kunnen doen door simpelweg te preken. De werkers moeten vervuld worden met de hemelse wijsheid opdat zij plannen mogen bedenken en uitvoeren die zullen resulteren in de vervolmaking van de ervaring van iedereen die tot geloof zal komen. We moeten de leden van de gemeente leren hoe zij op effectieve wijze anderen kunnen dienen. In het dienen van anderen, kan aan mannen en vrouwen geleerd worden om lasten te dragen, om het juk van Christus op zich te nemen en zo de aan hen toevertrouwde talenten te gebruiken in Zijn dienst. Totdat zij zich ontwikkelen om posities van groter vertrouwen en zwaarwegender verantwoordelijkheden te kunnen dragen.

In elke gemeente moeten de leden getraind worden zodat zij hun tijd zullen wijden aan het werk en aan het winnen van zielen voor Christus. Hoe kan van de gemeente gezegd worden: "gij zijt het licht der wereld" als de leden van de gemeente hun licht niet laten schijnen naar anderen? In het zoeken naar mogelijkheden om zondaars op het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt, te wijzen, wordt hun eigen liefde aangewakkerd en door het aanschouwen worden zij veranderd naar Zijn beeld.

-RH 3-7-93, 113, 7, 12

Woensdag 21/11 (De eenheid van de kerk; Joh 17:11, 21-23; Rom 15:5,6; 1Korintiërs 1:10; 2Korintiërs 13:11)

De verlossing van de mensen is een grote onderneming, die roept om actie van elk aspect van de goddelijke natuur. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest hebben een plechtige gelofte gedaan om de kinderen van God meer dan overwinnaars te laten zijn door Hem die hen heeft liefgehad. De Heer is genadig en geduldig, en wil niet dat iemand verloren gaat. Hij heeft voorzien in kracht om ons in staat te stellen om overwinnaars te zijn. Hoe vol van troost en liefde zijn de woorden van Christus aan Zijn discipelen vlak voor Zijn rechtszaak en kruisiging. Hij zou hen weldra verlaten, maar Hij wilde niet dat ze dachten dat hij hen als hulpeloze wezen zou achterlaten. [Johannes 16:5-14].

Dan komt het wonderlijke gebed die opgetekend staat in Johannes 17 – een gebed die meer voor ons betekent dan we kunnen beseffen. Laat ons het ontvangen in de schatkamer van de ziel en het tot een dagelijkse les in ons leven maken: -- "Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, heb ook Ik hen gezonden in de wereld; en Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid. .. [Johannes 17:19-26 vervolgt]. Laat ons het gebed van Christus de regel in ons leven maken, opdat we karakters kunnen ontwikkelen die aan de wereld de kracht van de genade van God kan openbaren. Laat er minder gepraat worden over kleinzielige verschillen en meer ijverige studie van wat het gebed van Christus betekent voor wie in Zijn naam geloven. We moeten bidden voor eenheid en dan op zo een manier leven dat God onze gebeden kan beantwoorden. Volmaakte eenheid – een eenheid net zo hecht als de eenheid die bestaat tussen de Vader en de Zoon – dit is wat succes zal geven aan de inspanningen van Gods werkers [Johannes 17:21,23 aangehaald] en om deze eenheid tot stand te brengen, deze geheiligde harmonie. "Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt." Het is deze eenheid die de wereld ervan overtuigt dat God inderdaad Zijn Zoon gestuurd heeft om zondaren te redden.

Laat ons gedurende het jaar alle zelfzucht uit ons leven uitbannen. Laat ons leven voor de Meester, en ons ervoor inzetten om elkaar te helpen. [Romeinen 8:26-27 aangehaald]. Laat ons in ons levenswerk er voortdurend naar streven om het gebed van Christus te beantwoorden, opdat we verenigd zullen zijn met elkaar en met Hem. Laat ons altijd, voordat we iets ondernemen, onszelf de

vraagstellen: Zal dit de Heiland behagen? Is het in overeenstemming met de wil van God? Het bewustzijn van het leven van Christus inbrengen in onze dagelijkse ervaring zal een goddelijke waardigheid geven aan de alledaagse taken.

-RH 1-27-03, 119—11, 14—16

• RH 11-18-84, 10-7-09, 6-20-93; AUG 7-5-05, 7-12-05; CL 37—40; RH 5-7-01, 4-27-97, 11-3-96; Sw 2-27-02; YI 8-2-94; ST 1-10-95; TMK 323

Donderdag 22/11 (Besturen van de kerk; handelingen 15:1-29; Efez 1:22; Matt 20:24-28; 23:8)

Velen denken te weten in welke geest Johannes en Jacobus, het verzoek deden om de een aan de rechterhand en de ander aan de linkerhand van Christus in Zijn koninkrijk te mogen zitten. Zij hielden beiden van Christus en verlangden ernaar om zo dicht mogelijk bij Hem te zijn. Het was de gewoonte van Johannes om bij elke gelegenheid altijd zo dicht mogelijk bij de Heiland te staan. Jacobus verlangde er ook naar om geëerd te worden met de nabijheid van de Christus als dit het verlangen van Johannes was. Maar toen de tien over het verzoek hoorden, "namen zij het de beide broeders kwalijk." Jezus riep Zijn discipelen bij Zich en zei: [Matt 20:25-27 aangehaald]. Dit betekende dat zij die groot willen zijn in de kerk van God, moeten handelen als ware herders in Zijn kerk. Zij moeten het voorbeeld volgen die Christus hen gegeven heeft. [Matt 20:27-28].

Jezus is niet naar de aarde gekomen met uiterlijk pompeusheid en uiterlijk vertoon. Zijn werken van goddelijke liefde en genade moesten een getuigenis zijn van Zijn goddelijke oorsprong en karakter. Zij die Hem niet wilden aanvaarden vanwege Zijn uiterlijke nederigheid, zouden van geen waarde zijn voor de Heiland, en geen zegen voor de mensheid. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid en toch eiste Hij niet dat zij Hem zouden dienen. Hij kwam om anderen te dienen. Hij streefde er altijd naar om goed te doen aan de mensen. Hij voorzag in hun behoeften. Tussen Zijn discipelen was Hij op elke manier een zorgdrager, een lastendrager. Hij deelde in hun armoede. Hij verloochende Zichzelf ten behoeve van hen. Hij ging hen voor en bereide voor hen de weg voor in moeilijke plaatsen en nu was de tijd gekomen dat Hij zijn werk voor de mens op aarde moest afsluiten door Zijn leven af te leggen. Hij betaalde de prijs van verlossing met Zijn eigen leven.

De lessen die gegeven waren aan de discipelen van Christus, zijn betekenisvol en zijn een instructie ten voordeel voor ons die geloven. We moeten niet handelen op de manier, de regels of het voorbeeld van mensen die een autoriteit zijn in wereldse positie, maar die anderen niet dienen en geen dienaar van allen willen zijn "gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen" (Matt 20:28). Het koninkrijk van God wordt op verschillende principes gevestigd dan de koninkrijken van deze wereld. Er is geen rang tussen de dienstknechten van Christus. Christus zegt: "Gij zijt allen broeders" (Matt 23:8). De rijke, de arme, de geleerde, de ongeletterde, de slaaf en de vrije zijn in gelijk mate de erfenis van God en hij die het meest verheven is in de ogen van God, is hij met de meest echte nederigheid, het diepste gevoel van onwaardigheid, het grootste besef van zijn afhankelijkheid van God. Zij die echt van God houden, houden echt van hun naaste.

-ST 7-16-96, Th5

Vrijdag 23/11 (De schoonheid van de ziel; 1Petrus 3:4)

We moeten de waarheid zoals het is in Jezus presenteren, tot een lieflijke reuk en aantrekkelijk gemaakt door de genade en de voorkomendheid die het leven van Christus kenmerkte. Goddelijkheid is een versiering van het leven evenals het reddende zout dat is voor het karakter. Waarom maken degenen die belijden

kennis te ontwikkelen zichzelf zo afstotend en brengen zij de waarheid in opspraak? Is het omdat de waarheid niet toegelaten is hun onheiligde gemoed te veredelen? Zij die de waarheid geweld aandoen, zijn ruw, onsympathiek en kunnen zichzelf niet wegcijferen. Zij klampen zich vast aan de troon des oordeels alsof zij ingezegend zijn om karakters te meten en te heersen over de erfenis des Heren. In hun onbeleefde manieren maken zij duidelijk dat er geen liefde is in hun harten en zij kennen de plaag niet die hun eigen ziel bevlekt. Zij houden zich zelfs niet aan de weg des Heren om recht en oordeel te doen, noch waarderen zij de ziel als het gekochte eigendom van Christus, hoewel zij de opdracht hebben gekregen de minste van Zijn kleinen te behandelen zoals zij Christus behandelen. Wat is het dat deze lieflijkheid in de ziel bewerkt? Het is de versiering door een vriendelijke en stille geest, welke in de ogen van God van hoge waarde is. "Let op de leliën des velds, hoe zij groeien: zij arbeiden niet en spinnen niet; en Ik zeg u, dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet bekleed was als een van deze" (Matt 6:28,29). Als de dingen in de natuur met zoveel lieflijkheid bekleed zijn door onze Hemelse Vader, zal de ziel dan niet bekleed worden met meer begeerlijke lieflijkheid? Door de verdiensten en de deugden van Jezus Christus, mag de ziel het beeld van Hem dragen, die de mens geschapen heeft naar Zijn eigen beeld. Het is de heiligheid van het leven en van het op Christus lijkende karakter dat deze schoonheid in de ziel geeft. Door de zonde is het goddelijke beeld in de mens beschadigd geraakt en heeft satan het stempel van zijn eigen beeld en karakter op de ziel gedrukt. Want het is satans doel geweest om het beeld van God in de mens uit te wissen, zodat de mens niet de woningen zou betreden die Jezus voor hen die van Hem houden, is gaan voorbereiden.

Geloofd zij God, we hebben een goddelijke weg naar de hemel. We hoeven niet afhankelijk te zijn van de bedenkselen en meningen van mensen, maar van de onfeilbare besluiten van het woord van God. Het woord van de oneindige God is waar en kan niet verwrongen worden om de mens te behagen, of opzij geschoven worden om de neigingen van de onheiligde ziel te plezieren. Niemand kan zonder gevaar het woord van de Opperheer van het universum ter discussie stellen. In dat woord is Zijn wil geopenbaard. In dat woord hebben we een gids naar de wereld der heerlijkheid, naar het eeuwige leven.

-ST 8-21-93, ¶1,6

Citaten uit de volwassen les: 2SM 396; TM 362; 3T 381; TM 359—364; CL 31—38; RH 2-15-81; ST 7-16-96, 5-16-00, 3-9-88; 44 541—545, 359—365

Verdere studie: TM 361—364; 5Y 455—467

Les 9: 24-30 november :: De Kerk - Riten en rituelen

De principes van goddelijke waarheid, ontvangen en gekoesterd in het hart, zullen ons tot zulke hoogten van morele uitmuntendheid brengen, waarvan wij niet hadden gedacht dat het mogelijk zou zijn die te bereiken. Geloof in Christus maakt het voor een ieder mogelijk om een overwinnaar te zijn. -ST 5-17-99, 1113

Sabbat 24/11 (De heerlijke belofte; Hand 2:38)

Op die gedenkwaardige gelegenheid, raakten grote aantallen, die tot dan toe het idee hadden verworpen dat zulk een pretentieloos persoon als Jezus de Zoon van God was, overtuigd van de waarheid en erkenden Hem als hun Verlosser. De apostelen spraken met de kracht van de Heilige Geest en hun woorden konden niet weerlegd worden, want zij werden bevestigd door machtige wonderen, door hen uitgevoerd door de uitstorting van de Geest van God. De discipelen zelf waren verwonderd over de resultaten van deze gave en over de snelle en uitbundige oogst van zielen. Alle mensen waren met verbazing vervuld. Zij die hun vooroordelen en kleinzieligheid niet opgaven, raakten zo overweldigd dat zij het niet waagden noch door spraak noch door geweld dit machtige werk te stoppen en voor een tijd was hun tegenstand gebroken.

Dit getuigenis over de oprichting van de christelijke kerk is aan ons gegeven, niet alleen als een belangrijk deel van de heilige geschiedenis, maar ook als een les. Allen die de naam van Christus belijden, moeten eensgezind wachtende, wakende en biddende zijn. Alle verschillen moeten opzij geschoven worden en eenheid en tedere liefde voor elkaar moet in alles doordringen.

De argumenten van de apostelen alleen, hoewel duidelijk en overtuigd, zouden de vooroordelen van de Joden, die zoveel bewijs tegenspraken, niet hebben weggenomen. Maar de Heilige Geest maakte dat deze argumenten met goddelijke kracht hun doel bereikten in de harten. Zij waren als scherpe pijlen van de Almachtige, hen overtuigende van hun verschrikkelijke schuld in het afwijzen en kruisigen van de Heer der heerlijkheid. "Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen."

De discipelen en apostelen van Christus hadden een diep gevoel van hun eigen ontoereikendheid en met nederigheid en gebed hebben ze hun zwakheid verenigd met Zijn sterkte, hun onwetendheid met Zijn wijsheid, hun onwaardigheid met Zijn gerechtigheid, hun armoede met Zijn onuitputtelijke rijkdom. Aldus gesterkt en toegerust, aarzelden zij niet in de dienst van hun Meester.

-3SP 271—274

- RH 4-1-09, 6-18-95; ST 5-17-99, 11-16-91; AA 38—44; FLB 53

Zondag 25/11 (Heilige ceremoniën benoemen; Matteüs 28:19, 20; Johannes 13:14; 1 Korintiërs 11:23-26)

Deze instellingen werden gegeven opdat allen op dat moment het voorrecht zouden hebben om hun fouten te erkennen en hun zonden te belijden. En als het

hart week gemaakt is onder de invloed van de Heilige Geest, geeft de hemelse zalving hen geestelijke ogenzalf om hun verkeerdheden in te zien. Jezus heeft bij Zichzelf de plechtige belofte gedaan om aanwezig te zijn in de volheid van Zijn genade om de stroming van de gedachten die door zelfzuchtige kanalen loopt, om te buigen. Deze dienst kan niet herhaald worden zonder dat de een zich verbindt met de ander. Zo wordt een keten van gedachten opgeroepen om herinneringen aan zegeningen, aan vriendelijkheid en aan ontvangen gunsten van vrienden en broeders in gedachten te brengen. De Heilige Geest met zijn verkwikkende en levengevende kracht presenteert de ondankbaarheid en het gebrek aan liefde die ontspruit uit een haatdragende wortel van bitterheid. De ketting wordt gesterkt door schakel na schakel van herinneringen. De Geest van God is aan het werk in de gedachten van mensen. De afwijkingen van het karakter, de nalatigheid van de plichten, de ondankbaarheid tegenover God worden in herinnering gebracht en de gedachten worden gevangengenomen door Christus.

We komen niet slechts voor de vorm tot de instellingen in Gods huis. We hebben er niets aan als we samenkomen rondom de tafel des Heren om over onze tekortkomingen te mijmeren en ze af te keuren. De instelling van de voetwassing houdt dat alles al in. "Maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb"(Joh 16:24). We komen niet met onze gedachten afgeleid naar onze godsdienstige ervaringen in het verleden, of die ervaringen nu verheffend of vernederend zijn geweest. We komen niet om in onze gedachten de dingen die ons zijn aangedaan door onze broeders tot leven te wekken. De instelling der nederigheid is om onze morele horizon schoon te veegen van de rommel die wij hebben toegelaten zich daarin op te stapelen. We zijn nu samengekomen om Jezus Christus te ontmoeten, om gemeenschap met Hem te hebben. Elk hart moet opengesteld worden voor de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid. Onze gedachten en harten moeten op Christus gericht zijn als het grote Centrum op wie onze hoop op eeuwig leven is gevestigd. We moeten niet in de schaduw staan, maar in het reddende licht van het kruis. Met harten die gereinigd zijn door het kostbare bloed van Christus, en in het volle besef van Zijn aanwezigheid, hoewel ongezien, mogen wij luisteren naar Zijn stem die de ziel in verroering brengt met de woorden: "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd" (Joh 16:27).

-RH 6-7-98, 112, 6

- ST 5-19-90; RH 6-14-98, 6-21-98; TMK 163

Maandag 26/11 (Doop; Rom 6:3-8; Hand 2:38; 1 Kor 12:13; Hand 2:41, 47; Kol 2:22-12; Hand 1:5, 8; Rom 10:17; Luk 3:8)

Als een christen zich onderwerpt aan de plechtige ceremonie van de doop, plaatsen de drie hoogste machten in het universum – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – hun goedkeuring op die handeling, en beloven zij bij Zichzelf om hun macht aan te wenden voor hem die ernaar streeft om God te eren. Hij wordt begraven naar het voorbeeld van de dood van Christus en wordt opgewekt naar het voorbeeld van Zijn opstanding. Hij daalde neer in het graf, maar Hij stond op uit de dood en riep over de gehuurde tombe: "Ik ben de opstanding en het leven."

De ceremonie van de doop wordt uitgevoerd in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Deze drie grote machten van de hemel hebben bij Zichzelf gezworen om efficiëntie te schenken aan iedereen die zich onderwerpt aan deze instelling en die getrouw zich aan de belofte houden, die zij hebben gedaan [Kol 2:6-8; 1 Petrus 3:21 aangehaald]. Het is hier waar het grote

gevaar dreigt. Een wereldse geest en wereldse praktijken hebben de plaats die Christus in het leven zou moeten hebben, ingenomen. [Kol 2:9-10,12-15; 3:1-4,12 aangehaald].

God heeft de weg geopend voor ons om hulp te verkrijgen uit de bron van alle kracht. Hij heeft Zijn volk aanvaard in de Geliefde. Zij die zich verenigen met de kerk door de doop, worden verzegeld als mannen en vrouwen die wedergeboren zijn uit water en uit Geest. Zij zijn een nieuw leven binnengestapt. Zij moeten deelhebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf dat in de wereld heerst door de begeerte. Zij moeten zich afzijdig houden van elke oneerlijke praktijk. Hun voorbeeld moet een voortdurende getuigenis zijn van de kracht van de hemelse genade. De geest van waarheid moet de controle over hen hebben.

Wij moeten geheiligde kanalen zijn, waardoor het hemelse leven naar anderen vloeit. De Heilige Geest moet de kerk tot leven wekken en haar geheel doordringen, de harten reinigen en aaneen smeden. Zij die met Christus begraven zijn in de doop, moeten tot nieuw leven oprijzen, en een levend getuigenis afgeven van het leven van Christus. De opdracht is aan een ieder van ons gegeven. Op ons is een heilige opdracht gelegd. Ga dan, zegt Christus tegen hen. Maak discipelen uit alle naties, leert hen onderhouden al wat ik u geboden heb en doop hen in de naam van de Vader, en van de Zoon en van de Heilige Geest. "En zie, verklaart Hij, "Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matt 28:19,20). U bent toegewijd aan het werk van het bekend maken van het evangelie van redding. De volmaaktheid van de hemel is uw kracht. Maak de kracht van Zijn genade bekend als Gods volgelingen, door bekeerde levens. Een duidelijke scheidslijn wordt getrokken tussen hem die God dient en hem die Hem niet dient.

-6MR 26—28

Dinsdag 27/11 (De dienst der nederigheid; Lukas 22:24-27; Matteüs 18:1, 20:21; Johannes 13:1-17)

De ceremonie van de voetwassing en het Avondmaal moet, in haar eenvoud en geestelijkheid, gezien worden als een ware plechtigheid en met harten vol dankbaarheid. De deelnemers eraan moeten hun krachten van gedachten of hun lichamelijke krachten niet uitputten in uiterlijke vormen en ceremonies. Alle levenslust van ver verstand en de gezondheid van het lichaam moeten verkwikt worden door deel te hebben aan de evangelieverkondiging, om zielen uit de zonde te leiden op de weg van heiligheid die omhoog leidt. In deze instelling wordt ons de noodzaak gepresenteerd van zuinigheid in alle gedachten, alle energieën, alle aanhankelijkheden en vaardigheden, om het juk van Christus op zich te nemen en om met Hem samen te werken in het zoeken en redden van zielen die zonder God verloren gaan en die zonder hoop zijn in de wereld.

In dit werk zijn alle engelen betrokken; het is hun hoogste dienst, en het menselijk instrument moet het kanaal worden waardoor andere mensen bereikt worden en om naar de wereld te communiceren wat God aan hem gecommuniceerd heeft, door verstand, hart en ziel in het werk te leggen. God heeft elke voorziening getroffen dat aan zijn eisen voldoet om weerklank te vinden in elke ziel en opdat allen ijverig, en geïnteresseerde werkers zouden zijn die al hun geld, levenslust, mogelijkheden, dat zij zouden werken met de Heilige Geest en de leer van Christus hun Heiland hoog houden.

Niemand zou zich mogen verheerlijken in hun vaardigheden, en trots zijn op hun intellectuele grootheid. Alles wat de ziel kan beroeren, een impuls kan geven aan de menselijke werker en de gelovigen kan opwekken tot intense activiteit, komt van God. Aan hen die in verbinding staan met het werk van de hemelse genade van Christus – zij die een zijn met God en met Christus – zal Hij de impuls van energie geven aan hun geestelijke kracht.

Om dit te doen, voor een mens om samen te werken met het grote bedrijf in de hemel, heeft Christus van het begin tot het eind van hun dienstwerk geleerd dat nederigheid voor God het belangrijkste is. Dit zou de mens ertoe brengen om van zijn broeder te houden – een geest van liefde en geduld tegenover allen voor wie Christus gestorven is. Echte nederigheid wordt uitgedrukt in de woorden van 1 Petrus 3:3-4. Nederigheid is de les die Jezus gaf in al zijn onderwijzingen gedurende Zijn dienstwerk, zowel door voorschrift als door voorbeeld. Hij trok dit kleine instrument uit het stof op waar het met voeten vertreden werd en bekleedde het met het kleed van Zijn eigen gerechtigheid. "Zalig zijn de armen van Geest" zei Hij, want voor hen is het koninkrijk des hemels."

-RH 6-21-98, 3-5, 7

•RH 11-4-02, 5-31-98, 6-7-98, 6-14-98, 12-11-94; ST 5-16-00, 3-25-80; DA 643-649; ISP 201-203; AUG 8-19-03; ST 2-12-02; 6MR 25-30; 1 3MR 217-219; FLB 303

Woensdag 28/11 (Het Avondmaal; Matteüs 26:26-28; Exodus 12:38; 1 Korintiërs 11:24-26)

Als gelovigen samenkomen om de instellingen te vieren, zijn er ongeziene boodschappers aanwezig. Er kan een Judas in het gezelschap zijn en als dat zo is, dan zijn de boodschappers van het rijk der duisternis ook aanwezig, want zij vergezellen allen die weigeren zich door de Heilige Geest te laten leiden. Hemelse engelen zijn ook aanwezig. Deze ongeziene gasten zijn op zulke gelegenheden altijd aanwezig. Zij kunnen in een groep mensen komen die in hun hart geen dienstknechten van waarheid en heiligheid zijn, maar die wel wensen deel te nemen aan de dienst. Dat moet hen niet verboden worden. Er waren getuigen aanwezig toen Jezus de voeten van de discipelen en Judas waste. Meer dan mensenogen hebben dat tafereel gezien. Christus heeft door de Heilige Geest zijn zegel gelegd op Zijn eigen instelling. Hij is daar om te overtuigen en het hart zacht te maken. Niet een blik, niet een gedachte van berouw ontgaat aan Zijn blik. Hij wacht op de berouwvolle en gebrokene van hart. Alle dingen staan gereed om die ziel te ontvangen.

Maar de Avondmaalsdienst moet geen feest van verdriet zijn. Dit is niet het doel ervan. Als de discipelen van de Heer zich om de tafel scharen, moeten ze zich niet hun tekortkomingen herinneren en beklagen. Zij moeten niet blijven stilstaan bij hun geestelijke ervaringen uit het verleden, of die nu verheffend of vernederend zijn geweest. Zij moeten zich niet de verschillen tussen hen en hun broeders in gedachten roepen. De voorbereidingsdienst omvat dat alles. Het zelfonderzoek, de belijdenis van zonden, de verzoening van meningsverschillen, dat alles wordt erbij betrokken. Nu zijn ze gekomen om Christus te ontmoeten. Ze moeten niet in de schaduw van het kruis blijven staan, maar in haar reddende licht. Zij moeten hun ziel openen voor de felle stralen van de Zon de Gerechtigheid. Met harten die gereinigd zijn door het kostbare bloed van Christus, in het volle besef van Zijn aanwezigheid, hoewel ongezien, moeten zij Zijn woorden horen: "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd" (Joh 14:27).

Onze Heer zegt: als u overtuigd bent van zonden, bedenk dat Ik voor u gestorven ben. Wanneer u verdrukt en vervolgd wordt om Mijns Naams wil en die van het evangelie, herinner u zich dan Mijn liefde, zo groot dat ik voor u Mijn leven gegeven heb. Wanneer uw plichten moeilijk en zwaar lijken en uw lasten te zwaar om te dragen, bedenk dat voor u Ik het kruis verdragen heb en de schande ben ondergaan. Wanneer uw hart u in de schoenen zinkt vanwege het lot dat u moet doorstaan, bedenk dat Ik uw Verlosser ben en dat ik leef om voor u te pleiten.

•RH 4-14-91, 1-8-89, 8-8-99; BEcho 4-1-92; ST 8-29-95; HM 6-1-97; 1SM 299—300; ST 573—579; SW SI

Donderdag 29/11 (In verwachting van de wederkomst; 1 Korintiërs 11:26; Matteüs 26:29; Kolossenzen 1:16)

De Avondmaalsdienst wijst naar de wederkomst van Christus. Het is ingesteld om deze hoop levend te houden in de gedachten van de discipelen. Wanneer zij ook samen zouden komen om Zijn dood te gedenken, zouden zij zich herinneren hoe Hij de beker nam, er de dankzegging over uit sprak en het hen gaf en zei: "Drinkt allen daaruit. Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. Doch Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk mijns Vaders" (Matteüs 26:27-29). In hun verdrukking vonden zij troost in de hoop op de terugkeer van de Heer. Onuitsprekelijk kostbaar was die gedachte voor hen. "Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt" 1 Kor 11:26).

Dit zijn de dingen die we nooit moeten vergeten. De liefde van Jezus, de kracht die ons in het gareel houdt, moet altijd fris in onze gedachten zijn. Christus heeft deze dienst ingesteld opdat het tot onze gevoelens zou spreken over de liefde van God die Hij heeft getoond voor ons. Er kan geen eenheid zijn tussen onze ziel en God tenzij door Christus. De eenheid en liefde tussen broeders moet het certificaat van echtheid dragen dat reikt tot in het eeuwige leven door de liefde van Jezus. En niets minder dan de dood van Christus kon deze liefde vrijmaken voor ons. Het is alleen door Zijn dood dat we met vreugde naar Zijn wederkomst kunnen uitkijken...

Als we het brood en de wijn ontvangen als het symbool van het gebroken lichaam en het vergoten bloed, mogen we ons in onze verbeelding bevinden bij die Avondmaalsdienst in de Bovenzaal. Het lijkt dan alsof we door Getsemané wandelen, dat gewijd werd door de zielenstrijd van Hem die de zonden van de wereld droeg. We zijn getuige van de strijd waardoor onze verzoening met God is bewerkt. Christus wordt als gekruisigd aan ons voorgesteld. Wanneer we opkijken naar de gekruisigde Verlosser, begrijpen we veel beter hoe groot en betekenisvol het offer is geweest die de Majesteit des Hemels voor ons heeft gebracht. Het plan van verlossing wordt verheerlijkt voor onze ogen en de gedachte aan Golgotha wekt levendige en heilige emoties in onze harten op. Lofprijzing voor God en het Lam zal in ons hart en op onze lippen zijn. Voor trots en zelfaanbidding is er geen plaats in de ziel die de herinnering aan de taferelen van Golgotha levend in gedachten houdt.

Hij die de onmetelijke liefde van de Heiland ziet, zal in gedachten opgeheven worden, gereinigd in het hart, veranderd van karakter. Hij zal op pad gaan om een licht van de wereld te zijn, en om in eniger mate deze mysterieuze liefde te weerkaatsen. Hoe meer we nadenken over het kruis van Christus, hoe meer we de taal van de apostel zullen spreken als hij zegt: Galaten 6:14.

• DA 148—150; FLB 302—303; AG 152

Vrijdag 30/11 (Plechtige Instelling; Johannes 6:53-54)

Het paasfeest wees terug naar de verlossing van de kinderen van Israel en was ook een schadus die heen wees naar Christus, het Lam van God, bevlekt voor de verlossing van de gevallen mens. Het bloed dat werd gesprenkeld op de deurposten was een voorteken van het bloed van Christus en ook van de voortdurende afhankelijkheid van de zondige mens van de verdiensten van het bloed voor de bescherming tegen de kracht van Satan en voor de uiteindelijke verlossing. Christus heeft het paasmaal gegeten met Zijn discipelen vlak voor

Zijn kruisiging en diezelfde nacht heeft Hij het Avondmaal ingesteld, voor de kerk om Zijn dood in gedachte te houden. Tot dat tijdstip was het pascha gehouden als herinnering aan de verlossing van de kinderen van Israel uit Egypte.

Maar in de plaats daarvan liet Hij hen nu een instelling van herinnering na aan de gebeurtenissen van Zijn kruisiging. Nadat Hij het paasmaal had gegeten met Zijn discipelen, stond Christus van de tafel op en zei tot hem "Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten, eer Ik lijd" (Lukas 22:15). Toen deed Hij de handeling van de nederige dienst van het wassen van de voeten van de discipelen. Christus gaf Zijn volgelingen de dienst der voetwassing om hen te laten oefenen en de les van nederigheid te leren. Hij verbond deze instelling met het Avondmaal. Hij ontwierp dit om het een gelegenheid te laten zijn van zelfonderzoek, en dat Zijn volk een gelegenheid zou hebben om bekend te raken met de echte gevoelens van hun hart en op te merken hoe snel de verkeerdheden bij hen in gedachten zouden komen als ze met deze dienst der nederigheid bezig zouden zijn. Deze instelling was ontworpen om te resulteren in wederzijdse belijdenis van zonden en om de gevoelens van geduld, vergeving van elkaars verkeerdheden en ware liefde in de voorbereiding op de plechtige dienst van de gedachtenis aan het lijden en sterven van Christus. Hij hield genoeg van Zijn discipelen om voor hen te sterven. Hij vermaande hen om van elkaar te houden zoals Hij van hen gehouden had ...

Hier heeft onze Heiland het Avondmaal ingesteld, om zo vaak als wij willen herdacht te worden, om de herinnering in de gedachten van Zijn volgelingen levend te houden over de plechtige taferelen van Zijn verraad en kruisiging voor de zonden van de wereld. Hij wou dat Zijn volgelingen zich hun voortdurende afhankelijkheid van Zijn bloed der redding zouden beseffen. Het gebroken brood was een symbool van het gebroken lichaam van Christus, gegeven voor de redding van de wereld. De wijn was een symbool van Zijn bloed, dat gevloeid heeft voor de reiniging van de zonden van allen die tot Hem zouden willen komen voor vergeving en Hem als hun Heiland zouden ontvangen.

-ST 3-25-80, 95, 8

•ST 3-25-80; iSP 201—203

Citaten uit de volwassen les: 6T 93; Isp 201

Les 10: 1-7 december :: De Wet en het Evangelie

De waarheid moet in het hart worden geplant. Ze moet de gedachten controleren en de invloeden regelen. Het hele karakter moet vernietigd worden door de goddelijke uiting. Iedere jota en titel van het woord van God moet dagelijks in praktijk worden gebracht. –CCL 314

Sabbat 1/12 (God dienen in liefde; 1 Joh. 2:3.4)

De verhouding van God tot zijn kinderen, is die als van een vader, en Hij heeft de aanspraak van een vader op een trouwe dienst van ons. Let op het leven van Christus. Staande aan het hoofd van de mensheid, zijn Vader dienende, is Hij een voorbeeld van wat iedere zoon zou moeten zijn. De gehoorzaamheid die Christus betuigde, eist God vandaag van de menselijke wezens. Hij diende zijn Vader in liefde, vrijwillig en in vrijheid. "Ik heb lust om Uw wil te doen, o mijn God," verklaarde Hij; "Ja Uw wet is in mijn hart" (Ps 40:8). Christus telde geen offer te groot, geen inspanning te zwaar, voor de voltooiing van het werk waarvoor Hij gekomen was. Op de leeftijd van twaalf jaar zei Hij: "Wist gij niet, dat ik bezig moet zijn met de dingen van mijn Vader?" (Lukas 2:49). Hij had de roep gehoord en Hij had het werk op Zich genomen. "Mijn spijs is de wil te doen desgenen die Mij gezonden heeft en zijn werk te volbrengen" (Joh 4:34).

Aldus moeten we God dienen. Hij help alleen hen die handelen naar de hoogst mogelijke standaard van gehoorzaamheid. Al degene die zonen en dochters van God willen zijn moeten zichzelf bewijzen als medewerkers met Christus en God en de engelen. Dit is de test voor iedere ziel. Van hen die Hem gelovig dienen zegt de Heer: "Zij zullen Mij ten eigendom zijn, op de dag die Ik bereiden zal. En Ik zal hen sparen, zoals iemand zijn zoon spaart, die hem dient" (Mal 3:17).

Gods grote doel in het verwezenlijken van zijn hulpbetoon, is te proberen de mens de gelegenheid te geven om zijn karakter te ontwikkelen. Zo test Hij hen of ze gehoorzaam of ongehoorzaam zijn aan zijn geboden. Goede werken kopen niet de liefde van God, maar ze openbaren dat we die liefde bezitten. Als we de wil overgeven aan God, werken we niet om Gods liefde te claimen. Zijn liefde zal als een vrije gegeven worden aan de ziel, en door onze liefde tot Hem, zullen we behagen scheppen in het houden van zijn geboden. Er zijn slechts twee klassen in de wereld van heden, en slechts twee klassen zullen herkend worden in het oordeel,- zij die Gods wet negeren, en zij die hem gehoorzamen. Christus test aan welke groep wij trouw of ontrouw bewijzen. "Wanneer gij mij liefhebt, "zegt Hij "zult gij mijn geboden bewaren" ... "Wie Mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door Mijn Vader en Ik zal hem liefhebbenen Mijzelf aan hem openbaren" (Joh 14:15,21)..

-RH 6-23-10, 119-12

•ST 10-15-94; COI 310-317; PHO 86 9-19

Zondag 2/12 (Gods wetten en regelingen; Ps. 19:7-8; Rom. 7:12; Ps. 119:151, 152, 172; Ex. 23:1-9)

God is de bestuurder van het universum. Hij heeft alles aan wetten onderworpen. Alles in de natuurlijke wereld is onderworpen aan wetmatigheden, van de teerste bloem in de tuin tot de machtige ceders van de Libanon. De dieren in het veld gehoorzamen Gods wet. De oceaan gehoorzaamt Zijn bevel: "Tot hiertoe en niet verder zult gij komen, hier zal de trots uwer golven blijven staan!" (Job 38:11). Als God tot de mens spreekt, moet Zijn stem worden gehoord, en Zijn woord gehoorzaamd. De mens is een intelligent wezen, en hij

heeft een verstand waarmee hij Gods wil kan verstaan, en een geweten die zijn verantwoordelijkheid voelt. Hij heeft een hart met liefde tot de wet van God, welke heilig rechtvaardig en goed is. God dwingt niemand om Hem te eren, en om Zijn wet te gehoorzamen. Dwang is het werk van Satan en zijn werktuigen.

Als intelligente schepselen mogen we weten en doen wat de wil van God is, of we mogen hardnekkig weigeren onze wil te onderwerpen aan de Oneindige. Deze verantwoording die op ons rust, zou ons moeten vervullen met een besef van ontzag. Gods verlangen voor ons is: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en met geheel uw kracht, en uw naaste als uzelf. .. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten" (Matteüs 22:37). En het is voor ons huidige en eeuwige belang om een juist begrip te hebben van deze verreikende principes van de wet van God. "Door de wet is de kennis van de zonde," en " zonde is overtreding van de wet"... (Rom 3:20; 1 Joh 3:4).

Christus is gekomen om onze zonden weg te nemen, en in Hem was geen zonde. Maar was de wet afgeschaft, zoals sommigen beweren, dan zouden we geen behoefte meer hebben aan een zaligmaker om onze zonden weg te nemen , want [Rom 4:15, 3:20, 7:7-14 aangehaald]

Hij die de wet gehoorzaamt door de inwonende gerechtigheid van Christus, komt tegemoet aan iedere aanspraak die de Bijbel op ons heeft; maar hij die zichzelf boven God stelt, en zijn wet vertrapt en nog steeds beweert een kind van God te zijn, werkt in de strijd aan de zijde van de vijand. In onze dagen zijn er ingezegende predikanten die zelfs vanaf de kansels, de onderwijzingen en leringen van mensen onderwijzen alsof ze Farizeeërs zijn. De enige veiligheid voor de ziel in deze tijd is om bij ieder stap te vragen, wat zegt de Heer tot zijn dienstknecht? Het woord van God blijft eeuwig bestaan. De Bijbel is onze Gids. In plaats van menselijke wijsheid te consulteren en deze als goddelijke waarheid van sterflijke mensen te accepteren, zouden we het vaste woord van de profetie moeten onderzoeken.

-ST 10-1-94, v-3,8

•RH 7-25-99, 4/5198, 9-11-00, 89-98, 3-8-70; ST 1-9-96; HM 10-1-97;
AG 20

Maandag 3/12 (De morele wet vandaag; Gen. 35:1-4, 2:3; 4:8-11, 39:7-9, Gen. 44:8; Jes. 2:11; 1 Joh. 2:3,4, 5:3)

Het geloof dat ons vrede zal brengen in zorg en beproeving is het geloof dat wij allen moeten hebben, want het is een anker voor onze ziel, het binnengaan in de binnenste voorhang. In tijden van zorg of van vreugde hebben wij allen een Heiland nodig die ons liefheeft, en Hij is aan onze rechterhand voor hulp en troost in iedere tijd van beproeving en verdriet. Hij zegt: "Zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matt 28:20). Wanneer onze gedachten vervuld zijn met de dingen van dit leven, kunnen we geen vrucht dragen tot eer van God. Levend geloof, tot uitdrukking komend in een leven van gelovige gehoorzaamheid, zal helpen om ons op te heffen uit deze slavernij tot de wereld. "Dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft, ons geloof" (1 Joh 5:4). Standvastig geloof is een bewijs dat we dicht verbonden zijn met onze Heiland. Laat ons alles weg doen zoals ergernis, en in ons hart een melodie voor onze Heer hebben. Laat ons spreken van Zijn liefde, en zingen van Zijn genade en kracht. Geloof zal ons met Hem verbinden en we zullen een deel zijn van de levende Wijnstok, en veel vrucht dragen. We zullen geduldig en liefdevol zijn, en al de krachten van ons wezen zullen toegewijd zijn aan God. Welke gave u ook heeft, deze is van God en het zou Hem terug gegeven moeten worden; maar hoe velen wijden de Godgegeven bekwaamheid tot roem van zichzelf. Christus wil dat we dicht bij Hem komen, en dat we het grote offer dat voor ons

gemaakt is accepteren. Hij verlangt ernaar om onze helper te zijn, onze smarten te dragen en onze zorgen te delen. Zal u Hem toelaten u te helpen? Zeg tot de wereld: "Jezus is mijn Heiland ; Hij redt me vandaag, maakt me Zijn gehoorzaam kind, en stelt mij in staat om al Zijn geboden te houden. Als u willens en wetens één van Gods geboden veronachtzaamt, hebt u geen reddend geloof. Oprecht geloof is een geloof dat door liefde werkt, en de ziel zuivert. Oprecht geloof zal u leiden te zoeken naar de verlossing van kostbare zielen voor welke Christus is gestorven. We moeten aan hen Christus openbaren in ons karakter en leven.----

De zending van de christen in de wereld is om het karakter van Christus te openbaren, om de Heer voor te stellen aan de gevallen mensenkinderen. Als we eens de hemel willen binnengaan, moeten we hier de hemel in ons leven brengen. We moeten zuiver en heilig zijn en als we ten slotte de hemel halen, zullen we met de Heiland zijn door de oneindige eeuwigheid. We zullen Hem horen zeggen: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af" (Matt 25:34). De gloriekroon zal geplaatst worden op het hoofd van de overwinnaar, en hij zal als een overwinnaar de stad Gods binnengaan.

-ST 6-8-91, 116-7,10

•YI 8-20-96

Dinsdag 4/12 (De wet en het evangelie; Rom. 3:19,20; 7:7; Ps. 119:5,6)

De wet en het evangelie kunnen niet gescheiden worden. In Christus zullen goedertierenheid en trouw elkaar ontmoeten, gerechtigheid en vrede elkaar kussen. Het evangelie heeft de plichten die de mens tegenover God heeft, niet genegeerd. Het evangelie openbaart de wet, niets meer en niets minder. Het geeft niet meer ruimte aan de zonde dan dat de wet dat doet. De wet verwijst naar Christus; en Christus verwijst naar de wet. Het evangelie roept de mens op tot berouw. Berouw over wat?-- Over de zonde. En wat is zonde? Zonde is overtreding van de wet. Daarom roept het evangelie de mens van zijn overtreding terug tot het gehoorzamen van de wet van God. Jezus leerde in zijn leven en sterven de striktste gehoorzaamheid. Hij stierf, de rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, de onschuldige voor de schuldigen, zodat de eer van Gods wet in stand gehouden werd, en de mens toch niet verloren gaat.

Het werk van de redding is, in het oude zowel als in het nieuwe testament hetzelfde. Christus was het fundament van de hele Joodse economie. De zinnebeeld en schaduw onder welke de Joden aanbaden wezen allen vooruit naar de komende Verlosser van de wereld. Het was door het geloof in de komende Verlosser dat zondaren gered werden. Het is door geloof in Christus dat ze vandaag worden gerechtvaardigd. In de gave van de Zoon, gaf God zichzelf zodat de mens een nieuwe kans krijgt. Als God zijn wet had kunnen veranderen om de mens te ontmoeten in zijn gevallen toestand, zou Hij dat niet hebben gedaan om zijn enige Zoon in de hemel te houden?- Dat zou Hij zeker. Maar omdat zijn wet onveranderlijk is, evenals Zijn karakter, gaf Hij zijn geliefde Zoon, die boven de wet stond en één was met Hemzelf over om de straf te ontvangen die Zijn gerechtigheid vereiste. Christus stemde ermee in om te sterven in plaats van de zondaar, zodat de mens door een leven van gehoorzaamheid, mag ontkomen aan de straf van de wet van God. Zijn dood maakte de wet niet zonder effect; het dode de wet niet, verminderde zijn aanspraken niet, of deed afbreuk aan zijn heilige heerlijkheid. De dood van Christus verkondigde de gerechtigheid van de wet van de Vader door de overtreder te straffen, hiermee stemde Hij in om de straf van de overtreder der wet zelf te verduren, om zo de gevallen mens te redden van de vloek. De dood

van Gods geliefde Zoon aan het kruis toont de onveranderlijkheid van de wet van God aan. Zijn dood verhoogt de wet en maakt hem eervol, en geeft de mens de mogelijkheid om zijn verkeerde karakter te veranderen. Van zijn goddelijke lippen hoorden we de woorden: "Meent niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden maar om te vervullen" (Matt 5:17). De dood van Christus rechtvaardigt de aanspraken van de wet.

-Becho 2-8-97, 1-3, 5

Woensdag 5/12 (De Sabbat en de wet; Jes. 2:10; Ex.20: 9-11; Deut. 5:15; Ex. 31:13; Ez. 20:20; Heb. 4:3-9)

De belangrijkheid van de Sabbat. Terwijl sommigen de nadruk leggen op menselijke voorschriften voor het volk, achten ze de eis van het vierde gebod zeer licht. We weten dat de zegen van God niet op deze kerk kan rusten tenzij er een hervorming komt op dit belangrijke punt. Degenen die een belangrijke positie bekleden zouden voorzichtig moeten zijn met hun woorden, zodat deze een voorbeeld zijn, zo dat het de mensen zal leiden tot een juiste visie en praktijk. Ze zouden er zeker van moeten zijn dat op geen enkele manier de eisen van God gekleineerd worden. Omdat het vierde gebod zo breed en zijd veronachtzaamd is, zouden we ernstiger en beslissender moeten zijn in het zoeken naar de eer van dit voorschrift van Gods wet. De derde engel boodschap is wat we aan de wereld moeten brengen. Hier heeft God een toets voor ons en als we deze hoge standaard zullen bereiken, zullen we een uitverkoren volk zijn. Degenen die het vierde gebod gehoorzamen, zullen ontdekken dat er een scheidslijn getrokken is tussen hen en de wereld. De Sabbat is een toets, niet een menselijke eis, maar een toets van God. Het is wat het verschil maakt tussen hen die God dienen en die God niet dienen en over dit punt zal het laatste grote conflict tussen waarheid en dwaling gaan.

Sommigen zullen aandringen dat de Heer niet zo nauwgezet is in zijn eisen; dat het niet hun plicht is om de Sabbat strikt te houden; of dat ze geplaagd zullen worden waar zij in conflict komen met de wetten van het land. Maar dit is juist waar de toets over gaat, of we de wet van God zullen eren of de eisen van mensen. Dit is wat hem die God eert zal onderscheiden van hem die God niet eert. Hier betonen we onze loyaliteit.

Toen de verderfengel door het land van Egypte rondging en de eerstgeborene doodde, van zowel mens als dier, was aan de Israëlieten bevolen hun kinderen met zich mee naar binnen te nemen en de deurpost met bloed te bestrijken en dat niemand het huis mocht verlaten, want allen die gevonden zouden worden bij de Egyptenaren, zouden met hen vernietigd worden... En weer zal een verderfengel door het land gaan. Er zal een onderscheidingsteken zijn op Gods volk, en dat teken is het eren van Zijn heilige Sabbat. We moeten niet onze eigen wil en oordeel volgen, en ons zelf vleien dat God het wel eens met ons zal zijn. God toetst ons geloof door ons mee te laten doen met Zijn bemiddeling ten behoeve van ons. Aan hen die instemmen met de voorwaarden, zullen Zijn beloften worden vervuld.

-HS 215, 216-217

•RH 9-27-81; ST 11-30-76, 9-4-84; BEcho 4-16-94; DA 762-764; 25 P 193-195; AG 156; MB 51,52; ST 10-1-94,10-8-84, 9-5-92, 2-25-97; Msngr 5-10-93; 1SM 397,398; AG 232

Donderdag 6/12 (De Sabbat en het Evangelie; Ex. 20:11,12; Deut. 5:15; Luk. 23:55,56; Kol. 1:14-16; Joh. 1:1-14; Heb. 4:3-9; 2 Cor. 5:17; Gal. 6:15; Jes.16:17; Opb.21:5)

De Sabbat van het vierde gebod, geheiligd door God, was aan de mens gegeven als een gedachtenis aan de schepping van de wereld en al de dingen die daarin zijn. Vanaf de instelling van de Sabbat in Eden heeft Satan een poging gedaan om deze gedachtenis te vernietigen, en in plaats daarvan een vervangende sabbat te geven, zodat de gedachtenis aan Gods groot en wondervol werk verloren zou gaan in de gedachten, en dat er een wereldwijde opstand zou komen tegen Gods wet. Hij weet heel goed, dat door mannen en vrouwen te verleiden om het vierde gebod te veronachtzamen hij hen plaatste aan de kant van de opstand; want God zegt: "Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden" (Jakobus 2:10).

Hier wordt een grote en positieve waarheid naar voren gebracht. "Beijverd u daarom des te meer, broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen. [2 Petr. 1:10,11 aangehaald].

Hier is de levensverzekeringsspolis voor iedere ziel die zal streven in de rechte weg te gaan met de juiste principes. Ze zullen nooit vallen, maar aan hen zullen de verzekeringspapieren van het eeuwige leven gegeven worden met het symbool van Ex. 31:12-18, bij het in acht nemen van de Sabbat van de Heer. Dit betekent gehoorzaamheid aan al de geboden, want het eren van de Sabbat die God geheiligd en gezegend heeft bij de schepping, "is een teken tussen Mij en tussen u van geslacht tot geslacht," "voor altijd" dat Ik de Here ben die u heiligt." "Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos."(vers 13, 17

Hier is de toets die God voor ons heeft gemaakt, en Hij zal zijn woord in vervulling doen gaan, als menselijke werktuigen hun liefde tot God zullen tonen in het houden van al Zijn geboden. Als ze de Sabbat, die op de eerste stenen tafel gegraveerd is, eerbiedigen, zullen ze de eerste drie geboden houden en de laatste zes zullen de plicht openbaren die de mens heeft tegenover de medemens; Want het sabbatsteken is het verbond tussen God en de mens. Het is de gouden gesp die de mens met God verbind in de hoogste graad van gehoorzaamheid en eerbied, en die de mens met zijn medemens verbindt. [Deut. 6:6-8 aangehaald].

Hier is Gods grote toets en het teken van onze loyaliteit tot Hem. We moeten de Sabbat van het vierde gebod waarnemen, of het gebod verwerpen en een dag accepteren die Hij niet heeft geheiligd en apart gezet voor onze waarneming. In de dag wanneer ieders zaak is beslist, zal deze plicht uit Gods woord naar voren komen en zal de mens naar deze geoordeeld worden. Degenen die de schrift niet hebben onderzocht om Gods te weten wat God heeft geboden, er wie een dag hebben geëerd die Hij niet gezegend heeft, zullen geen verontschuldiging vinden voor hun onwetendheid.

-SMR 88-89

Vrijdag 7/12 (De heiligheid van de Heer; Jes. 58:13,14)

"De Sabbat is gemaakt om de mens, niet de mens om de Sabbat." Zei Jezus. De instellingen die God heeft gevestigd zijn voor het welzijn van de mens. Want het geschied alles om uwentwil." "Hetzij Paulus, Apollos of Cefas, hetzij wereld, leven of dood, hetzij heden of toekomst, het is alles het uwe; doch gij zijt van Christus, en Christus is van God" (2Kor. 4:15; 1Kor. 3:22,23).

De wet van de tien geboden, waar de Sabbat een deel van uitmaakt, gaf God aan Zijn volk als een zegen. "De Here gebod ons," zei Mozes, "al deze inzettingen te onderhouden, de Here onze God te vrezen opdat het ons altijd wel zou gaan, en Hij ons in het leven zou behouden" (Deut. 6:24). En door de

psalmist gaf Hij deze boodschap aan Israël: "Juicht de Here, gij ganse aarde, dient de Here met vreugde, komt voor zijn aangezicht met gejubel. Erkent dat de Here God is; Hij heeft ons gemaakt, en Hem behoren wij toe, zijn volk, de schapen die Hij weidt. Gaat met een loflied zijn poorten binnen zijn voorhoven met lof-gezang. Looft hem, prijst zijn naam; (Ps. 100:2-4). "Allen die de Sabbat onderhouden zodat ze hem niet ontheiligen," Verklaart de Heer. "Hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis" (Jes. 56:6,7).

"Alzo is de Zoon des mensen Heer ook over de Sabbat." Deze woorden zijn vol lessen en troost. Omdat de Sabbat gemaakt is voor de mens, het is de dag des Heren. Hij behoort tot Christus. Want "alle dingen zijn door het Woord geworden, en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is" (Joh.1:3). Omdat Hij alle dingen gemaakt heeft, maakte Hij de Sabbat. Deze is door Hem apart gezet als een herdenking aan het scheppingswerk. Het wijst naar Hem voor beide, de Schepper en de Heiligmaker. Het maakt bekend dat Hij die alle dingen geschapen heeft in hemel en op aarde, die alle dingen tezamen in stand houdt, het hoofd is van de kerk en dat we door Zijn kracht verzoend zijn met God. Want sprekend tot Israël, zegt Hij: "Ook gaf Ik hun mijn Sabbatten als een teken tussen Mij en hen, opdat ze zouden weten, dat Ik, de Here,-- hen heilig" (Ezech. 20:12). Zo is dan de Sabbat een teken van de kracht van Christus om ons heilig te maken. En dit is gegeven aan allen die Christus geheiligd heeft. Als een teken van Zijn heiligende kracht is de Sabbat gegeven aan allen die door Christus deel zijn geworden van het Israël Gods. En de Heer zegt: [Jes. 58:13,14 aangehaald]. . Aan allen die de Sabbat ontvangen als een teken van Christus scheppende en verlossende kracht, zal het een genot zijn. Christus hierin ziende, zullen zij zich verheugen in Hem. De Sabbat wijst hen op het werk van de schepping als een bewijs van zijn machtige kracht in de verlossing. Terwijl het de herinnering oproept aan het verloren Paradijs, vertelt het van de vrede die hersteld is door de Redder. Ieder ding in de natuur herhaald Zijn uitnodiging: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven" (Math. 11:28).

- DA 288-289.

•FLB 33; Mar 244; RH 10-28-02; ST 2-25-97

Citaten uit de volwassenen les: AG 245; DA 289.

Verdere studie: A Solemm Appeal; 140-146; GC 433-450

Les 11: 8-14 december :: Het christelijk leven

Christus is de uiteindelijke standaard van het karakter dat iedereen moet bereiken om deel te hebben aan de goddelijke natuur. "Gij hebt de volheid verkregen in Hem" (Kol 2:10). 4110-18-94, ¶1

Sabbat 8/12 (Liefhebben zoals Jezus lief heeft; 1 Joh. 3:16)

Iedere bekeerde ziel heeft een werk te doen. Wij ontvangen genade om het als een vrije gave door te geven. We moeten het licht laten schijnen van de blinkende Morgenster, om licht te verspreiden door werken van zelfvernedering en zelfopoffering, in navolging van het voorbeeld dat Christus ons heeft gegeven in Zijn eigen leven en karakter. Wij moeten uit "de Wortel" datgene tevoorschijn halen

dat ons in staat zal stellen veel vrucht te dragen. Iedere ziel die de goddelijke uitnodiging heeft gehoord, moet deze boodschap als een echo van heuvel tot vallei laten weerklinken, en tegen degene met wie hij in contact komt, zeggen: "Kom." Vanaf het begin van de bekering, zullen degenen die Christus aangenomen hebben, het licht der wereld worden. Ze zullen de heerlijkheid van de stralende Morgenster weerkaatsen.

Jezus wenst de kerk ervan te doordringen dat zij Zijn broeders zijn, dat zij zich moeten verenigen met Hem als medewerkers met God. Ze zullen een broederschap zijn voor het redden van de mensheid. Christus verwacht een zeer apart werk van de kerken dan wat ze aan Hem gegeven hebben. Het volk van God zal niet aan de verwachtingen van Christus beantwoorden totdat ze bekeerd en voorbereid zijn om te gehoorzamen aan de geboden van Christus.

Hij zegt: "Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij elkander liefhebt" (Johannes 13:34). En Hij zegt ook: "Hieraan zullen allen weten, dat gij van discipelen van Mij zijt, indien gij de liefde hebt onder elkander" (Johannes 13:35). Als dit gebod gehoorzaamd is, zullen nijd, kwade vermoedens, kwaad denken en kwaadspreken uitgebannen zijn. In het karakter van hen die God liefhebben, is er geen plaats voor deze boosheden. Liefde betekent geestelijke groei naar het goddelijke model. Christus heeft ons een patroon gegeven door Zijn eigen voorbeeld. Hij wilde zijn navolgers met elkaar en met Hemzelf verbinden. Hun eenheid met Christus schenkt hen liefde tot elkaar; want liefde is de ware vrucht van eenheid met Christus. Christus verklaart dat hun liefde voor elkaar een teken is van hun discipelschap. Hij is de wortel, zijn discipelen zijn de takken.

De liefde van Jezus in het hart zal altijd een teder medeleven tonen voor de zielen waarvoor Christus zo'n hoge prijs heeft betaald. [1 Joh.3:18,19, 22 aangehaald]. Er is niet zoiets als een liefdeloze christen. Hij die met Christus is verenigd, in woord, in leven en in daad, is een levend getuigenis dat hij de gedachte en geest van Christus heeft.

-HM 8-1 -96, 92-3

•RH 11-17-96, 4-3-00, 10-6-96, 10-15-95, 6-22-86, ST 10-20-98; DA 550,551; 7MR 93-97; PC 152-1 56; 1888 135-137

Zondag 9/12 (Rentmeesterschap; Deut. 8:11-17; Ps. 24:1; Fil. 2:3,4; 1 Joh. 3:16; Ef. 1:11-14)

"Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenk de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn" (Kol. 3:1,2).

Als tijdelijke zaken de geest in beslag nemen en de aandacht opeisen, is de hele macht van het wezen verbonden in dienst van de mens, dan ziet men de plicht van aanbidding tot God als een onbeduidende zaak. Godsdienstige interesses worden ondergeschikt gemaakt aan de wereld. Maar Jezus, die de prijs voor de zielen van de menselijke familie heeft betaald, verlangt dat de mens het tijdelijke belang ondergeschikt zal maken aan de hemelse belangen. Hij wil dat ze ophouden toe te geven aan het vergaren van aardse schatten, door geld te spenderen aan luxe dingen, en door zichzelf te omringen met zaken die ze niet nodig hebben. Hij wil niet dat ze hun geestelijke kracht afbreken, maar dat ze hun aandacht richten op hemelse zaken. Hij spoort hen aan om ernstiger en bij voortdurend meer te zoeken naar het brood des levens dan naar het brood dat vergaat. Hij zegt: "Werk niet om de spijs die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven" [Joh.6: 27,63 en verder]. Degenen die daders van de woorden van Christus zijn, zullen de hemel in hun leven brengen.

Christus is onze verlosser, onze eigenaar, en Hij vindt het uiterst belangrijk dat we vrede hebben in deze wereld. Hij probeert ons de schatten van de hemel voor te houden, want waar onze schat is, zal ons hart zijn. Door onze schatten in de hemel te bewaren, is het gebruiken van onze door God gegeven bekwaamheden voor het verkrijgen van middelen en invloed, die gebruikt kunnen worden tot verheerlijking van God. Ieder geldstuk dat we verdienen, is Gods eigendom en zou gebruikt moeten worden met het oog op de tijd, wanneer we opgeroepen zullen worden om rekenschap te geven van ons rentmeesterschap. Niet een van ons zal in staat zijn om de toekomstige afrekening te ontduiken. Door te kiezen om onze schat in de hemel te leggen, zullen onze karakters gevormd worden naar het beeld van Christus. De wereld zal zien dat onze hoop en onze plannen gemaakt zijn uit eerbied voor het bevorderen van de waarheid en de redding van verloren zielen.

Door de beveiligde schat in de hemel, plaatsen we onszelf in een levende verbinding met God, die de eigenaar is van alle schatten van de aarde, en voorziet in alle tijdelijke genades die belangrijk zijn voor dit leven. Iedere ziel mag de eeuwige erfenis veilig stellen. De Heer opent voor Zijn volk het feit dat er volop ruimte is voor het beoefenen van hun gaven voor de vervulling van hun grootste ambities, voor het verwerven van de beste keuze en de mooiste schat. Ze mogen de schatten leggen waar geen vuur of water of een of ander onheil ze kan aantasten.

-LHU 128, 111-S

•RH 9-12-99; 2-10-85, 4-7-96; YI 11-23-99; PH 146 44-45; PHO 80 41; TM 361, 362; 2T 518; AH 367-369

Maandag 10/12 (Tienden: slechts een fooi; Neh.10:38,39; 1Kor.15:51,52; Opb. 21:4; Gal. 3:13;Ef. 1:6,7;Opb. 22:1-5)

Geliefde broeders, houdt altijd in gedachten dat u een rentmeester bent van God, dat Hij u verantwoordelijk houdt voor de tijdelijke talenten die Hij u te leen heeft gegeven om ze met wijsheid te gebruiken tot Zijn glorie. Zou u niet ernstig uw hart doorzoeken en navorsen wat het motief is dat u tot actie aanzet? Mij werd getoond dat u gevaar loopt door uw liefde voor uw bezittingen. Uw oren zijn niet snel om de roep van de Meester te horen in de persoon van Zijn heiligen, in het gebrek in Zijn zaak. U investeert uw schat niet met blijdschap in de zaak voor Christus. Als u een schat in de hemel wenst, zou u deze zeker

moeten stellen nu u nog de gelegenheid hebt. Als u het veiliger vindt om uw bijdrage daar te zetten waar een grotere opbrengst van aardse rijkdom is, en om spaarzaam bij te dragen aan de zaak van God, dan moet u zich tevreden voelen als u de hemelse schat ontvangt in overeenstemming met wat u hebt geïnvesteerd in de hemelse zaak ...

De apostel zegt: "U bent niet van uzelf, u bent gekocht voor een prijs" (1Kor 6:20). Toen de arme, veroordeelde zondaar onder de vloek van de wet van de Vader lag, hield Jezus zoveel van hem, dat Hij zichzelf heeft gegeven voor de overtreder. Hij verlostte hem door de verdienste van Zijn bloed. We kunnen de kostbare losprijs die betaald is voor de gevallen mens niet inschatten. De beste en heiligste liefde van het hart zou gegeven moeten worden in ruil voor zulk een wonderbare liefde. De tijdelijke gaven die u verblijden, zijn alleen maar geleend om u te helpen in de voortgang naar het koninkrijk van God.

Ik spreek over het systeem van de tienden, nochtans hoe onbelangrijk het mij in mijn gedachten ook toeschijnt, hoe klein we het ook schatten! Hoe ijdel is onze moeite, om onze liefde te meten met wiskundige regels, tijd, geld, tegenover een liefde en offer dat onmeetbaar is en niet te becijferen! Tienden voor Christus! Oh, karige beloning, beschamende vergelding voor dat wat zoveel heeft gekost! Van het kruis van Calvarie, roept Christus ons op tot een onvoorwaardelijke overgave. Hij beloofde de rijke jongeling, dat als hij alles wat hij had aan de armen zou geven, hij een schat in de hemel zou hebben. Alles wat we hebben zou aan God gewijd moeten zijn. De Majesteit van de hemel kwam naar deze wereld om te sterven als offer voor de zondige mens. Als zelfzucht in u strijd om de overwinning, denk er dan aan, dat Een de heerlijkheid van de hemel opzij heeft gelegd, het koninklijke kleed voor uw zaak, en arm werd zodat u door Zijn armoede rijk zou worden. Wilt u dan, deze grote liefde en onbegrensde genade versmaden door te weigeren om ongemak te verdragen en uzelf te vernederen voor Zijn zaak? Hangt u aan de schatten van dit leven en veronachtzaamt u daardoor om het grote werk der waarheid vooruit te helpen?

-4T 118-120

Dinsdag 11/12 (De verantwoordelijkheid voor zichzelf; Math. 22:39; Fil. 2:5,8; 2 Kor. 10:31-33; 1 Pet. 1:13-16; Gal. 2:20)

God maakte de mens tot Zijn rentmeesters, en Hij zou niet lastig gevallen mogen worden met de moeilijkheden, de gierigheid, de naaktheid en de wensen van de mens. De Heer maakte ruime voorzieningen voor allen. Hij heeft aan duizenden mensen grote voorzieningen gegeven om de noden van hun medemens te verlichten, maar niet allen, die God geroepen heeft als rentmeesters hebben de test doorstaan. Ze hebben gefaald om het lijden en de noden te verzachten. Als mensen die overvloedig gezegend zijn door de hemel, met grote welvaart, falen om het plan van God uit te dragen, om de nood van de armen en verdrukten te verlichten, wordt de Heer hierdoor ontstemt en zal Hij hen zeker bezoeken.

Wij leven in onze proeftijd en zijn hier geplaatst om ons karakter te ontwikkelen. We moeten goed doen, want Christus ging rond, goeddoende. Hij gaf Zijn leven als losprijs om het zondige gevallen ras te redden van de ondergang. Laat niemand die de naam van Christus draagt, zich bezighouden met het idee dat zelfzucht en wereldsgezindheid in harmonie is met een christelijk karakter. Laat niemand denken dat hij voor zichzelf kan leven, geld spenderen om zichzelf een plezier te doen, en dat hij toch een plaats heeft bij Christus op Zijn troon. [Jes. 58:6-11 aangehaald].

De plechtige waarschuwing die aan de rijke jongeling is gegeven, zou ook een voldoende waarschuwing moeten zijn voor allen die in de eindtijd leven. Les op les is ons door de Heer gegeven om onze zelfzuchtigheid weg te nemen, en een

stabiele band van broederschap tussen mens en mens op te bouwen, Hij wenst dat de harten van de gelovigen nauw verbonden zijn met een sterke band van sympathie, zodat er eenheid mag zijn in hemzelf. Ze zijn tezamen om zich te verheugen in de hoop van de glorie van God, ziende op het eeuwige leven door de verdiensten van Jezus Christus. Als Christus in het hart woont, zal Zijn liefde zich uitbreiden naar anderen door zijn bezitter, en zal hart met hart verbonden worden. De genade van Christus moet de enige afhankelijkheid zijn van de christen, en als dit zo is, zal hij zijn broeders zo liefhebben als Christus hem liefheeft. Dan kan hij zeggen: "Kom," en zielen smeken en trekken, hen trachten ertoe te brengen dat zij zich laten verzoenen met God. Zijn invloed zal meer en meer beslissend zijn, en hij zal zijn leven aan Christus, die voor hem gekruisigd is, wijden. Waar de liefde volmaakt is, wordt de wet gehouden en is er geen plaats voor zelfzucht. Degenen die God boven alles liefhebben, werken, lijden en leven voor Hem, die Zijn leven voor hen gaf. Wij kunnen de wet slechts houden, door de gerechtigheid van Christus tot de onze te maken.

-RH 6-26-94, 2, 4,6,8

* ST 3-4-97, 4-21-86, 1-15-85, 3-11-97; RH 3-18-80, 12-18-94, 1-6-13; YI 10-18-94; 2T 42-49; RH 1-9-83; FLB 244

Woensdag 12/12 (Het christelijke huwelijk; Gen. 2:21-25; Mal. 2:14; Ef. 5:28)

Hij die Eva aan Adam gaf als een hulp, een levensgezel, verrichte zijn eerste wonder op een bruiloftsfeest. In de hal van het feest waar vrienden en familie zich samen verheugden, begon Christus zijn openbaar dienstwerk.

Door Zijn aanwezigheid op deze bijeenkomst schonk Hij zijn goedkeuring hieraan, bedenkende dat het een instituut is dat Hij zelf heeft ingesteld. In het begin, toen de Sabbatswet werd gegeven, is de huwelijkswet eveneens gegeven. Het was toen dat God de mens twee grote geschenken heeft gegeven: De Sabbat als een dag van rust, en de vrouw als een helper.

Het huwelijk heeft de zegen van Christus ontvangen, en het moet gezien worden als een geheiligde instelling. Ware godsdienst kent geen tegenwerking van Gods plannen. God heeft ingesteld dat man en vrouw verenigd zullen zijn in een heilig huwelijk, om een familie te stichten, die gekroond met eer, een symbool is van de familie in de hemel. En bij het begin van Zijn openbaar dienstwerk gaf Christus een besliste goedkeuring aan de instelling die in Eden had ingesteld.

Aldus verklaarde Hij aan allen dat Hij niet Zijn aanwezigheid zal weigeren bij een huwelijksgelegenheid en dat een huwelijk, aangegaan in zuiverheid en heiligheid, waarheid en gerechtigheid, een van de grootste zegeningen is die ooit aan de menselijke familie is gegeven.

Jezus kwam in deze wereld om de fouten te corrigeren, om het ware beeld van God in de mens te herstellen. Verkeerde sentimenten met betrekking tot het huwelijk hebben plaatsgevonden in de gedachten van de leraars in Israël. Ze hebben deze instelling onbelangrijk gemaakt. Mensen hebben hun hart zo verhard dat ze voor het minste excuus gaan scheiden van hun vrouw, of, als hij dat verkiest, haar van haar kinderen gescheiden houdt.

Dit werd gezien als een grote schande en het ging vaak gepaard met het ernstigste lijden voor degene die afgedankt werd. Christus kwam om dit kwaad te corrigeren en Zijn eerste wonder werd dan ook verricht op een gelegenheid van een huwelijk.

De schrift zegt dat zowel Jezus als de discipelen uitgenodigd waren op dit huwelijksfeest. Christus heeft de christenen geen excuus gegeven, om wanneer ze uitgenodigd worden, om te zeggen: "Wij hoeven niet aanwezig te zijn bij zo'n vrolijke gelegenheid." Door het bezoeken van dit feest leerde Christus ons dat Hij

wil dat we ons verheugen met hen die zich verblijden in de viering van Zijn verordening. Hij heeft de festiviteiten van de mensen nooit ontmoedigd als ze gevierd in overeenstemming met de hemelse wetten. Een bijeenkomst die Christus eerde door Zijn aanwezigheid, is ook geschikt voor Zijn navolgers om daarbij aanwezig te zijn. Na dit feest heeft Hij vele andere feesten bijgewoond, ze heiligend door zijn aanwezigheid en onderwijzing.

-BEcho 8-28-99, 113-7

Donderdag 13/12 (Christelijk Gedrag; Joh. 17:14-18; Jac. 5:46; Ef. 6:5-9; Rom. 13:1-7; Jes. 61:1-3; Math. 25:31-46)

De Heer Jezus verlangt, dat iedere ziel die zegt een zoon of dochter van God te zijn, niet alleen de zonde achterwege laat, maar ook overvloedig is in goede werken, zelfverloochening en nederigheid. De Heer heeft de werking van een bepaalde wetmatigheid van gedachte en handelen laten zien, wat een waarschuwing voor ons zou moeten ten aanzien van ons werk.

Wie niets heeft, "ook wat hij meent te hebben, zal hem ontnomen worden" (Lukas 8:18). Degenen die geen voortgang maken in hun mogelijkheden, die de genade die God hen schenkt niet beoefenen, zullen minder en minder geneigd zijn om te handelen, en uiteindelijk vervallen ze in een slapende toestand en verliezen datgene wat ze eens meenden te hebben gehad. ..

De komst van Christus zal zijn als te middernacht is, wanneer iedereen slaapt. Het zal voor een ieder goed zijn om zijn boekhouding op orde te hebben voor zonsondergang. Al zijn werk zou in orde moeten zijn, al zijn handelingen oprecht, tussen hem en zijn medemens. Al de oneer, al de zondige praktijken, zullen weggedaan moeten zijn. De olie van genade moet in onze vaten zijn evenals in onze lampen. Er zullen sommigen zijn in deze laatste dagen die de uitstraling hebben dat ze christen zijn, maar hun gelijkheid met Christus is alleen maar een bedrog. Heden roept de stem van genade en Jezus trekt mensen met de koorden van Zijn liefde, maar de dag zal komen dat Jezus de klederen der wraak aan zal trekken en degenen die geen olie in hun vaten hebben, terwijl hun lampen bijna leeg zijn, zullen verrast en verward zijn door hun gebrek. De zondigheid van de wereld neemt iedere dag toe en als een zeker punt bereikt is, zal het boek gesloten worden en de rekening vereffend. Dan zal er geen offer meer zijn voor de zonde....

Waarom heeft de Heer zijn komst zo lang uitgesteld? Al de inwoners van de hemel wachten op de vervulling van het laatste werk voor deze verloren wereld, en nog steeds is het wachten op die werken. Het is omdat de weinigen die beweren dat ze de olie van genade in hun vaten en lampen hebben, geen brandend en schijnend licht in de wereld zijn geworden. Het is omdat er weinig zendingen zijn. Menige stem zegt: "Mijn Heer vertoefte te komen" (Matt 24:48). Moeten we niet aansporen tot werk? Staat de dood niet aan de deur van onze burens en vrienden, u vertellend dat uw proeftijd snel ten een einde zal komen? U is niet zeker van de dag, daarom ziet toe dat de olie van genade niet oprakt in uw vaten. Laat niemand denken: "Mijn berg staat zeker. Ik ben een oude, ervaren christen." Veronderstel dat een dodelijke ziekte in een ogenblik u zou overvallen, kunt u de realiteit van de eeuwigheid onder ogen zien en zeggen: "Het is in orde met mijn ziel?"

-RH 3-27-94, 116, 10, 13-14

•ST 8-30-99; AH 25,26; cc 14; RC 166; FIB 252; HP 204,205; SW 12-24-07; MH 32-37; AG14.

Vrijdag 14/12 (Stralende christenen; Matteüs 5:16)

De getrouwe discipel, waar Christus in het hart woont, toont aan de wereld de liefde van Christus voor de mensheid. Hij is Gods helpende hand. Het vuur van

de geestelijke gezondheid trilt door heel zijn wezen als hij de genade, ontvangen van de Redder, doorgeeft aan anderen. Dit is medisch zendingswerk. Zijn werk heelt de wonden ontstaan door de ontredde menselijke natuur, door hem die eens een overdekkende cherub was, maar die door zelfverheffing zijn hoge en heilige staat verloor, en een oorlog begon tegen God en de mens. Door zijn sluwheid leidde hij de mensheid in een staat van ontarding en het kostte het leven van de Zoon van God om hen te verlossen. Christus gaf zijn leven om iedere zondaar te redden. Hij is het licht en het leven van de mens. Hij kwam als een machtige Geneesheer, een grote Medische Zendeling, die de wonden die de zonde in de menselijke familie geslagen heeft, weer heelt. Zijn machtige helende kracht zendt een vuur van geestelijke gezondheid in de ziel.

Zuivere en onbesmette godsdienst is geen sentiment, maar het doen van werken van liefde en genade. Deze godsdienst is nodig voor genezing en gelukkig zijn. Het betreedt de verontreinigde zielentempel, en met een gesel drijft het de zondige indringer uit. Het gaat op de troon zitten, wijdt alles door zijn tegenwoordigheid, en verlicht het hart met de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid. Het opent de ramen van de ziel hemelwaarts, en ontvangt zo de zonneschijn van Gods liefde. Met haar komt kalmte en rust. Fysieke, mentale en morele sterkte nemen toe, omdat de atmosfeer van de hemel, als een levende, actieve vertegenwoordiger, de ziel zal vullen waarin Christus woont, de hoop der heerlijkheid. God roept ons op anderen te tonen dat we door de oefening van getrouw medeleven onder goddelijke verlichting staan. Wanneer degenen, verbonden met de dienst voor God, hun hoop vestigen op Jezus, zal een verandering in hun gedrag gezien worden. De grootste liefde voor God en een onzelfzuchtige liefde voor hun medemensen zal hen in een gunstige positie plaatsen.

Gods beloften aan de gehoorzamen is "grote blijdschap" (Lukas 2:10). Ze verblijden zich met de nederige, berouwvolle zielen.

Het leven van de getrouwe christen glanst met de uitbundige stralen van de Zon der Gerechtigheid. Als mannen en vrouwen acht zouden slaan op de helpende hand van God, door daden van liefde en zorg te verrichten, verdrukten op te beuren, hen bevrijden die bijna vergaan, dan zou de glorie van de Heer hun deel zijn. Ze zouden geen 1.000 mijl hoeven te gaan om hun plicht van menselijke wezens te leren. Ze zouden roepen en de Heere zou antwoorden: "Hier ben Ik" (Jesaja 58:9). Ze zouden zich naar die Ene keren die dicht naast hen staat, die hun de belofte heeft gegeven: "Zie, Ik ben met u al de dagen tot het einde van de wereld" (Matt 28:20).

- 16 MR 71-74

Citaten uit de les: 4T 119, 120; COL 345; 3T 547; 1T 325

Les 12: 15-21 december :: De laatste dingen: Jezus en de verlost

Gods volk moet aan de wereld een vertegenwoordiging van het karakter van God in Jezus Christus geven. -ST 12-23-97 ¶4

Sabbat 15/12 (Laten we ons voorbereiden; Handelingen 3:19-21)

Wanneer onze harten allemaal open zijn om de leer van Jezus te ontvangen, zal er liefde voor de broeders zijn, en mensen zullen zien dat Gods rijke zegen op Zijn volk rust. Bidden en vasten dat er arbeiders kunnen worden gezonden in het oogstveld, zal niets uitwerken zolang de geest van het kwaadsprekerij en kritiek bestaat in het hart van degenen aan wie arbeiders dienen te worden gezonden. Wij moeten doeners van de woorden van Christus zijn; dan zullen onze vasten en gebeden krachtadig zijn in het brengen van de Heilige Geest op de gemeente. Laat er vastbesloten werk volgen als antwoord van het gebed van Christus, dat Zijn discipelen één moeten zijn zoals Hij één is met de Vader. Hij zegt: "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt; En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt" (Johannes 17:20-23).

Als de waarheid die we belijden te geloven, het hart niet verandert en het karakter niet omvormt, is het van geen waarde voor ons. Als dezelfde karaktergebreken in ons blijven nadat we een kennis der waarheid hebben gekregen; als trots, gevoel van eigendunk, zelfvoorziening, slecht denken, kwade vermoedens er nog steeds zijn; als we degenen met wie wij in contact komen, veroordelen, worden we niet geheiligd door de waarheid en zullen we geen deel hebben met Christus in zijn Koninkrijk. De Heer zal met ons omgaan zoals we met anderen omgaan. Hebben wij de broeders, de wereld onvriendelijk, onrechtvaardig behandeld? Dan is het aan ons om te belijden, berouw te hebben en bekeerd te worden, zodat onze zonden uitgewist kunnen worden wanneer de tijd van verfrissing van het aangezicht van de Heer moet komen. ---

De Here komt. Tijd is kort. Wees voorbereid, maak u gereed, wees voorbereid. Roep een halt toe, omwille van Christus; u hebt geen moment te verliezen. Een einde maken aan alle onjuiste, onrechtvaardige kritiek en verootmoedig uw hart voor God. "Zoekt de HERE, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is; De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen - en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig"(Jesaja 55:6,7).

-RH 10-31-93, 115,6, 8

•RH 3-29-92; ST 7-25-92; EdM 9-4-08; 9T 154—156; GC 610—612; 4SP 307—310; CD 36, 37; CH 1271—130

Zondag 16/12 (Het Hemelse Heiligdom: deel 1; Hebreeën 8:1-5; Psalm 11:4; Hebreeën 9:9-15, 22)

"En als iemand gezondigd heeft, dan hebben wij een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige" (1Joh 2:1); "Want er is één God en ook één bemiddelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus" (1Tim 2:5).

[Hebreeën 9:13-15 aangehaald]

Jezus is onze Voorspraak, onze Hogepriester en onze Middelaar. Onze toestand is als die van de Israëlieten op de Grote Verzoendag. Wanneer de hogepriester de meest heilige plaats ingaat, voorstellend de plaats waar onze Hogepriester nu voor ons pleit, en het verzoenend bloed op het verzoendeksel sprenkelt, werden buiten geen zondoffers aangeboden. Terwijl de priester aan het bemiddelen was met God, moest ieder hart buigen in berouw, en pleiten voor de vergeving van zonden.

Schaduw ontmoette werkelijkheid in de dood van Christus, het Lam gedood voor de zonden van de wereld. Onze grote Hogepriester heeft het enige offer dat van enige waarde in onze redding is, gebracht. Toen Hij Zich aan het kruis offerde, was een perfecte verzoening voor de zonden van het volk gemaakt. We staan nu in de voorhof, wachtend en op zoek naar die gezegende hoop, de glorieuze verschijning van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Buiten worden er geen offers meer gebracht, omdat de grote Hogepriester Zijn werk aan het uitvoeren is in het Heilige der Heiligen. Tijdens Zijn bemiddeling als onze verdediger, heeft Christus geen deugd van de mens nodig, geen menselijke voorbede. Hij is de enige zonedrager, het enige zondoffer. Gebed en bekentenis moeten worden geofferd alleen aan Hem die één keer en voor iedereen in de meest heilige plaats binnen is gegaan. Hij zal tot het uiterste redden, allen die tot Hem in geloof komen. Hij leeft voor altijd om voorbede voor ons te doen..

Christus vertegenwoordigt de Vader aan de wereld, en Hij vertegenwoordigt voor God de uitverkorenen in wie Hij het morele beeld van God heeft hersteld. Zij zijn Zijn erfdeel. Aan hen zegt Hij: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" (Johannes 14:9). Geen mens "weet, wie de Zoon is, dan de Vader, en wie de Vader is, dan de Zoon, en wie de Zoon het wil openbaren" (Lukas 10:22).

Geen priester, geen godsdienstige kan de Vader onthullen aan enig zoon of dochter van Adam. De mens heeft slechts één Advocaat, één Middelaar, die in staat is om overtredingen te vergeven. Zullen onze harten niet opzwellen van dankbaarheid aan Hem die Jezus gaf als verzoening voor onze zonden?

Denk diep na over de liefde die de Vader voor ons heeft geopenbaard, de liefde die Hij voor ons heeft geuit. We kunnen deze liefde niet meten; want er is geen meting mogelijk. Kunnen we oneindigheid meten? We kunnen alleen naar Golgotha verwijzen, naar het Lam dat geslacht is vanaf de grondlegging der wereld. [Romeinen 5:10-13, 18-19; Johannes 17:9-21, 24-26 geciteerd.]
-ST 6-28-99, ¶1-3, 8-10

Maandag 17/12 (Het Hemelse Heiligdom: deel 2; Jesaja 53:6; Romeinen 3:24-25; Korintiërs 5:21; 1Timoteüs 2:5; Hebreëën 7:25, 4:14-16, 9:23)

De Here Jezus kwam naar de aarde opdat Hij het beeld van God in de mens kon herscheppen. Hij zegt aan de berouwvolle zondaar, "een nieuw hart zal Ik u geven"(Ezekiël 36:26). "Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen." (2 Korintiërs 5:17) Wie in Christus blijft, en Christus in zijn hart door geloof, kan niet dezelfde onaantrekkelijke eigenschappen in zijn leven behouden als voordat hij een verbinding met Christus had. [2 Korintiërs 5:19, 21; 6:1; Romeinen 8: 14, 9, 10 aangehaald.]

Christus kwam naar de wereld opdat we nieuwe wezens zouden worden, gemaakt naar het beeld van Zijn eigen karakter; dat we zuiverheid zoals de zuiverheid van God zouden kunnen hebben, perfectie zoals Zijn perfectie. In het werk van herschepping begint de oorspronkelijke liefvalligheid zich te herstellen. De kenmerken van het karakter van Christus worden verleend aan de ziel, en het beeld van het goddelijke begint door te schijnen. [2 Korintiërs 3:18 aangehaald]

In het christelijke leven is ons niet verzekerd dat wij van beproevingen zullen worden vrijgesteld, maar dat genade zal worden gegeven aan ons om ze te kunnen dragen. Wij zijn individueel opgeroepen om door verleidingen en beproevingen te gaan, maar het doel waarvoor zij zijn toegestaan om over ons te komen, is dat we door genade en liefde volmaakt kunnen worden, dat het imago van egoïsme kan verdwijnen en het beeld van Christus in onze karakters verschijnt, terwijl we voortgaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, van karakter tot karakter, doorgaan met het kennen van de Heer. De ziel aangetast door de zonde, zal door goddelijke macht worden herschapen naar het beeld van God in gerechtigheid en ware heiligheid.

Eenmaal in het christelijke leven zullen we niet langer klagen over de duisternis; want wij hebben het licht van leven en vreugde waarvan Christus zei dat het in allen zal zijn die in Hem blijven. "Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Johannes 15:11).

Prijs de Heer, we hebben een goddelijke weg naar de hemel. We moeten niets laten afhangen van de vermoedens en adviezen van mensen, maar op het onfeilbare besluit van het woord van God. Het woord van de oneindige God is waarachtig, en kan niet aangepast worden om de mens te behagen, of van worden afgeweken om zich aan de neigingen van de ongoddelijke ziel aan te passen. Geen mens kan zonder gevaar het woord van de Opperste Heerser van het universum veroordelen. Zijn wil is daarin geopenbaard. Daarin hebben we een gids naar de wereld van gelukzaligheid, naar het eeuwige leven. De weg naar het leven is samengevat in het kennen van God. "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt" (Johannes 17:3).

-ST 8-21-93, ¶2—6

• RH 7-25-99; ST 5-30-95, 12-8-90; 1SM 321—325, 392—394; 4SP 262—266; GC 417—422; FLB 206, 112; TO 236; HP 15; OHC 51; RH 3-1 7-03, 9-29-96; YI 4-25-01; ST 11-25-97; 1 2MR 391—396; UL 74

Dinsdag 18/12 (De Wederkomst van Christus; Handelingen 3:19-21, 1:7; 2:14-21; 2 Petrus 3:13; Hebreeën 9:26, 28; 1 Tessalonicenzen 4:16-18)

Er is een hemel in zicht voor ons, een kroon des levens te winnen. Maar alleen aan de overwinnaar is de beloning gegeven. Degene die de hemel krijgt, moet bekleed zijn met de mantel van gerechtigheid. "En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is" (1Johannes 3:3). In het karakter van Christus was er geen onenigheid van welke aard dan ook. En dit moet onze ervaring zijn. Ons leven moet worden gecontroleerd door de beginselen die Zijn leven beheerst hebben.

Houden we onze ogen vastgericht op het perfecte Patroon, of zijn wij de standaard aan het verlagen? We hebben het geloof nodig dat werkt door liefde en het hart zuivert. We moeten Christus in onze huizen brengen. We kunnen het niet veroorloven om zonder Zijn hulp te zijn. Hij zegt: "Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven" (Matteüs 5:14). Hij heeft zijn volk samengebracht in de hoedanigheid van een gemeente om ervoor te zorgen dat Hij ze kan leren om de wereld van zich af te zetten en zich voor te bereiden op de hemel. Hij kwam naar deze wereld om mannen en vrouwen van de zonde te verlossen, en geschikt te maken voor de hemel. Wat meer kon God voor ons hebben gedaan dan Hij al heeft gedaan? En hoe kunnen we dan ontkomen indien wij geen ernst maken met zulk een heil?" (Hebreeën 2:3).

De liefde die Christus ons heeft gegeven is niet te vergelijken. Hij stierf opdat wij eeuwig leven zou kunnen hebben. Maar om dit leven te verkrijgen, moeten

we de kracht van de Bron van alle sterkte zien te krijgen. De weg naar de Redding is voor ons geopend. Zullen we niet in het pad der plicht wandelen?

We moeten werken terwijl het dag is en voortdurend waken. Ons hart moet worden doordrenkt met de liefde van Christus. Dan kunnen wij gehoorzamen. Dan zullen wij bereid zijn om anderen te bereiken. Als Christus in ons hart is, mogen wij dit bekendmaken aan degenen die we proberen te helpen en zij zullen naar Hem toe worden getrokken.

Christus komt spoedig voor de tweede keer. We moeten vaker hierover praten. Het moet de belangrijkste gedachte in onze geest zijn. Hij komt, met macht en grote heerlijkheid, en alle ogen zullen Hem zien. Al de heilige engelen zullen Hem begeleiden. Over dit begeleiden schrijft Johannes: [Openbaring 5: 11 aangehaald].

De bazuin heeft nog niet geklonken. Degenen die in de graven zijn gedaald, hebben nog niet uitgeschreeuwd: "O dood, waar is uw prikkel? O graf, waar is uw overwinning" (1 Kor 5:55). De rechtvaardige doden zijn nog niet opgevaren om samen met de levende heiligen hun Heer in de lucht te ontmoeten. Maar de tijd is nabij wanneer de woorden gesproken door de apostel Paulus hun vervulling zullen hebben [1 Tessalonicenzen 4:16-17 aangehaald]
-3MR 105, 106.

Woensdag 19/12 (In Afwachting van de Wederkomst; 1 Tessalonicenzen 5:1-11; Matteüs 16:1-4; Johannes 13:19; 14:29; Matteüs 24:32-44)

[Lukas 12:35-38, 40 aangehaald]

Hier worden wij gewaarschuwd onze zielen niet te beroven van de voorrechten en rechten die de Heer heeft geboden, opdat wij rijk aan geloof en erfgenamen volgens de belofte zouden zijn. Wij moeten waken als voor een dief in de nacht. De eerste symptomen van geestelijke slaap moeten strikt worden overwonnen. De eerste neigingen tot geestelijke sloomheid moeten sterk worden weerstaan. "Wordt nuchter en waakzaam," spoort de apostel (1 Petrus 5:8). Elk moment moet trouw worden ingezet. "Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden" (Matteüs 24:13; Markus 13:13) [Filippenzen 2:13 aangehaald]

Alleen door het kennen van God hier kunnen wij ons voorbereiden om Hem te ontmoeten bij Zijn komst. Christus zei: "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt" (Johannes 17:3). Maar velen van degenen die belijden in Christus te geloven, kennen God niet. Ze hebben alleen een oppervlakte religie. Ze houden niet van God en bestuderen Zijn karakter niet. Daarom weten ze niet hoe ze Hem kunnen vertrouwen, naar Hem kijken en naar Hem te leven. Ze weten niet wat rustgevende liefde is, of wat het betekent om te wandelen in geloof. ..

Als onze vertegenwoordiger staat Christus op de hoogst mogelijke positie. Toen Hij in de wereld kwam als boodschapper van God, droeg Hij de redding van God in Zijn hand. De hele mensheid was aan Hem uitgeleverd, omdat in hem de volheid van het Godheid was. Hij is het licht van de wereld en Hij kwam de om de wereld te verlichten voor de redding van de wereld. Als dat licht verborgen was, dan zou de wereld zijn omgekomen, maar het is Gods plan dat de mens niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe.

Nu is de tijd om ons voor te bereiden op de komst van onze Heer. Klaar zijn om Hem te ontmoeten kan niet in een moment van tijd worden bereikt. Ter voorbereiding van die plechtige scène moet er waakzaam wachten, gecombineerd met serieus werk zijn. Het verenigen van deze twee maakt ons volledig in Christus. Het actieve en het vrome moeten worden gecombineerd zoals het menselijke en goddelijke in Christus gecombineerd waren. Zo verheerlijken de kinderen van God Hem. Te midden van de drukke taferelen van

het leven zal hun stem worden gehoord, woorden van aanmoediging, hoop en geloof sprekend. De wil en de genegenheid zullen aan Christus worden gewijd. Zo bereiden ze zich voor om hun Heer te ontmoeten. En als Hij komt, zullen zij, met vreugde, zeggen: "Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen. Dit is de HERE, op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft."

(Jesaja 25:9) [2 Peter 3: 9-14 aangehaald]

-RH 7-20-97, 1, 2,7,8, 11, 13, 14; ST 11-25-89; RH 6-12-00, 7-31-88; CC 547-549; 3MR 104-107; HP 370; Mar 10, 331, 305; SD 359; ML 345; UL311
• RH 4-12-98, 11-27-00, 3-27-94, 7-27-05; ST 12-23-97, 4-21 -98; CC 488-491

Donderdag 20/12 (Dood en Opstanding; 1 Tessalonicenzen 4:13-16; 1 Korintiërs 15:13-25; Romeinen 8:11; Filippenzen 3:20-21; 2Timoteüs 1:8-10; Romeinen 6:9, 23; 1 Korintiërs 15:51-54; Johannes 11:25)

De leer over de komst van Jezus moest een duidelijk effect en invloed hebben op het leven en karakters van mensen, en een van de grote leraren, een van de zuiverste voorbeelden onder de mensen, heeft het afgekondigd aan de inwoners van de oude wereld, voorafgaand aan de vloed, en voorafgaand aan zijn eigen opgaan naar de hemel. Dit grote evenement, — de komst van onze Heer in al de heerlijkheid van de hemel, — moet onder de aandacht van mensen worden gebracht, en iedereen moet leven met dit in gedachten — de dag van God, die spoedig als de dageraad over ons zal komen. ...

Het uur zal komen, het is niet ver meer, en sommigen van ons die nu geloven, zullen levend op de aarde zijn en zullen de bevestiging van de voorspelling zien en de stem van de Aartsengel, de trompet van God en de echo daarvan zal over bergen, vlaktes en zee, in de uiterste delen van de aarde gehoord worden. De hele schepping zal die stem horen, en degenen die in Jezus hebben geleefd en gestorven, zullen op de oproep van de Prins des levens reageren. Het zal worden gehoord in de kerkers, in de diepe grotten van de aarde, om te gehoorzamen. Het is de dezelfde stem die zei, "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matteüs 11:28), — dezelfde stem die zei, "uw zonden worden vergeven" (Matteüs 9:2). Al degenen die Zijn stem hebben gehoorzaamd toen Hij zei: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij" (Matteüs 16:24, Lukas 9:23), zal ook horen het "Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, ga in tot het feest van uw Heer " (Matteüs 25:21,23). Voor hen, zal die stem rust, vrede, en het eeuwige leven betekenen. Zij zullen het herkennen als de stem van Iemand die geraakt was door hun zwakheden.

Zal er iemand zijn die nu vermoeid raakt? Zal iemand zeggen: "de stad is heel erg ver?" Zullen we ons geloof opgeven en terugschrikken om verloren te gaan, terwijl we de eeuwige wereld naderen? — Nee; niet. God leeft en heerst. "Herinnert u de dagen van weleer, toen gij, na verlicht te zijn, zo menigmaal onder het lijden doorworsteld hebt" (Hebreeën 10:32). Uw geloof opgeven? Ons vertrouwen kwijtraken? Ongeduldig worden? — Nee; niet. We willen daar niet eens aan denken. [Heb 6:4-8 aangehaald]

Mag het zo zijn dat de kinderen van God vervuld worden met hoop en moed, met vreugde en extase als ze de dingen beschouwen die God voor hen die Hem liefhebben, heeft voorbereid. "Want wie is onze hoop of blijdschap of erekrans voor onze Here Jezus bij zijn komst, wie anders dan gij?" (1 Tessalonicenzen 2:19)

[1Tess 4:16-18, 5: 1-8; Openbaring 22:12 aangehaald]

-RH 7-31-88, 112, 9,10, 12

•GC 544 — 546; ST 13 — 18; AA257 — 259; 3MR 105-107; UL 311; AG 357; Mar 305; SD 359; 345 ML

Vrijdag 21/12 (Ons uitbundig leven; Johannes 10:10)

[Johannes 1:1-5, 14 aangehaald] Deze woorden klinken na tot in onze tijd. Ze zijn vol met zekerheid want Johannes heeft elk woord dat hij heeft gezegd, gemeend. Geïnspireerd door God, bezitten deze woorden een macht die iemand die niet in Christus gelooft als zijn persoonlijke Heiland, niet kan inschatten. Ze hebben een diepe betekenis, breed, richtinggevend en zijn de eeuwige waarheid aan allen die ze geloven.

Johannes roept de aandacht van de wereld naar Christus als het leven en licht van de mens. Leven en licht, dat bij geen ander wezen dat ooit heeft geademd, is gevonden, is gevonden in Christus. Een menselijk wezen leeft, maar zijn leven is een tijdelijk leven, dat zal worden uitgedoofd...

Toen Christus, stervend aan het Kruis, met luide stem riep: "het is volbracht," werden Satan en de engelen die met hem in de hemel meededen aan de opstand en met hem vielen, overwonnen. Toen Christus over het gehuurde graf van Jozef verkondigde: "Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven" (Johannes 11:25), werd de mens een voorsprong gegeven. De zaak werd beslecht. Het mysterie van de godheid heeft de overwinning behaald. Door Christus werd de mens uit de slavernij van de hatelijke afvallige bevrijd. Voor iedereen die in Christus gelooft, werd een overwinning behaald. Ze zouden niet langer geteld worden als zondaars, zonen van rebellie, maar als Gods kinderen, door hun aanvaarding van de gerechtigheid van Christus.

Als men met God wil samenwerken door vrijwillig terug te keren naar zijn loyaliteit en de geboden gehoorzamen, zal God hem als een zoon ontvangen. Door de voorziening gemaakt door Christus met het op Zich nemen van de straf bedoeld voor de mens, kunnen wij in Gods gunst worden hersteld en deelnemer worden gemaakt aan de goddelijke natuur. Als we berouw hebben van onze overtredingen en Christus als de levengever, onze persoonlijke Heiland ontvangen, worden we één met Hem en wordt onze wil in harmonie gebracht met de goddelijke wil. Wij worden deelgenoot van het leven van Christus, die is eeuwig is. We krijgen onsterfelijkheid van God door het leven van Christus te ontvangen, omdat in Christus de lichamelijke volheid der Godheid is. Dit leven is de mystieke vereniging en samenwerking van het goddelijke met de mens.

Als kinderen van de eerste Adam nemen we deel aan de stervende aard van Adam. Maar door het gegeven leven van Christus, heeft de mens de gelegenheid gekregen om de verloren gave van het leven terug te winnen en in zijn oorspronkelijke relatie tot God te staan, een deelgenoot van de goddelijke natuur. Johannes schreef: "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden. Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed, allen die in zijn naam geloven"(Johannes 1:12). "Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet." (1 Joh 5:12). "Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed"(Johannes 10:10).

-ST 6-17-97, ¶1-2, 12, 14-15

Citaten uit de volwassen les: LDE 168, 169

Verdere studie: GC 489; DA 786, 787

Les 13: 22-28 december :: Wanneer alles vernieuwd wordt

De Heer van de hemel heeft een eeuwigheid van gelukzaligheid voor Zijn kinderen op de nieuw geschapen aarde. -3MR 86, VI

Sabbat 22/12 (Het erfgoed van de verlost; Openbaring 21:4)

In de Bijbel wordt het erfgoed van de verlost een land genoemd [Hebreeën 11:14-16 aangehaald]. Daar leidt de grote Herder Zijn kudde naar fonteinen van levende wateren. De boom des levens levert zijn vruchten elke maand en de bladeren van de boom dienen dienstbaar aan de volken. Daar zijn altijd vloeiende stromen, helder als kristal en naast de stromen werpen wuivende bomen hun schaduwen op de paden die bereid zijn voor de vrijgekochten van de Heer. Daar vloeien uitgebreide vlaktes over in wonderschone heuvels en de bergen van God heffen hun verheven toppen op. Op die vredige vlaktes, naast die levende stromen, vindt Gods volk van mensen die zo lang pelgrims en zwervers zijn geweest, een thuis.

Daar is het Nieuw Jeruzalem, "zij had de heerlijkheid Gods," haar licht "geleek op een zeer kostbaar gesteente, als de kristalheldere diamant" (Openbaring 21:11). Zo zegt de Heer, "Ik zal juichen over Jeruzalem en Mij verblijden over Mijn volk" (Jesaja 65:19). "De tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan" (Openbaring 21:3,4). "Een tempel zag ik in haar niet, want de Here God, de Almachtige, is haar tempel, en het Lam" (Openbaring 21:22). Het volk van God is bevoorrecht om een open gemeenschap te hebben met de Vader en de Zoon. "Nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen" (1 Korinthe 13:12). Wij zien het beeld van God gereflecteerd, als in een spiegel, in de werken van de natuur en in Zijn omgang met mensen, maar dan zullen wij Hem van aangezicht tot aangezicht aanschouwen, zonder een verhullende sluier ertussen. Wij zullen in Zijn aanwezigheid staan en de glorie van Zijn gelaat aanschouwen. Daar zullen onsterfelijke zielen de wonderen van de scheppingskracht, de mysteriën van de verlossende liefde, met nimmer verzwakkend genot bestuderen. Daar is geen wrede, misleidende vijand die in verleiding brengt God te vergeten. Elk vermogen zal ontwikkeld zijn, elke bekwaamheid toegenomen. De verwerving van kennis zal het brein niet vermoeien, noch de wilskracht uitputten. Daar mogen de grootste ondernemingen worden uitgedragen, de meest verheven aspiraties bereikt worden, de hoogste ambities gerealiseerd worden; en dan zullen er nog steeds nieuwe hoogten zich opwerpen om te boven te komen, nieuwe wonderen om te bewonderen, nieuwe waarheden om te bevatten, verse doelen om de krachten van het brein, de ziel en het lichaam op te roepen.

-45P 490, 491

•RH 12-17-08, 5-13-90, 4-21-91; ST6-4-02; VI 1-11-00, 7-25-01, 8-20-96, YI 4-19-05; 3MR 84—87; UL 311; Mar 352

Zondag 23/12 (Gebeurtenissen die het Millennium inwijden; Openbaring 20; 1 Tessalonicenzen 4:16-18; Openbaring 16:13; 19:11,19,20; 2 Tessalonicenzen 1:7-9)

[Johannes 5:28,29 aangehaald].

De God van het universum heeft onze zaak in het Oordeel in de handen van Zijn Zoon gegeven, Die met onze zwaktes bekend is en weet dat wij slechts stof zijn. Hij heeft onze aard op Zich genomen en Hij zelf heeft de kracht van verleiding ervaren; Hij heeft onze ziekten en smarten gedragen. Toen de mens rebelleerde, werd Christus zijn zekerheid en plaatsvervanger. Hij ondernam de strijd met de machten van de duisternis; en toen Hij door de dood hem vernietigde die de macht van de dood bezat, werd Hem de hoogste eer geschonken. Hij voer omhoog, nam Hij de gevangenis gevangen en zette zich neer aan de rechterhand van de troon van God; - dezelfde Jezus die de vloek van de zonde voor ons gedragen heeft (Efeze 4:8, HSV, Hebrreeën 12:2, SV). En er werd "Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen" (Filippenzen 2:9,10). Aan Hem heeft God Zijn macht gedelegeerd; Hij heeft de sleutels van de dood en het graf.

En zij die in hun graven zijn, zullen Zijn stem horen en eruit komen. Jezus zal komen en de engelen van God met Hem; en de glorie van Zijn verschijning zal voor de mensen ogen flitsen als een levende bliksemschicht of als een verterend vuur. Hij zal neerdalen met een geroep en met de klank van een grote bazuin en zij die deze levendmakende stem horen, zullen uit hun graven springen met vreugde. En zij zullen de stem herkennen die hen wakker maakt voor het eeuwige leven als de stem van Hem die zei: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Mattheüs 11:28). Het is de stem van Hem die met door tranen gevulde ogen bij het graf van Lazarus stond en die weende om Jeruzalem, zeggende: [Mattheüs 23:37 aangehaald]. Het laatste wat een gestorven heilige herkende terwijl hij onder de kracht van de vernietiger ten onder ging, was de pijn van de dood; maar wanneer hij verrijst uit zijn stoffig bed roept hij uit: "Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?" (1 Korinthe 15:55, HSV). Dan zal Christus bewonderd worden door allen die geloven.

Een nieuw jaar ligt voor ons, wat zal het verslag ervan zijn? U kijkt terug op het afgelopen jaar en ziet velen dingen die u graag anders zou hebben, waarvan u wenst dat ze beter waren. Hoe zal het zijn met het nieuwe jaar dat in het verschiet licht? Zullen wij niet bij de aanvang ervan onszelf aan God presenteren, als een Gode welgevallig offer, om te werken, te lijden, en te volharden volgens Zijn wil? Zullen wij niet, een ieder van ons, een leven van geloof in de Zoon van God leven? Wij kunnen het ons niet veroorloven ook maar één dag in zonde te leven; "Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here" (Romeinen 6:23).

-BEcho 1-15-89, 119—11

•BEcho 1-15-89; RH 1-12-36; BTS 12-1-02; AA264—267; PP 338—342; 3SM 392, 393; GC 659-661; 8MR 344—348; PH086 7—12; Mar 190

Maandag 24/12 (Midden in het Millennium; Openbaring 20:4-6, 12:17-13:18; 1 Tessalonicenzen 4:15-17; Matteüs 19:28; 1 Korinthe 6:2-3, 4:5)

Met ernstig verlangen verwacht Gods volk de tekenen van hun komende Koning. Wanneer de wachters worden aangesproken: "Hoe staat het met de nacht?" wordt het antwoord zonder twijfelen gegeven: "Morgen komt, maar ook nacht" (Jesaja 21:11, HSV, Jesaja 21:12). Het licht glanst op de wolken boven de bergtoppen. Spoedig zal er een openbaring zijn van Zijn glorie. De Zon der Gerechtigheid zal stralen. De morgen en de nacht zijn beiden ophanden, - het

begin van oneindige dag voor de rechtvaardigen, het vestigen van de eeuwigen nacht voor de goddelozen.

"De vrijgekochten des HEREN zullen wederkeren en met gejubel in Sion komen; eeuwige vreugde zal op hun voorhoofd wezen, blijdschap en vreugde zullen zij verwerven, kommer en gezocht zullen wegvlugten (Jesaja 51:11) [Matteüs 3:17 aangehaald].

Bij de komst van Christus worden de goddelozen weggevaagd van het aangezicht van de gehele aarde, verteerd door de geest van Zijn mond en vernietigt door de schittering van Zijn glorie. Christus neemt Zijn volk naar de stad van God en de aarde zal gelegeerd zijn van haar bewoners [Jesaja 24:1 aangehaald].

Duizend jaar lang zal Satan op en neer dwalen over de verlaten aarde, om de gevolgen van zijn rebellie tegen de wet van God te aanschouwen. De Openbaarder, nadat hij het tafereel van de wederkomst van de Heer en de vernietiging van de aarde heeft gepresenteerd, profeteert over Satans gevangenschap en verkondigt dat "hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten" (Openbaring 20:3).

Tijdens de duizend jaren tussen de eerste en de tweede opstanding vindt het oordeel van de goddelozen plaats. Daniël verkondigt dat wanneer de Oude van dagen kwam, "recht verschaft werd aan de heiligen des Allerhoogsten" (Daniël 7:22). Op dit moment zullen de rechtvaardigen heersen als koningen en priesters voor God. Johannes zegt in de Openbaring: [Openbaring 20:4, 6 aangehaald]. Dit is het moment dat, zoals Paulus van tevoren gezegd had, "de heiligen de wereld zullen oordelen" (1 Korinthe 6:2). In eenheid met Christus oordelen zij over de goddelozen, hun handelingen vergelijken zij met het staatsblad, de Bijbel, en elke zaak beslissen zij volgens de daden die in het lichaam gedaan zijn. Ook Satan en zijn kwade engelen worden geoordeeld door Christus en Zijn volk.

Aan het einde van de duizend jaar zal de tweede opstanding plaatsvinden. Dan zullen de goddelozen worden opgewekt uit de dood en verschijnen voor God voor de uitvoering van "het beschreven vonnis" (Psalm 149:9). Zo zegt de Openbaarder, na de beschrijving van de opstanding van de rechtvaardigen: "De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren" (Openbaring 20:5).

-Sw 3-14-05, 115—11

Dinsdag 25/12 (Gebeurtenissen aan het einde van het Millennium; Openbaring 20:7-9, 11-15, 21; Ezechiël 38:2; Openbaring 20:4-5; Job 1:2; Efeze 3:10; Openbaring 6:16)

Op die dag van definitieve bestraffing en beloning, zullen zowel heiligen als zondaren in Hem die gekruisigd was, de Rechter van alle levenden herkennen. Elke kroon die aan de heiligen van de Allerhoogste gegeven is, zal door de handen van Christus geschonken worden, - die handen die door wrede priesters en heersers veroordeeld waren aan het kruis genageld te worden. Hij alleen kan de mens de vertroosting van het eeuwige leven geven.

En zal Christus' wederkomst tekortschieten in heerlijkheid? - Nee; Hij komt om te triomferen. Bij Zijn dood werd de schepping zelf in duisternis gehuld en de gehele natuur sympathiseerde met Zijn smart en vernedering. Bij Zijn tweede verschijning, zal de natuur getuigen van haar triomf. Velen denken nu luchtig over Christus. Zij verachten en verwerpen Hem en zeggen: "Waar blijft de belofte van Zijn komst? Want sedert de vaderen ontslapen zijn, blijft alles zó, als het van het begin der schepping af geweest is" (2 Petrus 3:4). Maar wij lezen: "Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien," (Openbaring 1:7). Dezelfde

Jezus wiens verzoening verworpen werd, wiens volgelingen veracht en beschimpt werden, zal geopenbaard worden vanuit de hemel [2 Tessalonicenzen 1:8, Openbaring 1:7 aangehaald].

Sober zal de dag van het definitieve oordeel zijn. In een profetisch visioen beschrijft de apostel Johannes het: [Openbaring 20:11-12 aangehaald]. Is het dan niet van verschrikkelijk groot belang voor ons, persoonlijk, dat onze werken rechtvaardige werken zijn? Ons is proeftijd gegund, kansen en voorrechten zijn ons gegeven, om onze roeping en uitverkiezing te bevestigen. Hoezeer dienen wij deze kostbare tijd te waarderen en elk talent dat God gegeven heeft te veredelen, zodat wij trouwe rentmeesters mogen zijn over onszelf, en onze zielen bewarende in de liefde van God! Wij dienen een simpel, groeiend geloof te hebben. Wij dienen afhankelijk te zijn van God, want wij worden "in de kracht Gods bewaard ... door het geloof tot de zaligheid" (1 Petrus 1:5) [Openbaring 6:15-17 aangehaald].

De onvoorbereide bewoners van de aarde weten maar al te goed wat te verwachten. Satan kan geen losgeld voor hun zielen betalen; en arme, misleide, belijdende christenen, die er tevreden mee zijn geweest predikanten voor hen de Schrift te laten onderzoeken, zullen zien dat zij zullen ontvangen zoals hun werk geweest is. Ook zij, die met de Schrift geworsteld hebben en leringen leren, die geboden van mensen zijn, zullen zien dat zij verantwoording moeten afleggen voor de zielen van hen die door hen geleid zijn naar dwaling en afvalligheid. Een jammerklacht van foltering en wanhoop reikt tot de hemel, maar eechoot terug naar de aarde. Luider, veel luider dan een menselijk geschrei, is het geluid van de laatste trompet; en ver boven alles wordt de stem van de Almachtige gehoord: "gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid" (Mattheüs 7:23).

-RH 11-22-98, 1110,12-15

• RH 4-21-96, 4-16-01, 4-21-91, 10-27-96; YI 6-15-93, 11-30-93, YI 1-4-94; ST 7-10-93, 12-29-87; BEcho 5-2-98; 8T 27-29; Mar 337; GC 659-661; Mar 335; FLB 354, 216

Woensdag 26/12 (De nieuwe aarde; Openbaring 20, 21:1-5; Genesis 1, 2; Romeinen 8:20-22; 2 Petrus 3:10-13; Openbaring 21:11 - 22:5)

Christus gebiedt u al wat u kunt van de hemel in uw leven te brengen. Spreek van de grote beloning die de overwinnaar te wachten staat. Wendt uw gezicht steevast naar de hemel, zeggende, terwijl u voortgaat: "Hoor wat de Heer voor mij bewerkt heeft." Zouden wij niet de Heer om hulp vragen tegen de machtigen? Zouden wij niet met alle macht het werk doen dat God ons gegeven heeft om het werk van Satan te dwarsbomen? Een eeuwig gewicht van heerlijkheid staat de overwinnaar te wachten. Als wij de hemel winnen, winnen we alles. Zouden wij niet de zonden wegdoen en Christus in ons hart laten vertoeven door geloof? Pas wanneer wij de geest van Christus hebben, zullen wij zijn als Hij en Hem zien zoals Hij is. Wanneer de oorlogsstrijd afgelopen is en wij de kroon van onsterfelijkheid, de harp van God en de palmtak van overwinning hebben ontvangen en de witte gewaden van Christus gerechtigheid dragen, zullen wij zeggen: de Hemel was toch goedkoop (de prijs die ik moest betalen was niet te hoog). Door het erfrecht behoorde het universum Christus toe, maar voor deze wereld heeft Hij gestreden en gevochten; en door een verschrikkelijke strijd heeft Hij het terrein verworven - Toen Hij Zijn Leven gaf op Golgotha, trok Hij deze wereld, welke verloren was, terug in de gunst bij God. Het is hier dat de heiligen van de Allerhoogste zullen heersen. Wanneer de aarde door het louterend vuur van God gereinigd is, zullen zij die de verdiensten van Christus hebben aangegrepen, wonen in het koninkrijk dat voor hen bereid is. De discipel Johannes schrijft: "En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de

eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer" (Openbaring 21:1) [Openbaring 21:2-4 en verder].

Het is onmogelijk voor ons om de diepte te bevatten van de ondergang waarvan wij gered zijn, tenzij wij ons realiseren hoe diep de Zoon van God Zich uitgesterkt heeft om ons te redden. Wij kunnen de liefde van Christus inschatten door de keten van barmhartigheid die naar beneden is neergelaten om ons omhoog te trekken. De discipel Johannes kon geen woorden vinden om de onmetelijke liefde van God uit te drukken en hij roept ons op: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden" (1 Johannes 3:1). Wij dienen de voorziening van het evangelie te aanvaarden; wij dienen met God verzoend te worden door gehoorzaamheid aan Zijn wet en door geloof in Christus. Door berouw, geloof en goede werken mogen wij een christelijk karakter perfectioneren; en door de verdienste van Christus mogen wij aanspraak maken op het voorrecht zonen en dochters van God te zijn. De principes van goddelijke waarheid, ontvangen en gekoesterd in het hart, zullen ons dragen naar een hoogte van morele uitmuntendheid, waarvan wij niet hadden durven dromen dat het mogelijk was die te bereiken. "Het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is" (1 Johannes 3:2) [1 Johannes 3:3 aangehaald].

-YI 1-11-00, 111-3

Donderdag 27/12 (Leven op de nieuwe aarde; Openbaring 21:3, 22:3; Jesaja 65:25; Romeinen 8:21; Openbaring 21:4; Psalm 8)

Gods onuitputtelijke voorraad van genade wacht op de vraag van elke ziel. Het zal elke geestelijke ziekte helen. Door deze genade kunnen harten gereinigd worden van elke bezoedeling. Het verenigt mensen met Christus en stelt hen in staat het pad van bereidwillige gehoorzaamheid te bewandelen. Door de invloed van de Geest van God, wordt de mens veranderd; zijn smaak verfijnt, zijn oordeel wordt geheiligd, zijn hart gereinigd; hij wordt compleet in Christus. De liefde die geopenbaard werd in de dood van Christus, wekt in zijn hart een dankbare reactie op. Het verstand grijpt Christus aan. De schoonheid en welriekendheid van Zijn karakter worden geopenbaard in het leven en getuigen ervan dat God werkelijk Zijn Zoon naar de aarde heeft gezonden. Geen andere macht kan zo'n wonderbare verandering teweeg brengen.

Realiserend dat hij tekortschiet in wijsheid en ervaring, plaatst de christen zichzelf onder de training van de grote Meester, wetende dat hij alleen zo perfectie kan bereiken. En de inwoning van de Geest stelt hem in staat te zijn als Christus. Dagelijks wordt hij er beter toe in staat om geestelijke dingen te bevatten. Aan het einde van elke dag van ijverige arbeid blijkt hij beter in staat anderen te helpen. Blijvend in Christus, brengt hij veel vrucht voort.

Wanneer de zondaar, getrokken door de liefde van Christus, het kruis nadert en zichzelf ervoor ter aarde werpt, is er een nieuwe schepping. Een nieuw hart wordt hem geschonken. Hij wordt een nieuwe schepping in Christus Jezus. Heiligheid ziet dat er niets méér te verlangen valt. God Zelf "rechtvaardigt diegene die uit geloof in Jezus is" (Romeinen 3:26, HSV). En "hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt" (Romeinen 8:30, HSV). Als de schaamte en vernedering door zonde groot is, zal de eer en verheerlijking zijn door verlossende liefde nog veel groter zijn. Aan mensen die ernaar streven gelijk te zijn aan het goddelijke beeld, wordt een gave van hemelse schatten uitgedeeld, een voortreffelijkheid aan kracht, die hen zelfs hoger plaats dan de engelen die nooit gezondigd hebben.

Zij die hun levens toewijden aan het werk van God, zullen met Hem leven in de eindeloze jaren van de eeuwigheid. "God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn"

(Openbaring 21:3, HSV). "Zij zullen Zijn aangezicht zien en Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn" (Openbaring 22:4). In deze wereld hadden zij hun gedachten overgegeven aan God; zij dienden Hem met het hart en verstand en nu kan Hij Zijn naam op hun voorhoofden schrijven. Zij gaan de heilige stad niet binnen als zij die daar geen plaats hebben; want Christus zegt tegen hen: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af" (Mattheüs 25:34) [Openbaring 21:4 aangehaald].

-ST 6-4-02, 111,3,5,6

• ST 8-18-09, 4-19-05; RH 5-13-90; YI 7-25-01, 8-20-96; 4SP 487—492; UL 311: HP 358; FLB 362; AG 361; RH 5-13-90, 6-9-96; 3MR 82—87; FLB 360

Vrijdag 28/12 (Welk een weergaloze liefde; 1 Johannes 3:1)

"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden" (1 Johannes 3:1). Welk een liefde, welk een weergaloze liefde, dat, zondaren en vreemdelingen zoals wij zijn, tot God teruggebracht mogen worden en geadopteerd mogen worden in Zijn gezin! Wij mogen Hem aanspreken met de innemende naam, "Onze Vader," wat een teken is van onze genegenheid voor Hem en een belofte is van Zijn tedere bekommering en betrekking tot ons. En als de Zoon van God ziet op de erfgenamen van Zijn genade, "schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen" (Hebreeën 2:11). Zij hebben een heiligere band met God dan de engelen, die nooit gevallen zijn, hebben. Al de vaderlijke liefde die van generatie op generatie is overgegeven door het kanaal van menselijke harten, al de bronnen van tederheid die in de zielen van mensen zijn geopend, zijn maar een kleine druppel in de grenzeloze oceaan, wanneer het wordt vergeleken met de oneindige, onuitputtelijke liefde van God. De tong kan het niet uitspreken; een pen kan het niet beschrijven. U kan er elke dag van uw leven over mediteren; u kunt de Schriften ijverig onderzoeken om het te begrijpen; U kunt elke kracht en mogelijkheid die God u gegeven heeft, ontbieden, in de poging de liefde en het erbarmen van de Hemelse Vader te bevatten; en toch is er oneindig veel meer dan dat. U kunt de liefde eeuwenlang bestuderen en toch kan u nooit volledig de lengte en de breedte, de diepte en de hoogte bevatten van de liefde van God in het geven van Zijn Zoon om te sterven voor de wereld. De eeuwigheid zelf kan het niet volledig onthullen. En toch, als wij de Bijbel bestuderen en mediteren over het leven van Christus en het plan van verlossing, zullen deze grootse thema's ons begrip meer en meer openen. En het zal aan ons zijn de zegen te bevatten waar Paulus naar verlangde voor de kerk van Efeze, toen hij bad: "opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen [uws] harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen, en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven," (Efeze 1:17-19). De verlost van Christus zijn Zijn juwelen, Zijn kostbare en speciale schat. "Ja zij zijn kroonjuwelen" (Zacharia 9:16), "de heerlijkheid Zijner erfenis bij de heiligen" (Efeze 1:18). In hen zal Hij "Om zijn moeiteloos lijdenhet zien tot verzadiging toe" (Jesaja 53:11). Christus beschouwt Zijn volk in hun reinheid en volmaaktheid als de beloning van al Zijn lijden, Zijn vernederingen en Zijn liefde en de aanvulling van Zijn heerlijkheid – Christus het grote middelpunt, van waaruit alle heerlijkheid straalt.

-RH 10-22-08, ¶7—9

•GC 674—676; SJ 184—186

Verdere studie: GC 485, 486; PP 674, 675